

laisvas

24
psl.

Tėvų forumas skelbia moteriausybei ultimatumą → **4**

18 klausimų apie Covid vakciną → **9**

Korona aferos atomazga – jau čia pat

→ **2**

Prisimenant Kęstutį Čilinską (1946–2011) /3 p.

Prof. Stefan Hockertz: „Tai ne skiepai, o profilaktinė genų terapija“ /12 p.

Kroatijoje yra laisvė – kelionių dienoraštis tarsi iš kitos planetos /21 p.

Vokietijos žurnalistas Thomas Maul teigia, kad nors šiuo metu kritikų, kurie kritikuoja valdžios kovos su „corona“ priemonės, kurios savo dydžiu ir trukme yra didžiausias išpuolis prieš pagrindines žmogaus teises nuo 1945-ųjų, balsai nulildomi, tačiau „vėjai keičiasi“. Politinis ir teisinis „Corona krizės“ įvertinimas bus atliktas trimis etapais. Pirmajame etape visi supras valdžios priemonių beprasmiškumą, todėl jos bus baigtos vieningai ir besąlygiškai. Antrajame – bus ne tik pripažįstama žala, kurią visai visuome-

nei padarė valstybės taikomos priemonės, bet ir siekiama naujais įstatymais užkirsti kelią galimybei dar kartą taikyti ekonominius draudimus, privalomą maskavimąsi ir komendanto valandą. Trečiasis etapas: baudžiamieji tyrimai ir civiliniai ieškiniai dėl žalos atlyginimo tiems politikams, moksliniams patarėjams ir institucijoms, kurie, veikdami priešingai sveikam protui, tyčia kūrė ir palaikė pseudo pandemiją ir ją pristatė kaip „nacionalinio masto epideminę situaciją“.

Tiesa apie „Corona“ išaiškės. JAV tai jau prasidėjo

Straipsnism paskelbtas
<https://reitschuster.de>,
2021 m. gegužės 18 d.

Thomas Maul

Atrodo, kad tarp kritikų, kritikuojančių vyriausybės kovos su „Corona“ priemonės, kurios savo dydžiu ir trukme yra didžiausias išpuolis prieš pagrindines žmogaus teises nuo 1945 m., palaiptui plinta pralaimėjimo nuotaikos ir rezignacija. Tai suprantama, jei žvilgsnis apsiriboją Vokietija. Šioje šalyje viskas darosi vis beprotesniau, ir artimiausiu metu pabaigos nematyti.

Šeimos bylų teismo teisėjas patvirtina „Coronos“ įstatymų leidėjo „nutolimą nuo faktų [...], kuris įgavo istorinį mastą“, ir tvirtai argumentuodamas bei remdamasis ekspertų nuomone teigia, kad privalomos kaukės, PGR tyrimai ir atstumo reikalavimai kelia pavojų vaikų gerovei. Reakcija – kratos namuose ir baudžiamosios bylos prieš teisėją dėl tariamo įstatymų pažeidimo. Žiniasklaida šlovina nepagrįstą išpuolį prieš teismų nepriklausomybę kaip būtina represiją prieš pavojingą priešininką. Baimė, kad nepaprastoji padėtis niekada nesibaigs, patvirtina daugybę panašių pavyzdžių, pavyzdžiui, žiniasklaidos reakcijos į aktorių protestą #allesdichtmachen (...) arba netiesioginio privalomo skiepavimo, net ir vaikams, įvedimas.

Ir vis dėlto vėjai keičiasi. Politinis ir teisinis „Coronos krizės“ įvertinimas bus atliktas trimis eta-

pais (aktais):

Pirmajame etape vyrauja priemonių beprasmiškumo suvokimas, todėl jos baigiamos vieningai ir besąlygiškai. Antrajame – ne tik pripažįstama žala, kurią visai visuomenei padarė valstybės taikomos priemonės, bet ir siekiama naujais įstatymais užkirsti kelią galimybei dar kartą taikyti ekonominius draudimus, privalomą maskavimąsi ir komendanto valandą. Taigi 1 ir 2 aktai sudaro bent jau palyginti palankias sąlygas užtikrinti, kad 3 akto pastangos nebūtų pasmerktos žlugti nuo pat pradžių: baudžiamieji tyrimai ir civiliniai ieškiniai dėl žalos atlyginimo tiems politikams, moksliniams patarėjams ir institucijoms, kurie, veikdami priešingai savo geram protui ir tyčia, kūrė ir palaikė pseudorealią visuomenės sveikatos kritinę situaciją arba, priešingai visiems įrodymams, inscenizavo paprastą PGR bandomąją pandemiją kaip tikrą grėsmę sveikatai keliančią „nacionalinio masto epideminę situaciją“.

Šiaurės ir Pietų Dakotos pavyzdys

„Coronos“ naudos gavėjams ir pandeminio režimo bendražygams politikoje, moksle, žiniasklaidoje ir visuomenėje pasaulis visiškai netikėtai sugrius, burbulas sprogs, nes tokia socialinė raida yra už jų vaizduotės ribų, abejones dėl pasakojimo apie virusą žudiką jie laiko visiškai nežemiškais ir absurdiškais, netgi visiškai amoraliais. Tai juos užklups šaltai, nes naujos realijos gali turėti įtakos net

tada, kai apie jas nepranešama arba pranešama labai retai. Nors „Corona“ šėlsmo kritikai tai gali laikyti pernelyg optimistine svajone, kitoje Atlanto pusėje jau seniai atkurtas bent jau senasis normalumas. Dešimtys JAV valstijų šiuo metu dalyvauja antrajame akte, o Florida – net trečiajame akte.

Šiaurės Dakotos pavyzdys rodo, kad masinė isterija nėra tas pats, kas masinė isterija, kad iš jos galima rasti išeitį, jei žmogus negyvena paniškai perdėtai reaguodamas, kaip Vokietijoje, o tam tikru momentu blaiviai apsvarsto ir kritiškai apmąsto savo veiksmus. Iš tikrųjų viskas labai paprasta: nors kaimyninė Pietų Dakotos valstija kovoje su „Corona“ nesirėmė verslo apribojimais ir privalomomis kaukėmis, Šiaurės Dakota ėmė pavyzdį iš Niujorko.

Tačiau netrukus, blaiviai pažvelgus į skaičius, paaiškėjo, kad abejose valstijose infekcijų ir mirčių, pagrįstų PGR testais, rodikliai buvo beveik vienodi, tačiau Pietų Dakota turėjo pranašumą, nes nepakenkė savo ekonomikai ir nepažeidė Jungtinėse Amerikos Valstijose itin vertinamų pilietinių laisvių. Todėl Šiaurės Dakota atšaukė apribojimus, atnaujino veiklą (1 aktas) ir pradėjo teisėkūros iniciatyvas, kuriomis siekiama, kad valstijos kaukės ateityje taptų neprivalomos (2 aktas). 2021 m. balandžio pradžioje laikraštis „Grand Forks Herald“ rašė:

„Kelių kitų valstijų, įskaitant Arizoną ir Aidaho valstiją, išrinkti pareigūnai svarstė galimybę tam tikra forma uždrausti kaukes, ta-

čiau Šiaurės Dakotos įstatymų leidėjai gali būti pirmieji, kurie priims išsamų draudimą dėl valstybės nustatytų kaukės nuostatų.“

Pavyzdys – Florida

Florida dar toliau pažengusi praktinio nušvitimo srityje. Gubernatorius Ronas DeSantisas nuo pat pradžių gana liberaliai (arba švediškai) vadovavo savo valstijai ir sėkmingiau nei „Lockdowners“:

Floridoje niekada nebuvo privalomų kaukių, paplūdimiai niekada nebuvo uždaryti, o visi vaikai nuo rugsėjo įprastai ėjo į mokyklą. Vis dėlto nuo „Corona“ mirė mažiau žmonių nei vidutiniškai JAV. Kaip tai įmanoma? (Die Welt, 3/22/21)

Viena priežasčių – 2020 m. rugsėjį DeSantisui patarė ir padaršino ekspertai, kurie Vokietijoje laikomi šoninio mąstymo ir (arba) virusų trivializuotojais: Stanfordo profesorai, Nobelio premijos laureatai Michaelas Levittas, Martinas Kulldorffas ir Jay Bhattacharya, kurie, priešingai nei Wieleris ir Drostenas, kai ką supranta apie šią temą ir, be to, nėra suinteresuoti „moksliškai“ pateisinti pilietinės visuomenės savidestrukciją.

Tuomet, kai 2021 m. kovo pabaigoje DeSantis, dalyvaujant tam pačiam ir keliems kitiems mokslininkams, vėl viešai apžvelgė padėtį, jis ne tik pradėjo procesus, kuriais nuosekliai šalinamos kelios vis dar įdiegtos priemonės prieš „Corona“ (1 etapas), bet ir nustatė tam tikrus etapus tolesniam „Corona“ ir būsimų panašių iššūkių sprendimui (2 etapas):

Gegužės 3 d. Sankt Peterburge gubernatorius kartu su vietos įstatymų leidėjais ir smulkiojo verslo savininkais pasirašė Senato įstatymą 2006, taip pat keletą jau anksčiau ir vėliau priimtų vykdomųjų įsakymų, iš kurių matyti, kad norima apriboti vietinį ir valstybinį perteklinį reguliavimą ir apsaugoti asmens pilietines laisves nuo savavališkų ir pernelyg ilgai trunkančių valdžios veiksmų, net ir nelaimės akivaizdoje.

Florida nori uždrausti skiepus pasus

Pavyzdžiui, visų vietinių nepaprastosios padėties potvarkių galiojimas sustabdytas iki 2021 m. liepos 1 d., o vėliau jų galiojimas bus sustabdytas visam laikui. Taip siekiama užtikrinti, kad nei valstija, nei vietos valdžios institucijos negalėtų uždaryti įmonių ar neleisti mokiniams lankyti Floridos mokyklų, išskyrus ekstremalias situacijas, susijusias su uraganais. Be to, jis apriboja visų vietos ekstremaliųjų situacijų trukmę iki septynių dienų. Be to, Floridos gubernatorius ateityje galės pripažinti negaliojančiu vietinį nepaprastosios padėties potvarkį, jei jis nepagrįstai riboja asmens

teises ar laisves. Be to, Florida netik neįdiegs skiepu pasų (apie jas taip pat nekalbama daugiau nei 20 kitų JAV valstijų), bet ir aiškiai jas uždraus (kaip tai neseniai padarė Vajomingas ir 12 kitų valstijų). Floridoje mokykloms ir įmonėms, kurios nustato, kad dalyvavimas renginiuose priklauso nuo skiepavimo įrodymo pateikimo, skiriamos 5 000 JAV dolerių baudos.

Kadangi centrinės sveikatos institucijos savo lockdowno politika padarė didelę žalą Floridos kruizų pramonei, DeSantis ne tik keliose spaudos konferencijose užsipulė CDC ir HHS dėl daugelio ir bendrų nerinktų biurokratų nusižengimų, bet ir – 3 veiksmai – pateikė konkretų ieškinį:

„Ketvirtadienį JAV Floridos vidurinės apygardos apylinkės apygardos teismui Tampoje buvo pateiktas ieškinys prieš Sveikatos ir socialinių paslaugų departamentą, Ligų kontrolės ir prevencijos centrą ir agentūrų direktorius. Ji prašo teismo pripažinti sąlyginį įsakymą dėl buriavimo neteisėtu.“

Įsivaizduokite – nors palyginimas gali būti šlubuojantis – jei Merkel paduotų Roberto Kocho institutą į teismą dėl jo pražūtingos politikos ir viešai kaltintų Drosteną ir Wielerį dėl milžiniškos šalutinės priemonių žalos.

Pasikartojimo prevencija

Vokietijoje šiuo metu tai būtų neįmanoma: JAV valstijos po kelis mėnesius trukusios pandemijos politikos blaiviai vertina situaciją. Tai lemia, kad liberaliosios valstybės mato, jog jų kursas pasitvirtino, o vis daugiau „Lockdown“ valstybių apsisuka ir imasi atsargumo priemonių, kad atvejais nepasikartotų. Pavyzdžiui, tie, kurie padaro žalos, kurios būtų buvę galima išvengti, gali būti patraukti politinė ir teisinė atsakomybėn.

Jungtinėms Amerikos Valstijoms netrūksta tarptautinės įtakos: apšvietos virusas gali būti užkrečiamas ir netrukus pasiekti Europą. Jei ne Vokietija, iš esmės galima tikėtis, kad kitos tautos vėl taps pragmatiškos ir savo pačių labai (pavyzdžiui, dėl iš naujo atarstos meilės laisvei) žvelgs į Švediją, kaip Šiaurės Dakota žvelgia į Pietų Dakotą, o tai palaiptui didins spaudimą Vokietijai.

Papildymas: Įtakingiausias Vokietijos laikraštis „Bild“ pradeda kritiškai rašyti.

Šis tekstas pasirodė 2021 m. gegužės 18 d. pavadinimu „Die Corona-Vergangenheitsbewältigung wird kommen – und viele kalt erwischen“ svetainėje <https://reitschuster.de/>. Daugiau nei 20 mln. peržiūrų per mėnesį – tai vienas sėkmingiausių alternatyvių naujienų portalų Vokietijoje.

Seimo nario Vytauto Bako pranešimas: prisimenant Kęstutį Čilinską (1946–2011)

Šiomet gegužės 20 d. sukanka 10 metų, kai Anapilin išlydėjome teisininką, advokatą, žmogaus teisių ir viešojo intereso gynėją, Seimo narį ir Vyriausybės kanclerį Kęstutį Čilinską. Prabėgo dešimtmetis, tačiau iš naujo perverčiant K. Čilinsko straipsnius, jo, kaip teisininko, žmogaus teisių gynėjo, visuomenininko, telkusio pilietinę visuomenę, išvalgas, prisimenant siūlymus ir principingus pasisakymus, akivaizdu, kad tai, kas skaudėjo, kuo rūpintasi, šandien tiek pat aktualu, kaip buvo prieš dešimtmetį.

„Esame atsakingi už tai, kas vyksta Tautoje, valstybėje“, – 2009 spalio 19 d. Vilniuje, Pedagoginio universiteto salėje, Jungtinio demokratinio judėjimo visuotiniame susirinkime priminė K. Čilinskas. Priminė, nes ši principą vis patogiai pamirštame. K. Čilinskui ši atsakomybė buvo jo gyvenimas. Nuo savo profesinės advokato karjeros pradžios 1973 metais, dar prieš Sąjūdį, ir nuo 1991 m. dirbant Vyriausybėje, aktyviai prisidedant prie Lietuvos teisėkūros, su kolegomis kuriant atgimusios šalies teisinę bazę, Žmogaus teisių veiksmų planą Lietuvai, vėliau prisiimant atsakomybę tapti Seimo nariu,

kaip advokatui imantis sudėtingų teisinių bylų, neretai ginant pro bono, ypač susitelkiant į viešo intereso ir žmogaus teisių pažeidimo atvejus, sutinkant vadovauti demokratiniam judėjimui... Visada, kiekviename žingsnyje savo išskirtinę erudiciją, gilią teisininko žinias K. Čilinskas aukojo žmonėms, viešam interesui, Lietuvai.

Daug intelektualų, ypač garbių savo srities profesionalų, menininkų, mokslininkų, neįsitraukusių į politinę veiklą, palaikė K. Čilinsko vadovautą pilietinį judėjimą, dalyvavo jame. Vienas garsiausių Lietuvos kino ir teatro aktorių Regimantas Adomaitis prisimena: „Kęstutis Čilinskas buvo vienas iš nedaugelio Lietuvos šviesuolių, kurių darbais ir mintimis remiantis galėjo būti statomas visas ateities Lietuvos kaip demokratinės, nepriklausomos ir laisvos valstybės rūmas. Mane, neturintį jokių valdžios ambicijų ir nepriklausiusį jokioms partijoms, ypač žavėjo jo kuriamo judėjimo apibrėžimas – nepartinis. Dar Balyš Sruoga XX a. rašė, kad partijos tai – Lietuvos prapultis. Gal partijos ir yra vienintelis kelias bėgant nuo autoritarinio režimo

Prisimenant Kęstutį Čilinską (1946–2011)

pavojaus, bet mane visada žavėjo Kęstučio laisva minties eiga ir jo požiūrių platumas. Manau, kad su jo išėjimu netekome didžio Lietuvos ateities kūrėjo“.

Filosofas, humanitarinių mokslų daktaras Krescencijus Stoškus, taip pat buvęs demokratinio judėjimo vienu iš lyderių, išskiria keletą aspektų: „Nežinau, su kuo būtų galima palyginti Kęstutį Čilinską, žinomą advokatą ir žmogaus teisių gynėją. Sąžiningumu nebent tik su vienuole Nijole Sadūnaite. Jis taip pat visą sąmoningą gyvenimą gynė tiesą ir teisingumą. Bet jis buvo pasaulietis ir negalėjo neteisybės pakęsti. Todėl tapo teisininku, advokatu, ištikimu skriaudžiamųjų gynėju, o galų gale ir viešu kovotoju, pilietinės visuomenės organizatoriumi prieš patsidavinėjančių politikų savanaudiškumą, sukčiavimus ir suvešėjusią oligarchinę sistemą.“

Jis daug kam buvo gyvybiškai reikalingas. Apie jį telkėsi minios teisingumo ištroškusių žmonių. Ir visus jis glostė savo šilta globėjiska šypsena, bičiuliška replika. Prie jo buvo gana daug prisiriusių žmonių. Tuo prisirišimu bei partnerišku bendravimu iš esmės laikėsi ir jo įkurtas demokratinis judėjimas. O Lietuvai ir jam labai reikėjo tokio judėjimo, kuris suburtų ir paruoštų pilietinę visuomenę esminėms permainoms. Po metų darbo Seime jo kantrybės taurė jau buvo persipildžiusi. Ten jis buvo gana aktyvus, bet jo kruopščiai apgalvotų ir profesionaliai suformuluotų argumentų niekas negirdėjo, nesuprato ir niekam jų nereikėjo.

Jo „bėda“ buvo ta, kad jam daug labiau už visus kitus rūpėjo valstybės, o ne partijų likimas ir jis mąstė už kitus nepalyginamai teisingiau, sąžiningiau ir atsakingiau.

Todėl jis ir negalėjo būti suprastas, tarytum būtų kalbėjęs kažkokia nežemiška kalba. Jeigu ne anksčiau mirtis, mūsų gyvenimas šandien tikriausiai būtų buvęs gerokai kitoks. Bet ir tą turbūt daug kam bus sunku suprasti.“

Seimo narys Vytautas Bakas, tuomet drauge su šviesaus atminimo K. Čilinsku telkęs demokratinį judėjimą, padėjęs K. Čilinskui dirbant Seime, neabejoja, kad šio iškilaus teisininko idėjos aktualios ir šandien: „Kęstutis Čilinskas. Tai teisininkas, vienas iškiliausių Lietuvos teisinės sistemos kūrėjų, viešojo intereso, žmogaus teisių gynimo Lietuvoje pradininkas. K. Čilinsko vardas praėjus dešimčiai metų po jo mirties visuomenėje tebesiejamas su skaidrumo, padorumo, darbštumo politikoje etalonu.“

Jo, kaip politiko, teisininko ar visuomenininko siekis buvo panaikinti teises, politines ir ekonomines sąlygas korupcinio ir oligarchinio valdymo egzistavimui.

K. Čilinskas būrė žmones į demokratinį judėjimą, kvietė dalyvauti šalies valdyme ir teigė, kad būtent pilietinė visuomenė yra pagrindinė Lietuvos valstybę ginanti politinė jėga. Jis kalbėjo, kad tik stipri pilietinė visuomenė gali atsverti siaurų oligarchinių grupių, monopolijų įtaką politinėms partijoms, politikams.

Jo idėjos vienijo ir įkvėpė tūkstančius žmonių daugelyje Lietuvos miestų. Jo, kaip advokato, profesinis palikimas ypatingas tuo, kad jis buvo paskutinė stotelė žmonėms, kurie beviltiškoje situacijoje atsidurdavo dėl valstybės pareigūnų, politikų ir įtakingų verslininkų savanaudiškų, aplaidžių ar neteisėtų veiksmų. Kiekvieną jo pradėta darbą lydėjo didelis visuomenės dėmesys.

K. Čilinsko idėjos apie prokuratūros, teismų sistemos pertvarkas, viešojo intereso gynimą, žmogaus teises, valdžios atskaitomybę, pilietinės visuomenės kūrimą yra aktualios ir šandien.“

Kęstučio Čilinsko atminimui planuojami renginiai

Gegužės 20 d. Kęstučio Čilinsko atminimo paminėjimas prieš Seimo posėdį.

Gegužės 20 d., 18 val. – šv. mišios Palangos Švč. Mergelės Marijos Ėmimo į dangų bažnyčioje. Kviečiame prisijungti bendrai maldai, uždegti tuo metu žvakelę, tačiau dėl pandemijos nevykti į bažnyčią.

Gegužės 24 d., 15 val. – nuotolinė konferencija „Žmogaus teisės: kaip gynėme ir kaip ginsime“. Pranešėjai: prof. dr. Dainius Žalimas, Mykolo Romerio universiteto profesorius; prof. dr. Danutė Jočienė, Konstitucinio Teismo teisėja; Jo Em. kardinolas Sigitas Tamkevičius; kultūros istorikas doc. dr. Darius Kuolys; Seimo narė Liudvika Pociūnienė; teisininkė, žiniasklaidos teisės ekspertė prof. dr. Liudvika Meškauskaitė; teisininkas, Europos Sąjungos teisės ir žmogaus teisių ekspertas Henrikas Mickevičius. Renginį organizuoja Seimo narys Vytautas Bakas, renginio moderatorius – žurnalistas Aurimas Perednis. Konferencija bus tiesiogiai transliuojama Seimo interneto svetainėje ir Seimo YouTube kanale „Atviras Seimas“.

Birželio 2 d., 15 val. – fotografijų parodos Seime, Lietuvos laisvės gynėjų galerijoje, atidarymas teisininko, Seimo nario Kęstučio Čilinsko atminimui. Paroda veiks iki birželio 15 d.

Birželio 2 d., 18 val. – ažuoliuko sodinimas, atminimo suolelio atidengimas Vilniuje.

Užduotis šnipinėti A.Paleckiui davė „nenustatytas“ Rusijos žvalgybininkas, be to, neaišku, ką jis šnipinėjo

Šandien prokurorė prašys Šiaulių apygardos teismo skirti man bausmę už „šnipinėjimą“. Tad teikiu savo komentarą dabar, nes ne visi žurnalistai galės atvykti į Šiaulius.

Pirma, prokurorės kaltinimas, kad užduotis man davė, cituoju, „nenustatytas Rusijos žvalgybininkas“, tik parodo logikos ir tyrimo lygį.

Antra, patariu žurnalistams

užduoti prokurorėi elementarų klausimą: ką konkrečiau aš prišnipinėčiau apie sausio 13-osios bylą tyrusius pareigūnus ar Lietuvoje kalintį Rusijos kariškį J. Melį? Gal pareigūnų adresus? Gal telefonus? Gal pareigas? Gal J. Melio ligos istoriją?

Trečia, būtent todėl prokurorėi beliko dangstyti verslininko Deimanto Bertausko „parodymais“. Kurio bylą už vaikų pornogra-

finių nuotraukų kaupimą (309 Baudžiamojo kodekso straipsnis) prokuratūra vilkina jau pustrėčių metų.

Ir ketvirta – kviečiu augantį piliečių skaičių, kuris nenori taikstytis su šalyje gausėjančiomis neteisybėmis, vienyti.

Algirdas Paleckis

Tėvų forumas skelbia moteriausybei ultimatumą

Darius Trečiakauskas

DĖL PAŽEISTŲ VAIKŲ IR JŲ TĖVŲ TEISIŲ

Asociacija Lietuvos tėvų forumas, atstovaujanti ir gindama šeimų, tėvų ir vaikų interesus, vadovaujantis Lietuvos Respublikos Konstitucija ir Lietuvos Respublikos įstatymais, Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija, bei kitais teisės aktais, atsižvelgdama į nerimą keliančius konstitucinių žmogaus teisių pažeidimus, į tai, jog Vyriausybės nutarimu įvesto karantino režimo (o kai jis nutraukiamas Vyriausybės nutarimu įvesto ekstremalios situacijos režimo) priemonės nepagrįstai, netinkamai ir neproporcingai riboja konstitucines asmens teises ir laisves bei konkuruoja su konstituciniu nepaprastosios padėties reglamentavimu, įsiterpia į išimtinę Seimo kompetenciją, nepagrįstai ir neteisėtai pažeidžia vaikų ir tėvų teises bei teisėtus lūkesčius, kelia jiems tiesioginę bei netiesioginę žalą, kreipiasi į valstybės valdžios institucijas, reikalaujama imtis ne-

atidėliotinių sprendimų ir veiksmų.

Todėl vadovaujantis Lietuvos Respublikos Konstitucija ir įstatymais, Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija, bei kitais teisės aktais, taip pat į tai, jog žemiau nurodomi teisės aktai prieštarauja aukštesnės galios teisės aktams, arba priimti viršijant įgaliojimus, pažeidžia žmonių teises ir laisves, reikalaujama:

- nedelsiant gražinti vaikus į kontaktinį ugdymą mokyklose šiais mokslo metais, visiems užtikrinant normalų kontaktinį švietimo ir ugdymo procesą, nekeliant neteisėto reikalavimo testuotis, panaikinant visas su reikalavimu testuotis (kaip privaloma sąlyga kontaktiniam ugdymui), neteisėtu sveikatos duomenų tvarkymu (rinkimu), neteisėtu išankstiniu izoliacijos skyrimu, susijusias sąlygas, tame tarpe Vyriausybės nutarimo dėl karantino įvedimo Lietuvos Respublikos teritorijoje 2.2.9.2. p. ir Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro valstybės lygio ekstremalios situacijos valstybės operacijų vadovo 2021 m. kovo 12 d. sprendimą Nr. V-513 „Dėl pavėdimo organizuoti, koordinuoti ir vykdyti savanorišką profilaktinį tyrimą ugdymo įstaigose“;

- nedelsiant panaikinti privalomą reikalavimą dėvėti nosį ir burną dengiančias apsaugos priemones vaikams, ugdomiems pagal pagrindinio ugdymo ir vidurinio ugdymo įstaigose, o taip pat visiems kitiems asmenims, kurie dėl savų ligų (kurių neapima neįgalumas), ar būklių negali dėvėti kaukių, nustatytą Vyriausybės nutarimo dėl karantino įvedimo

Lietuvos Respublikos teritorijoje 2.1.5.2. p.;

- nedelsiant atstatyti sveikatos priežiūros paslaugų prieinamumą ir panaikinti ribojimus, nustatytus Vyriausybės nutarimu ir/ar Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro valstybės lygio ekstremalios situacijos valstybės operacijų vadovo sprendimais dėl kurių asmenys negali gauti gydymo dėl savo ligų ar šios paslaugos atidėtos.

- nustatyti teisingą patirtų praradimų kompensavimo mechanizmą asmenims, kurių teisė verstis ūkine veikla, taip pat teisė į darbą bei į teisingą darbo užmokestį dėl taikomų priemonių buvo apribotos nepagrįstai;

- nedelsiant panaikinti Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro valstybės lygio ekstremalios situacijos valstybės operacijų vadovo 2020 m. kovo 10 d. (suvestinė redakcija 2020-12-12) sprendimą Nr. V-328 „Dėl COVID-19 ligos (koronaviruso infekcijos) atvejo apibrėžimo atnaujinimo“ dalyje dėl „patvirtinto atvejo“ apibrėžimo, kurių skaičiais iš esmės grindžiamas karantino ir/ar ekstremalios situacijos režimas bei taikomos priemonės ir nepagrįstai ribojamos žmonių teisės;

- nedelsiant panaikinti Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo dėl karantino Lietuvos Respublikos teritorijoje paskelbimo 2.1.31.3, 22 punktus ir Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro, valstybės lygio ekstremaliosios situacijos valstybės operacijų vadovo priimtus sprendimus ir įsakymais jau suteiktas privilegijas;

- nedelsiant nutraukti antikontingencinius, neteisėtus veiksmus,

susijusius su vadinamo galimybių paso įvedimu ir bet kokią su tuo susijusią diskriminaciją.

Daugiau informacijos, pilnas dokumentas – tevuforumas.lt

Dėl pažeistos teisės į kokybišką ugdymą, neigiamo mokyklų uždarymo poveikio vaikų fizinei, psichinei sveikatai ir švietimo kokybei

Vyriausybės nustatytos priemonės, ribojančios teisę į mokslą, įtvirtintos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos pirmojo protokolo 2 straipsnyje, bei LR Konstitucijos 41 straipsnyje, nėra proporcingos siekiui užkirsti kelią koronaviruso plitimui. Nuotolinio mokymosi procesas kaip priemonė nėra tinkama kokybiškam ir pilnaverčiam ugdymo procesui užtikrinti. Vyriausybės nutarimu dėl karantino Lietuvos Respublikos teritorijoje paskelbimo teisė į kokybišką ugdymą nepagrįstai ir neproporcingai yra apribota jau antrus mokslus metus.

Nėra jokių mokslinių, medicininių pagrindimų, kuo remiantis taikomos vaikų teises pažeidžiančios priemonės. Pasaulinės sveikatos organizacijos rekomendacijos bei moksliniai tyrimai numato jog: 1) mokyklų uždarymas yra paskutinė priemonė, kurios turi imtis šalis, valdant epidemiologinę situaciją; 2) atlaisvinant ribojimus, pirmiausia turi būti grįžtama prie kontaktinio ugdymo; 3) vaikai nelaikomi rizikos ar pažeidžiama COVID-19 grupe ir nelaikomi pagrindiniais SARS-CoV-2 nešiotojais mokyklose; 4) mokyklų uždarymas nėra veiksminga priemonė, suvaldant COVID-19 ligą sukeltą viruso plitimą bendruomenėje; 5) neigiamas mokyklų uždarymo poveikis vaikų fizinei, psichinei sveikatai ir švietimo kokybei, taip pat neigiamas ekonominis poveikis visuomenei, persveria naudą.

2020 m. rugpjūčio 14 d. Europos ligų prevencijos ir kontrolės centro (ECDC) išplatintoje informacijoje apie vaikų sergamumą COVID-19 liga ir mokyklos aplinkos vaidmenį perduodant COVID-19 ligą sukeltą virusą buvo nurodyta, jog įrodymai, gauti iš kontaktų atsekimo mokyklose ir daugelio ES šalių stebėjimo duomenų parodė, jog mokyklų veiklą atnaujinimas nesukėlė reikšmingo viruso perdavimo bendruomenėje, o vaikų priežiūros ir švietimo įstaigų uždarymas, mažai tikėtinas, kaip veiksminga bendrosios kontrolės priemonė, suvaldant COVID-19 ligą sukeltą viruso plitimą bendruomenėje. Tačiau neatsižvelgiant į objektyvius ir plačiai žinomus faktinius įrodymus bei mokslinius tyrimus, mokyklos Lietuvoje ir vėl buvo uždarytos, o kontaktinis mokinių

ugdymas ir vėl buvo perkeltas į nuotolinę formą. Tokio masto ir trukmės švietimo sutrikdymas turi milžinišką neigiamą poveikį ir kaip grėsmė vaikų emocinei bei fizinei sveikatai pripažįstamas įvairiuose moksliniuose tyrimuose. Europos ligų prevencijos ir kontrolės centro 2020 m. gruodžio 23 d. pateiktoje ataskaitoje, analitinėje publikacijoje „Vaikų ir mokyklos vaidmuo COVID-19 plitimui“ taip pat pateikiama stebėjimais ir tyrimais įrodyta išvada, jog „neigiamas mokyklų uždarymo poveikis vaikų fizinei, psichinei sveikatai ir švietimo kokybei, taip pat neigiamas ekonominis poveikis visuomenei, persveria naudą“. Visame pasaulyje po pirmojo karantino atlikti tyrimai rodo neigiamus tokių sprendimų padarinius vaikų ugdymui bei vaikų sveikatai. Iki šiol Lietuvoje nėra atlikti jokie tyrimai ir vertinimai, kiek nukentėjo ar nukentės visa valstybė ir jos piliečiai ilgai dėl suprastėjusio vaikų išsilavinimo, kiek tai turės įtakos ekonominiu, finansiniu atžvilgiu ateityje, ir kas atsakys už tokius nepagrįstus sprendimus?

Lietuvos ir pasaulio psichologai bei psichiatrijos mokslininkai karantino pasekmes vaikų psichikai lygina su karo zonose gyvenančių vaikų situacija. Akivaizdu, jog tokio karantino pasekmės turės įtakos galimai net kelioms ateinančioms kartoms. Konstatuojama ir visa eilė kitų fizinės bei psichosomatinės sveikatos sutrikimų taip pat keliančių didelį susirūpinimą. Tai ligos susietos su judėjimo ir fizinio aktyvumo trūkumu, akių ligos ir laikysenos sutrikimai, apatijos ir depresijos simptomai, viršsvoris ir mitybos sutrikimai bei daugybė kitų sveikatą žalojančių faktorių, nešnekant jau apie padidėjusį suicidinių polinkių ir atvejų skaičių jaunimo tarpe. Mokinių nuotolinis ugdymas, kuris negali būti laikomas lygiavertiu kontaktiniam, faktiškai tapo jų žlugdymu – ir ugdymo, ir sveikatos prasme, ir galvojant apie ateities perspektyvą, apie jų asmenybinių ugdymą ir tas pačias karantino sukeltas kitas spragas. Mokslininkai, medikai, psichologai viešai kreipėsi dėl vaikų grąžinimo į mokyklas, nurodydami, jog situacija drastiškai blogėja. Palaikymą po viešo kreipimosi dėl moksleivių grąžinimo į mokyklas ir kontaktinį ugdymą, oficialiu raštu išreiškė ir Vaikų teisių apsaugos kontrolierė Edita Žiobienė. Kreipimėsi prašoma iš naujo svarstyti ir skubiai priimti reikiamus sprendimus dėl vaikų ir paauglių realaus grąžinimo į mokyklas dar šiais mokslo metais, nekeliant jiems reikalavimo testuotis, tuo labiau, kad toks reikalavimas nuo 2021 m. gegužės 24 d. vaikams iki 16 metų nebus taikomas rengiant asmenines šventes, neribojant

dalyvaujančių asmenų skaičiaus; lankantis kavinėse uždarose patalpose; naudojantis apgyvendinimo paslaugomis, neribojant kambarių apgyvendinamų asmenų skaičiaus; naudojantis paslaugomis uždarose patalpose (pvz., žaisti biliardą ar boulingą); plaukiojant pramoginiiais laivais, neribojant asmenų skaičiaus; dalyvaujant renginiuose iki 500 asmenų. Be to, taikomi ir dvigubi standartai priklausomai nuo savivaldybės, kai vienoje ugdymo įstaigoje testai privalomi, kituose – tik rekomenduojami, kas faktiškai supriešina ir diskriminuoja žmones priklausomai nuo jų gyvenamos vietos.

Vyriausybė neturėjo ir neturi įgaliojimų nustatinėti reikalavimus mokinių testavimui, kaip būtinosios sąlygos kontaktiniam ugdymui, o tuo labiau privalomai paskirti tyrimus galimos ligos diagnozavimui. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu dėl karantino Lietuvos Respublikos teritorijoje paskelbimo⁴ nustatyta ir operacijų vadovo sprendimu detalizuota⁵ profilaktinė (tiksliau privaloma) kontrolės priemonė mokiniams – tyrimas galimai COVID-19 ligai (koronaviruso infekcijai) diagnozuoti arba savikontrolė galimai COVID-19 ligai (koronaviruso infekcijai) nustatyti – kaip sąlyga kontaktiniam ugdymui (nesutinkant dalyvauti tyrime, vaikai ir paaugliai negali grįžti į kontaktinį ugdymą mokykloje).

Įstatymo leidėjas nėra suteikęs Vyriausybei jokių įgaliojimų nustatyti prievolės mokiniams atlikti tyrimus ligos nustatymui, kaip privalomos sąlygos kontaktiniam ugdymui. Įstatymuose taip pat nėra ir nuostatų, kad Vyriausybė ar operacijų vadovas, skirtų tyrimų ligos diagnozavimui, arba, kad vaikai (mokiniai) patys ją nusistatytų (savikontrolė). Lietuvos Respublikos užkrečiamųjų ligų įstatymo 7 straipsnio 1 dalis numato, kad užkrečiamųjų ligų klinikinius požymius nustato, diagnozę patvirtinančius ar paneigiančius tyrimus skiria ir užkrečiamąsias ligas pagal kompetenciją diagnozuoja šeimos gydytojai ir asmens sveikatos priežiūros įstaigų specialistai. Taigi tiek Vyriausybė, tiek operacijų vadovas akivaizdžiai viršijo savo įgaliojimus, veikė ultra vires, pažeidžiant įstatymo viršenybės, teisėtumo, konstitucinius teisinės valstybės bei atsakingo valdymo principus, todėl neteisėtas mokinių testavimas turi būti nedelsiant nutrauktas, o Vyriausybės nutarimo dėl karantino įvedimo Lietuvos Respublikos teritorijoje 2.2.9.2. p. ir Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro valstybės lygio ekstremalios situacijos valstybės operacijų vadovo 2021 m. kovo 12 d. sprendimo Nr. V-513 „Dėl pavidimo organizuoti, koor-

dinuoti ir vykdyti savanorišką profilaktinį tyrimą ugdymo įstaigoje“ (suvestinė redakcija nuo 2021 m. gegužės 6 d.) neteisėtos nuostatos panaikintos.

Primenamos ir Lietuvos Respublikos Konstitucijos nuostatos, medicininės etikos principai, bei tai, kad joks asmuo, o tuo labiau vaikas, negali būti verčiamas įrodinėti, jog yra sveikas (jau nekalbant apie tai, jog įrodinėti reikia kas 4-7 d.) Tai pažeidžia vaikų orumą, jie laikomi pavojingi vien dėl to, kad egzistuoja ir kvėpuoja. Tai yra ir nežmoniškas vaikų pažeminimas, sveikiems vaikams pastoviai keliamas baimė ir nuolatinio streso būseną, jog jie galimai yra potencialūs pavojingi ligoniai ar viruso nešiotojai ir platintojai, kas kelias dienas atliekami invaziniai tyrimai, formuojamas nepilnavertiškumo kompleksas, kas kelia psichinę emocinę žalą, o taip galima ir fizinė žala. Toks nežmoniškas elgesys draudžiamas tiek pagal Lietuvos, tiek pagal tarptautinius teisės aktus. Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) 3 straipsnyje įtvirtintas absoliutus kankinimo ir kitokio žiauraus, nežmoniško ar žeminančio elgesio, ar baudimo uždraudimas yra viena pamatinių demokratinių visuomenių vertybių, todėl valstybės jokiais aplinkybėmis (net kilus karui ar esant kitokiai nepaprastajai padėčiai) negali paneigti EŽTK 3 straipsnyje numatytos teisės. Europos Žmogaus Teisių Teismo (toliau – EŽTT) jurisprudencijoje kaip nežmoniškas ar žeminantis elgesys, draudžiamas pagal EŽTK 3 straipsnį, yra klasifikuojamas toks netinkamas elgesys, kuris, nors ir neprilygsta kankinimui, tačiau juo asmeniui sukeliama fizinė ar psichologinė kančia. Žeminančiam elgesiui EŽTT prilygina veiksmus, kuriais asmeniui sukeliama baimė, nepilnavertiškumo, kančia ir pa-

žeminimo jausmai, dėl ko asmuo netenka fizinio ar moralinio atsparumo arba pasielgia prieš savo valią ir sąžinę.

Negalima pamiršti ir dar vieno dalyko: testas yra medicininė intervencija, kuri teisiškai laikoma kūno sužalojimu. Jis gali būti atliekamas tik gavus informuoto asmens sutikimą. Šis principas masiškai pažeidžiamas, nes sutikimas faktiškai yra išgaunamas priverstinai, nes nedavus jo, netenkama teisės į kokybišką švietimą ir kontaktinį ugdymą. Nedavusiems sutikimo, neužtikrinamas net ir nuotolinis ugdymas, vaikai palikti mokytis savarankiškai jiems siunčiant užduotis.

Tokių tyrimų (bet kokios rūšies) atlikimas yra sveikatos duomenų tvarkymas (rinkimas), taigi ir specialių kategorijų asmens duomenų tvarkymas pagal 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinės asmens duomenų apsaugos tvarkant asmens duomenis, dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas, toliau – BDAR) 4 straipsnio 1 ir 2 dalis, 9 straipsnio 1 dalį. Specialių kategorijų asmens duomenų tvarkymas apibrėžtas BDAR 9 straipsnio 1 dalyje. Jei mokiny ar jo tėvai atsisako leisti rinkti ar tvarkyti šiuos duomenis, mokiniui neleidžiamas kontaktinis ugdymas ir taip pažeidžiama jo Konstitucinė teisė į mokslą. Taigi, jei mokiny nori dalyvauti kontaktiniame ugdyme, jis yra priverstas atskleisti mokyklai savo asmeninius sveikatos duomenis. Tokiu būdu jis netiesiogiai verčiamas atskleisti specialių kategorijų asmens duomenis. Sutikimas, kuris duodamas darant spaudimą, kad nebus leista eiti į mokyklą, jei sutikimas nebus duotas, yra duodamas ne savanoriškai, o veikiau taikant netiesioginę prievartą. Todėl tai negali būti galiojantis teisinis pa-

grindas rinkti sveikatos duomenis pagal BDAR 9 straipsnio 2 dalies a punktą ir 4 straipsnio 11 dalį. Tad surinkti mokinių (jų tėvų, ar globėjų) sutikimai atlikti testus būtų arba, objektyviai vertinant, yra negaliojantys nuo pat pradžių. Pagal BDAR yra ir kitų reikalavimų, taikomų tvarkant pažeidžiamų fizinės asmens, visų pirma vaikų, asmens duomenis, kurie nagrinėjami atveju nėra įgyvendinami labai dideliu mastu.

Pažymėtina ir tai, jog tokia intervencija gali būti taikoma tik tada, kai ji yra mediciniškai indikuota ir pagrįsta, tačiau jokių aiškių ir pagrįstų medicininiais tyrimais ar mokslu požymių nebuvo ir nėra pateikta. Vaikai neturi jokių simptomų, jie yra sveiki, nulinės rizikos grupėje (mirtingumas nuo COVID-19 Lietuvoje amžiaus grupėje 0-20 metų yra 0), tad jokio pagrindo tokiems tyrimams nėra. Niekur nepaaiškinama, kas yra medicininė indikacija atlikti sveikų vaikų ir paauglių tepinėjus kelis kartus per savaitę. O gal Vyriausybė kiekvienam vaikui ir paaugliui kelia kliniškai nepagrįstą bendrą įtarimą dėl užkrečiamumo? Vaikai ir paaugliai neturėtų būti išskiriami iš kitų visuomenės amžiaus ar socialinių grupių, nes nėra jokių pagrįstų validuotais moksliniais tyrimais duomenų, kad jie labiau užkrečiami, nei kiti asmenys. Taip pat, remiantis testų naudojimo instrukcijomis, nėra jokių pagrįstų įrodymų apie klinikinį veiksmingumą tiriant besimptomius asmenis.

Atnaujintoje Cochrane greitųjų testų, skirtų SARS-CoV-2 infekcijai nustatyti, apžvalgoje teigiama⁶, kad greitieji antigeno testai geriau padeda teisingai nustatyti COVID-19 atvejus žmonėms, kuriems gali būti ar pasireiškia COVID-19 simptomatika, nei besimptomiams asmenims. Mokslinis tyrimas (aukščiausias mokslinis standartas), kuriame buvo

vertinami sveikatos priežiūros vietoje atliekamų antigeno ir molekulinės testų, skirtų SARS-CoV-2 infekcijai diagnozuoti, diagnostinis tikslumas, atskirai simptomų turinčioms ir simptomų neturinčioms gyventojų grupėms „Greitieji, momentiniai antigenais ir molekulėmis pagrįsti testai SARS-CoV-2 infekcijai diagnozuoti“⁷, patvirtina, kad greitųjų antigenų testų tikslumas nustatant infekciją besimptomiams asmenims yra tik 58 proc tikimybės ribose. Nėra jokių validuotų mokslinių tyrimų, kurie įrodytų, jog sveikos (besimptomės) žmonių populiacijos masinis testavimas (sreening'as) padeda bent kažkaip valdyti pandemiją – t.y. mažinti mirčių, sunkių hospitalizacijų ir apskritai bendrą hospitalizacijų skaičių. Testų tikslumo tyrimuose negalima tinkamai įvertinti antigenų testų gebėjimo atskirti užkrečiamus asmenis, kuriuos reikia izoliuoti, nuo tų, kurie nekelia pavojaus, nes nėra užkrečiamumo etalono. Taigi greitųjų antigenų testai negali suteikti realios faktinės informacijos apie užkrečiamumą.

Remiantis visuotinai pripažintais moksliniais atrankinės patikros ir infekcinių ligų diagnostikos principais, dėl duomenų apie greitųjų antigenų testų pagrįstumą trūkumo, ypač besimptomiams vaikams, šiuo metu nėra nei pateisinama, nei tikslinga šiuos testus visuotinai naudoti mokyklose. Klaidingai neigiamų ir klaidingai teigiamų rezultatų skaičius yra nepriimtina didelis ir eksponentiškai auga didinant testavimo apimtį, o taip pat daro daug daugiau žalos nei naudos. Neįvertinamas neigiamas psichologinis pakartotinių tyrimų, ypač mažų vaikų, poveikis, sukkeliantis tokias pasekmes kaip karantinas ir saviizoliacija sau ar socialinei bendruomenei, ypač jei dėl negaliojančio tyrimo metodo ji tenka vėl atšaukti. Kaip, atsižvelgiant į tikėtiną didelį klaidingų testų rezultatų skaičių, vertinamas naudos ir rizikos santykis, ypač atsižvelgiant į tai, kad net ir klaidingai teigiamų testų rezultatų atveju mokiniai ir jų šeimos nariai, o taip pat su jais kontaktavę asmenys turi prisiimti visą izoliacijos poveikį su visomis jos pasekmėmis? Ar valstybė atlygins patirtą žalą?

Dėl PGR testų bei tai, jog testavimas nėra ir negali būti vienintelė priemonė diagnozei nustatyti, jau yra pasisakę visą eilę mokslininkų bei visa eilė ES valstybių narių teismų, nagrinėjusių bylas dėl įvairių šios pandemijos taikomų suvaržymų teisėtumo, o kai kuriose Europos valstybėse aiškiai nurodoma, jog šiais tyrimais net negalima nustatyti, ar žmogus yra užkrato nešiotojas bei platintojas, ar ne.

Mitingo reikalavimai

Mes, Lietuvos Respublikos piliečiai, protesto akcijos DIDYSIS ŠEIMOS GYNIMO MARŠAS 2021 dalyviai, susirinkę čia, Vingio parke 2021 metų gegužės 15 dieną:

Reikalaujame Lietuvos Respublikos Seimo pirmininkės Viktorijos Čmilytės-Nielsen:

- Nesvarstyti Seime Stambulo konvencijos ratifikavimo ir nedelsiant išbraukti šį klausimą iš Seimo darbotvarkės.

- Neteikti svarstymui Seime Partnerystės įstatymo projekto, prieštaraujančio Konstitucijos 38 straipsnio nuostatomis ir išbraukti jį iš Seimo darbotvarkės.

- Nesvarstyti ir išbraukti iš Seimo darbotvarkės baudžiamojo kodekso 259 straipsnio pakeitimo įstatymo projektą bei Administracinių nusižengimų kodekso 71 straipsnio pakeitimo ir papildymo 483 (1) straipsniu įstatymo projektą, kuriais faktiškai siekiama įteisinti narkotinių medžiagų vartojimą.

- Nedelsiant išbraukti iš Seimo darbotvarkės Tautinių mažumų įstatymo projektą, kuris diskriminuoja lietuvių kalbą, supriešina tautines bendrijas ir

kelia nesantaiką Lietuvoje.

Reikalaujame Lietuvos Respublikos Ministrės Pirmininkės Ingridos Šimonytės:

- Nedelsiant, bet ne vėliau kaip iki birželio 1 d., atšaukti iš Vyriausybės Teisingumo ministrę Eveliną Dobrovolską kaip nekompetentingą, lygiai neatstovaujančią teisingumo visiems piliečiams bei savo abejotais sprendimais teikiančią įstatymų

pataisas, susijusias su Lietuvių kalbos niekinimu, tautinių bendrijų skaldymu ir supriešinimu.

- Nedelsiant, bet ne vėliau kaip iki birželio 1 d., atšaukti iš Vyriausybės Sveikatos apsaugos ministrą Arūną Dulkį, savo prieštarais, nepaliaujamai kaitaliojamais sprendimais keliantį visuomenėje sumaištį, kurio iniciatyva priverstinai vykdomi vakcinavimo ir testavimo

veiksmai.

- Nedelsiant, bet ne vėliau kaip iki birželio 1 d., atšaukti iš Vyriausybės Ekonomikos ir inovacijų ministrę Aušrinę Armonaitę – kaip nekompetentingą, inicijavusią diskriminacinį Galimybių pasą ir ministerijos tribūną naudojančią savo politinės partijos reklamavimui, išskirtinai proteguojančią stambųjį kapitalą ir žlugdančią smulkųjį, vidutinį ir šeimos verslą.

- Nedelsiant nutraukti menkiausias priverstinio pobūdžio medicines intervencijas prieš šeimas, prieš jų valią ir be laisvo apsisprendimo vykdant privalomą testavimą, atverti visas mokyklas kontaktiniam mokymui, be jokių išlygų.

Reikalaujame Lietuvos Respublikos Seimą:

- Nedelsiant iš pareigų atšaukti Seimo Žmogaus teisių komiteto pirmininką Tomą Vytautą Raskevičių, kuris šias pareigas naudoja išimtinai vienos socialinės grupės pretenzijų protegavimui ir Žmogaus teisių komitetą pavertė genderizmo įrankiu.

- Iki birželio 1 d. atšaukti iš pareigų LRT generalinę direktorę Moniką Garbačiauskaitę Budrienę, kuriai vadovaujant visuomeninis transliuotojas LRT virto genderizmo ir neomark-sizmo propagandos, tradicinių

ir prigimtinių tautos vertybių niekinimo ruporu.

Reikalaujame Seimo narių bei politinių partijų iki birželio 1 d. inicijuoti ir įregistruoti, o iki Seimo rudens sesijos pabaigos priimti šias Konstitucijos pataisas:

1. 38 str. pirmąją dalį išdėstyti taip:

„Prigimtinė šeima yra visuomenės, valstybės ir tautos išlikimo pagrindas.“

2. Trečiąją 38 straipsnio dalį pakeisti taip:

„Santuoka sudaroma tik tarp vyro ir moters, laisvu sutarimu. Vaikų motina yra moteris, tėvas yra vyras.“

3. 39 straipsnį papildyti formuluote:

„Valstybė gina vaikų teisę į tapatybę pagal prigimtine lytį ir užtikrina švietimą pagal prigimtine tapatybę pagrįstas vertybes.“

4. 58 straipsnį papildyti formuluote:

„Pirmalaikiai Seimo rinkimai rengiami remiantis piliečių referendumo rezultatais.“

Jeigu šie raginimai ir reikalavimai nebus išgirsti, apsvarstyti ir priimti reikiama sprendimai, pasilikame teisę imtis visų įmanomų taikių, konstitucinių ir įstatyminių, ilgalaikių priemonių Tautos valiai įgyvendinti.

„Didžiojo šeimos gynimo maršo 2021“ išvakarėse į ekspertai.eu el. pašto dėžutę atėjo valstybinio transliuotojo darbuotojos Indrės Makaraitytės prašymas atsakyti į kelis klausimus.

„Kaip Jūs paaiškintumėte, kad pastaruoju metu tie patys žmonės organizuoja ir dalyvauja mitinguose ir protestuose, kurie yra pačiomis skirtingiausiomis temomis: ir dėl istorijos klausimų, dėl vakcinų, dėl karantino, dėl kaukių dėvėjimo ir pan.? Kas sieja žmones, kurie organizuoja ir dalyvauja šiuose mitinguose?“, – paklausė Indrė.

Moteriai buvo išsiųstas atsakymas.

„Jūs sieja meilė tėvynei, rūpestis artimaisiais, nerimas dėl vaikų ateities, skaudulys dėl suklustotos praeities, šventas pyktis nesiliaujančiam masmedijos melui. Jūs sieja sugebėjimas mąstyti keliant klausimus, gyvenimo patirtis, išsilavinimas, etika, talentai, tarnystės principas. Jūs sieja tai, kad jie niekam nereikalingi, nes pavojingi mus okupavusio nesavarankiško „elito“ planams“, – atsakė ekspertai.eu

Valstybinis transliuotojas ištyrė, kad už Šeimų maršo organizatorių stovi pronaciai ir Kremlius

Indrė Makaraitytė, Jurgita Čeponytė, Vytautas Sinica. Nuotr. facebook.com

darbuotojas A. Nakas.

Vyriškis uždavė klausėjai atgailiną retorinį (nereikalaujantį atsakymo) klausimą.

„Sakykit, kaip Jūs paaiškintu-

mėte, kad dešimtmečiais vieni ir tie patys žmonės organizuoja ir dalyvauja mūsų bendro turto išpardavime visose ūkio srityse, valstybingumo naikinime, kons-

titucijos ignoravime, kultūros ir švietimo niekinime, bukos propagandos skleidime ir t.t. ir t.t. ir t.t.?“, – rašoma retoriniame klausime.

Valstybinio transliuotojo darbuotoja taip pat buvo paraginta apsilankyti renginyje.

„Kas turi galimybę – ateikite į Maršą. Net jei tai suorganizavo VSD, landsbergiečiai, bet kokie laisviečiai ar tiesiog vienas paprastas Lietuvos pilietis. Absoliučiai jokio skirtumo kas. Ateikit ir Jūs, Indre, paspoksot, oras jau nebėra šaltas, gal net nelis“, – buvo raginama moteris.

Gegužės 17 d. valstybinis transliuotojas, bendradarbiaudamas su Vytauto Radžvilo vadovaujamos partijos „Nacionalinis susivienijimas“ atstovu Vytautu Sinica, paskelbė Jurgitos Čeponytės bei Indrės Makaraitytės analitinę analizę „LRT Tyrimas. Už Šeimų maršo rengėjų ir rėmėjų – anti-NATO mitingų šleifas, pronacistinės organizacijos ir ryšiai su VSD ataskaitose minimais asmenimis“.

Deja, ekspertai.eu atsakymas tenai nebuvo pacituotas.

Eduardas Vaitkus: „Sava valdžia, savi teismai, tik mes čia esam svetimi“

1. Mes ėjome, ėjome, 30 metų ėjome ir nepastebėjome
2. KAIP pametėme Lietuvą.
3. Mes buvo LAISVI... Mes TA-POME laisvi NUO Lietuvos,
5. Mums buvo sakoma – svarbu yra gerai PARDUOT SAVE,
6. PRARASTI save už gerą kainą – tai pasiekimas
Mes STENGĖMĖS
7. mes turime valdžia išrinktą TARNAUTI
8. Bet jie VIRTO PONAIS,, ir VALDO...
9. Ir gieda MUMS chorą – kokie esame vertingi ...
10. TAČIAU TIK 2 savaites. Prieš rinkimus .
11. PO TO keliai IŠSISKIRIA...
12. Ir Šimonytės sako TIESIAI
13. savo BALSĄ atgausite TIK po 4 metų
14. Dabar jūs MŪSŲ
15. Jie kėsina į mūsų TEISES, į mūsų ŠEIMAS, į mūsų VAIKUS...
16. Jie žino geriau už mus (taip jie sako) ko mes NORIME, ir ko mums reikia
17. JEIGU nori balsuoti vienmandatinėje už asmenį, tai reiškia – NORI balsuoti už PARTIJĄ daugiamandatinėje...
18. ABSURDAS tampa TIKROVE.
19. Kovo mėn skelbiama – vaikų TESTUOT NEREIKIA,
20. Balandžio mėn – jau REIKIA, NES klasėje net 30 vaikų
21. gegužės mėn ir vėl NEREIKIA, kai renginį TIK 500 žmonių,
22. O sekančią dieną mokykloje – testuoti reikia...
23. ABSURDAS TĘSIAMAS...
24. O Ateity – SKIEPAI. PRI-VALOMI... VISIEMS, net kūdikiams...
25. Dabar, jau 20 metų pirmą gyvenimo dieną skiepijami VISI kūdikiai nuo Hepatito,

26. KURIUO jie užsikrėsti galės sekso metu, leidžiant narkotikus ar užterštus kraujo produktus
27. Paskiepyti reiktų 5 vaikus per metus (kuriuos galima nesunkiai nustatyti),
28. TAČIAU – skiepijami VISI – 24 000..
29. Nes PINIGAI moka kalbėti. Lietuviškai.
30. Mes atėjome TEN, kur TEI-SINGUMAS yra PERKAMAS...
31. Masiuli..., kur tu, atsiliepk... JAU saugu.
32. Mes atėjome TEN, kur NE-TEISYBĖ yra įvelkama į TEI-SĖTUS rūbus 33. Kur teisinei SISTEMAI LEISTA spausti sultis iš Lietuvos žmonių...
34. Kur TEMIDĖ Valdžios norus išklauso NUOLANKIAI užmerktom akim
35. Sava valdžia, Savi teismai, Tik MES čia esam SVETIMI
36. MES – NESAVI
37. TAIP MILIJONAS ir pabėgo ..
38. Mums sakė – TAI vieni niekai
39. TAI LAISVĖS išraiška – juk jūs turite TEISEJ – bėgti...ir pabėgti...
40. O MES NEPAVEIKALAVOME TEISĖS gyventi SAVOJ šaly
41. TEISĖS... Jos Konstitucijoje surašytos ...
43. Tačiau Valdžia paskelbia –
44. Kad JIE yra mūsų TEISIŲ TEIKĖJAI
45. Jei būsite geri – GAUSITE,
46. Jei ne – ATIMSIME
48. Juk TEISES gali būti ir PAVOJINGOS.
49. O dabar IŠRŪŠIUOSIM –
50. Paskiepytas – ČIA
51. NEpaskiepytas – TEN
52. Būkite ramūs, Tai nevadinsime DISKRIMINACIJA
53. Ir ŽODŽIO laisvės jums nereikia –
54. juk TYLEJOTE 30 metų
55. televizorius išspjaus kas jums TURI BŪT svarbu,
56. reiks TIK nuryti – SKANAUS...
57. Rusai puola kiekvieną dieną
58. Amerika gelbsti kiekvieną dieną
59. Briuselis padeda
69. mes SKOLINGI
70. MES vieni neišgyvensim
71. MORALĖ ir PADORUMAS ne šio pasaulio dimensija
72. SAVIGARBA – nepaklausi PREKĖ – PAMIRŠTI
73. JŪS PRIVALOTE TIKĖTI, kad valdžia dirba JUMS
74. TIKĖTI būtina net ir tada, kai valdžia yra įklimpsta MELE.
75. Jūsų šventa PAREIGA TIKĖTI

ir PASITIKĖTI
76. meluojančiais ir vagiančiais
77. Nes JIE valdžia, o JŪS tik ERKĖS.
78. ir VISAS SEIMAS chorą atkar-toja – ERKĖS ..
79. Ir turime ŠIRDYJE Lietuvos kalėjimą purviną Amerikos;
80. ir kyšius milijoninius
81. ir žmogų TEN kankintą suluošintą,
82. ir teismo sprendimu 130 000 eurų MES visi jam sumokėjom
83. NES turime VALDŽIĄ, kuri ŽINO... ŠEIMININKO norus...
84. LIOKAJAUS dvasia sklandanti valdžios koridoriuose...
85. Užtraukė GĖDĄ mums visiems.
86. ŽYNIAI , visi 9, iššaukia DVA-SIAS ir
87. mums paaiškina , ką reiškia LIETUVIŠKI žodžiai KONSTITUCIJOJE 88. Taip Vanduo virsta VYNU, vynas vandenių ...
89. PASKUTIS lašas
90. PERPILDYTA...
91. mes turime TEISEJ – PRIEŠINTIS
92. Konstitucijos ir mūsų gyvenimo VAGIMS
93. Tai PAREIGA – priešintis mūsų TEISIŲ vagims.
94. Čia susirinko ŽMONĖS, kurie ATSIMENA tą teisę...
95. ir JAUČIA. tą PAREIGĄ!
96. Todėl, AŠ, EV, DĖKOJU jums – už VILTĮ,
97. Šita valdžiai jau PERŽENGĖ visas įmanomas RIBAS;
98. JIE. atsidūrė UŽRIBY... ne MES
99. Jau 30 metų, jie keičia tiktai kaukes, tik sukneles...
100. Jų. IMPOTENCIJA JAU nepagydoma
101. Visos ČMILYTĖS. pasakė – Lietuvos žmonės yra TIK PĖSTININKAI kurie gali ir turi būti paaukoti KARALIENĖS ir VALDOVĖS partijoje SEIMO partijoje... LOŠIMO partijoje... VALDŽIOS partijoje
102. Taigi, Valdžia JAU PASIRINKO..
103. Šiandien RENKAMĖS MES, savo POZICIJA; SAVO likimą;
104. AŠ, EV, NESUTINKU būti AUKA PARTIJŲ žaidime
105. Aš Lietuvos PILIETIS
106. Tai mano PAREIGA , tai MŪSŲ pareiga IŠMĖŽTI tas arklides...
107. PRIE DARBŲ, broliai ir seserys AČIŲ jums.

Kai kurie atlikėjai neleido Šeimos gynimo marše groti savo kūrybą

Raimondas Grinevičius /
facebook.com / gegužės 17 d.

Komikų vakaras tęsiasi. Net šeštadieniais dirba įstaigos, kai turi užduotis įvykdyti. Taip būtent šeštadienį gaunami toki raštai....gerbiamieji nekomerciniuose renginiuose ,tokiuose kaip vestuvės ,krikštynos ne-naudokite šių atlikėjų kūrybą, nes bus pagrasinta teismais kaip mums visiems VINGIO parke. Nors organizatoriai net nesiruošė naudoti tautos priešų, Sorošinių pakalikų dainų, BET IŠPĖJIMĄ GAVO .Gal visi draugiškai išmetam šių atlikėjų kompaktus, flešus ir neperkam naujų....tai parodysime dar vieną vienybės etapą.

Sąrašas dokumente.

**„Didžiojo Šeimos Gynimo Maršo 2021“ organizatoriams
Gerb. Raimondui Grinevičiui**

infoautoritas@gmail.com
jroviltis@gmail.com
seimumaršas2021@gmail.com

2021.05.15
Vilnius

Dėl muzikos kūrinių naudojimo

Asociacijos LATGA turima informacija Jūs 2021.05.15 Vingio parke, Vilniuje organizuojate mitingą /renginį „Didysis Šeimos Gynimo Maršas 2021“, kurio metu galimai bus viešai atliekami LATGA repertuaro muzikos kūriniai. Norime dar kartą pabrėžti, kad neturėdami licencinės sutarties dėl teisės viešai atlikti muzikos kūrinius (vieni atlikimu laikomas ir muzikos įrašų naudojimas, ne tik gyvas atlikimas) renginyje Jūs neturite teisės naudoti LATGA repertuaro muzikos kūrinių, todėl prašome Jūsų nedelsiant kreiptis į asociaciją LATGA tel. 8 5 2651580 arba el.p. andrius@latga.lt ir pateikti informaciją apie įvykiantį renginį. Taip pat norime informuoti Jus, kad į LATGA jau kreipėsi šie autoriai, pavidėtojai ir kiti teisių turėtojai bei prašė mums, kad **neleista naudoti jų kūrinių renginyje „Didysis Šeimos Gynimo Maršas 2021“**. Patikime papildytą autorių sąrašą:

Vilj „Vytauto Kernigo fondas“ (Vytauto Kernigo autorių teisių ir gretutinių teisių turėtojai)
Ieva Narkute
Gytis Ambrazavičius
Raminta Naujanytė-Bijeli
Tautvydas Gaudėlius-Junior A
Gedre Kilušauskienė
Dovilė Filianauskienė
Lėdijai: Vilj „Metų projektai“ (atstovauja grupės „Lemon Joy“, „Biljan“, „Antikvariniai Kašpirovskio dantys“, „Colours of Bobberis“, Jungė Šėdukytė „Kandis“)
Faidus Vėrubas
Rimantas Fedasjukas (grupės „8 Kambarių“ ir atlikėjų RPTLE, Eri Kersh ir Niko Barisas dainų autorių vardų)
Audrius Petrušaitis-Gebrary
Milda Andrijauskaitė (grupės „Baltos varnos“ dainų autorė)
Teresė Andrijauskaitė (grupės „Baltos varnos“ dainų autorė)
Vaidas Kubilinskas (grupės „Lidri šilvinai“ dainų autorių vardų)
Gabrielius Liudomirskas-Sivasas (grupės „GG Sindikatas“ dainų autorių vardų)
Andrius Kaušys (grupės „Happyendless“ dainų autorių vardų)
Kasperas Mėglinis (savo ir dainų bendraautorio Edgaro Žaltausko vardų)
Grupė „Sisters On Wire“
Laurynas Šarkinas (grupė „Saulės klodas“ dainų autorių vardų)
Paulius Kilbauskis
Rita Danytė (Roberto Alfonso Danio autorių teisių pavidėtojai)
Justinas Janulis
Rokas Jančiūskis
Leonas Šomovai
Jusė Arlauskaitė-Jazū
Robertas Semeniukas (savo ir grupės „Žalvarnis“ dainų autorių vardų)
Džesika Švykailė (Jesica Shy)
Simonas Kvedaras (On3Beat)

Pagarbiai
Asociacijos LATGA direktorė
Laura Balkevičienė

Muzikos kūrinių skyriaus vyr. specialistas Andrius Mikša

Dokumentą elektroniniu
parašu pasirašė
LAURA BASKEVIČIENĖ
Data: 2021-05-15 14:06:11

J.Basanavičius g. 4b, Vilnius Tel. (8-5) 265 16 00 Faksas (8-5) 265 13 77 E. paštas: latga@latga.lt
J.Basanavičius str. 4b, Vilnius Tel. (370 5) 265 16 00 Fax (370 5) 265 13 77 E-mail: latga@latga.lt
Jrn. kodas 310061038 PVM mokėtojo kodas LT100610314

Drakono varymas

Rasa Čepaitienė /
facebook.com / gegužės 18 d.

Visi – tiek valdantieji su savo purviasklaida ir gerai apmokamais įtakotukais bei prie jų besiplakančiomis ziazdomis, tiek Maršė dalyvavusieji ar jį, nepaisant daromų trukdžių, stebėjusieji internetu – pajuto šio įvykio svarbą.

Šeimų maršas atskyrė ir padalino, atidengė ir apšvietė. Tarnaujančius sistemai nuoširdžiai, dėl pinigų ir įtakos, ar iš naivumo bei konformizmo. Ir tuos, kurie nebesutinka su esama tvarka. Tai pirmą sykį įvyko tokiu mastu ir taip aiškiai. Ir tai valdantiesiems yra pato situacija. Kuo labiau ir daugiau meluos, niekins, tyčiosis, šmeiš, gąsdins ir baus – tuo labiau niekas nebetikės jų žodžiais, tuo labiau tam priešinsis. Tuo stipriau didės abipusė konfrontacija, iki visiškos valdžios teisėtumo diskreditacijos.

Kas gi vyksta? Mano kuklia nuomone, vyksta tai, kas neišvengiamai atsitinka bet kuriam ideokratiniam – tam tikra utopine ideologija paremtam – politiniam režimui.

Žlungant sovietų sistemai Lietuva, kaip ir kitos sovietų satelitės, gręžėsi į nacionalizmą, mūsų atveju sutampantį su valstybingumu, turėto tarpukariu, patirtimi. Tačiau labai greit buvome panardinti į tuo metu pasauliniu mastu jau intensyviai plitusio neoliberaliojo kapitalizmo sukuri, patyrėme šoką be terapijos. Buvo importuota ir naujojo/senojo elito noriai perimta bei aktyviai propaguojama neoliberalioji ideologija, skelbianti, kad dabar kiekvienas tampa savo gyvenimo ir laimės kalviu, kuriam šios laimės nevaržomai siekti valstybė esą tik trukdo (tuo pačiu iš nacionalinės valstybės po eurointegracijos paliekant vien institucinį kevalą, formaluosius atributus ir simboliką). Naująja dorybe tapo pinigai, nesvarbu, koks būtų jų šaltinis – doras ar nelabai. Garbinga ir skatintina tapo parduoti ir parsiduoti – save, kitus, pažiūras, valstybės turtą, pačią Lietuvą.

Tai iš tiesų atvedė ne prie šią ideologiją išpažįstančios valstybės gerovės, bet prie socialinio darvinizmo išsigalėjimo, "ja načalnik - ty durak" sistemos įtvirtinimo, šiandien jau pūliuojančio visapersmelkiančio mobingo metas-tazėmis. Išliko, įsitvirtino ir suklestėjo stipriausieji, dažniausiai susibūrę į klanus ir gaujas. Tuo tarpu tie, kuriems nepasisekė, nepavyko ar nesinorėjo prisitaikyti prie naujųjų vilkų taisyklių, buvo

ištumti į emigraciją, degradavo ar atsidūrė naujosios moralės ir "gero gyvenimo" užribyje (toks likimas, pavyzdžiui, ištiko inteligentiją arba bent tą jos dalį, kuri nesugebėjo prisišlieti prie valdžios ir imti jai uoliai patarnauti). Ilgainiui tai suformavo neofeodalinis santykius, lengvai tepridengtus demokratine retorika.

Bet kokie visuomenės nepasitenkinimo šia tvarka ženklai ar juolab protesto judesiai demonstratyviai griežtai slopinti medijų, tapusių nuolankiu režimo įrankiu ir, esant reikalui, represinių struktūrų. Galiausiai atsitiko tai, kas neišvengiamai ištinka tokio pobūdžio režimus. Plyšis tarp propagandos ir tikrovės tolydžio didėjo,

nerių jungtis. O tai, kas anksčiau buvo vadinama šeima, dabar yra vadinama vaikmušiais ir smurtautojais. Konservatoriais besivadinantieji gina pačias radikaliausias ir keisčiausias naujoves, o liberalais – siekia apriboti žodžio ir kitas pilietines teises. Mažaraščiai besidarkantys pažanguoliai, pasirodo, yra naujasis žmonijos avangardas, o išsilavinę ir dori žmonės – kvailiai, atsilikėliai ir tamsuoliai. Ir taip toliau.

Sveiki atvykę į Naująją Tikrovę. Jei neoliberali doktrina formuoja mūsų socioekonominių gyvenimą, tai kultūrinę ir dvasios sritis nejučia jau yra užvaldžiusi gender ideologija arba neomarksizmas. Istorijos ratas apsisuko.

lietines teises bei laisves. Ir jie nė neketina nuo to atsitraukti. O dar pridėkime išaugusią infliaciją ir bedarbystę, valstybės skolos didėjimą. Kas toliau?

Kaip žlunga ideokratijos? Vyrėsnieji vieną tokį atvejį pame name. Vėlyvuojų sovietmečiu vyko lėtas režimo ir jį grindžiančios ideologijos erozijos procesas. Žmonės dar imitavo tikėjimą šviesia komunistine ateitimi darbo kolektyvų susirinkimuose ar paraduose, bet už akių, savo virtuvėlėse, jau šaipėsi ir skaldė anekdotus apie Lavonidą Brežnevą. Nes puikiai matė didėjantį atotrūkį tarp realaus gyvenimo – vis labiau kritinės ekonomikos būklės – ir nepaliaujamų tuščių valdančiųjų plepalų, sklindančių iš žydrųjų ekranų. Gorbačiovas, bandydamas režimą gelbėti, pradėjo perestroiką, bet padarė vieną lemtingą klaidą, leidęs atskleisti

jau visiškai kita. Ne viską galima parduoti. Vis daugiau žmonių, nenorinčių, kad jų namai – Lietuva – būtų viešnamis. Technologiškai nebeįmanoma visiškai monopolizuoti "pašto, telegrafo ir telefono". Leninas ir jo tovariščiai būtų nusiminę... Jau turime socialinius tinklus, kurie yra ne tik nepasitenkinimo garo nuleidimo priemonė, bet ir alternatyvios informacijos sklaidos įrankis. Ar pastebėjote, kaip sparčiai ir gausiai kuriasi ir alternatyvios internetinės žiniasklaidos platformos? Žmonės išsiilgę tikro žodžio, analitikos, neįvyniotų į vatą vertybinių pozicijų ir nevaržomų debatų, ko jau seniai su žiburiu nerasi oficiozinėse, vien saviškius teisileidžiančiose arba apie tuštukų tuštumą tauškančiose medijose, kurios vis labiau primena medine kalba burbenančius sovietinius oficiozus.

Paradoksas, kaip tie, kurie laiko save sovietinio totalitarizmo pergalingais griovėjais, ilgainiui patys perėmė jo metodus ir veikimo stilių. Kaip tie, kurie patys kažkada organizavo Sąjūdžio mitingus Vingio parke, dabar iš savo briuselių visaip tyčiojasi iš ten pat vykusio Šeimų maršo. Drakonas mirė! Tegyvuoja drakonas!

Du keliai. Plyšį mėginti užsiūti einant su visuomene į kontaktą, ją išklausant ir išgirstant, derantis ir tariantis, ieškant abipusiai priimtinių kompromisų. Arba toliau lieti neapykantos ugnį. Ant gražių, padorių ir šviesių žmonių, šeštadienį su vaikais į sostinę suvažiavusių iš visos Lietuvos kampelių, pilti tulžį, juos kolyti ir niekinti. Panašu, kad pasirinktas antrasis kelias. Tai neišvengiamai sukels atsakomąją reakciją. Nes žmonės buvo Vingyje ir patys girdėjo kas ir kaip. Jų nebeapdurninsi ir nebeužčiaupsi. Jie pajuto vienybę ir jėgą, tuo pačiu pamatė valdančiųjų niekybę ir menkystę. Drakono rūmai patyrė tektoninį smūgį. Gal dar menką, bet jau juntamą žemės drebėjimą. Dabar svarbiausia saugotis naujų drakonų, pajutusius kraujo kvapą ir šliaužiančių artyn. Svarbiausia pasimokyti iš trisdešimtmečio istorijos ir naujiems lyderiams nebeleisti sudrakonėti. Nes valdžia svaigina ir akina, daro nejautriu kito skausmui ir poreikiams, nejučia apaugina širdį drakono žvynais.

LTSR* jau kartą žlugo, tikiuosi, tokia, kokia yra dabar, žlugs dar sykį. Būtina mąstyti ir ieškoti būdų, kaip galėtume sukurti žmonių – ne slibinų – santvarką**.

*LTSR – Lietuva Tik Saviems Rūpestinga arba Lietuva Tik Sve-timiems Rūsti.

**Ne, autorė nesiūlo ištotti iš ES ar NATO.

„ Taika yra karas. Karas yra taika. Meilė yra neapykanta. O neapykanta yra meilė. Šeima yra vienalyčių partnerių jungtis. O tai, kas anksčiau buvo vadinama šeima, dabar yra vadinama vaikmušiais ir smurtautojais. Konservatoriais besivadinantieji gina pačias radikaliausias ir keisčiausias naujoves, o liberalai – siekia apriboti žodžio ir kitas pilietines teises. Mažaraščiai besidarkantys pažanguoliai, pasirodo, yra naujasis žmonijos avangardas, o išsilavinę ir dori žmonės – kvailiai, atsilikėliai ir tamsuoliai.

kol nevirto Orwello aprašytąja mentaline šizofrenija, kai žodžiai ne tik nustoja reikšti tai, ką reiškė iki šiol, bet ir įgyja visiškai priešingas pradinėms reikšmes. Taika yra karas. Karas yra taika. Meilė yra neapykanta. O neapykanta yra meilė. Šeima yra vienalyčių par-

Vėl turime privilegijuotąją mažumą ir netikėlę perauklėtinąją daugumą. Vėl vyksta kitaminčių persekiojimas. Vėl per visus galus brukama Pažangos propaganda. O dar pridėkime pandemiją, kurios "valdymas" suteikė dingstį elitui ženkliai apriboti mūsų visų pi-

visuomenei tiesą apie jo kruvinus pamatus ir sisteminį melą. Tai viską sužlugdė.

Dabartiniai valdantieji šios klaidos nebedaro. Žiniasklaida dirba taip kaip reikia ir joks nesankcionuotas žodis ten nepateks. Tačiau situacija šiandien

Arvydas Juozaitis: kodėl Šeimų maršo organizatoriams atsirado „vergo sindromas“?

Arvydas Juozaitis /
facebook.com / gegužės 18 d.

ATEITIES NEVILTIS

Šios minutės prie rašto – ne laiškas, ne pareiškimas, ne straipsnis – šiaip, paklydęs tautos tinkluose žodis.

Po ŠEIMŲ MARŠO – nuotaika gera, bet laikina.

Jėgos šaltinis – žemaičiai. Jeigu ne jie, DIDŽIOJO ŠEIMŲ MARŠO nebūtų buvę.

Bet.

Galiausiai – ir čia pat, ir tiesiogiai – į paviršių iškilo „vergo sindromas“. Arturas Orlauskas padėkos žodyje per interneto TV tiesiog ištirpo prieš Gitanas Nausėda: pirmų pirmiausiai padėkojo ekselencijai, kad šis teikėsi pasveikinti Maršą. Ir čia pat, užuot oriai padėkojęs, puolė bučiuoti, vaizdžiai tariant, batus. Ir ateities paramą žadėti... visų vardu. Jokios savigarbos, jokio supratimo, kaip greitai Maršą panaudojo šis saldžialiežuvis ir malonaus sau gyvenimo meistras.

G. Nausėda yra statybinis ir „nieko nedarytojas“, iš esmės – kenkėjas. (Nacionalinio banko net nesiroošia steigti, seniai galėjo stumti jį ir jau įkurti. Ir dar daug ką – ak, ne ta dabar kalba...)

Dabar ekselenciją ima kiek daugiau pulti, vargšą? Žinoma, nes jau valomas kelias jaunajam Landsbergiukui. Juk taip ir Vygaušas Ušackas nušalino, kad

tas nebūtų anūkeliui ant kelio, nestovėtų, kai ateis laikas. O tai juk buvo net sunkesnis uždavinys – numatant penkis metus į priekį, komandą perrikiuojant „vidinių rinkimų“ farsu. (Ingrida Šimonytė? – pagalbinis variantas, bet premjeriui – klusniai – tinkanti).

Dievuliau, Ušackas ruošėsi beveik dvidešimt metų – ir išmestas kaip musė iš barščių. (Kad ruo-

šėsi? – daugiau negu žinau, manajame Sajūdžio štabe tas prasidėjo, Vygaušui pasirenkant kelią į Briuselio biurą; visa mačiau, ir magistrui jam studijuojant Danijoje, lankiau, girdėjau. O jau koks buvo jo skrydis diplomatinis – niekas tokio neturėjo ir vargu ar turės.)

Bet dabar kita fazė.

ŠEIMŲ MARŠO energija gali likti tik POLITINIAMS ŽAIDIMAMS. Nausėda seniai genderistams pritaria – ir pritaro (jis siūlė „namų darbus“ ir referendumą dėl vienalyčių šeimų jau pradėdamas prezidentinę kampaniją, net pirmoje kalboje! Kai genderistai dar nebuvo išibangavę). Dabar jis tapo jiems nereikalingas? Ką gi, nes lgbtistai rado Seimo langą ir Vakarų apmokamą spaudą-portalus. (O dar ir JAV pasiuntinybę, ir diplomatus, ir europiečių išsigimusių paramą!) Tad ir gauda vargšas ekselencija savo bambos gelbėjimo vėjus – puolė prie Šeimų maršo. Savisaugos instinktai veikia.

TAUTOS AKLUMAS – deja.

Nuoširdus, geras.

Ką gelbėti? Dar ir dar kartą pasako žemaičiai (ir suvalkiečiai), kad likę instinktų – tai gerai. Bet jiems imasi vadovauti... Et, ką čia kalbėti.

Rinkimuose bemat nusivilia lietuvaičiai – nėra ką rinkti! 50 procentų nusispjauna. O po rinkimų prasideda „Seimo paleidimo“ aktyvistų balia.

Amžinai pono ieškantys ir į juos taikantys.

Nežinau, ar Senato idėja – vienintelė, galinti perkeisti šią tvarką galvose – padėtų?

Žinoma – SENATAS BŪTŲ užkarda. Į jį kėsintųsi? Bijoma. Ir kur žmonių nekorumpuotų rasti? Yra cenzai... Einant kelias įveikiamas.

O šiaip likę viena – lietuvių „perpetuum mobile“ pasaulėžiūra – nacionalinė pasaulėžiūra – depresija.

Nežinau atsakymo.

Pagarbiai
Arvydas Juozaitis
2021-05-18

18 klausimų apie Covid vakcinas

2020 m. Kovo 9 d. internetiniame tinklalapyje Christianas Elliotas paskelbė pareiškė, kad „visas žiniasklaidos siautulyš dėl koronaviruso yra dėl pinigų pelno“. Praėjus vieneriems metams, Elliotas, save vadinantis „natūralios sveikatos vėplu“, grįžta su daugiau minčių apie pandemiją megavirusiniame straipsnyje.

Keletas draugų klausė mano minčių apie Covid skiepus, todėl pagalvojau, kad atėjo laikas parašyti straipsnį šia tema.

Visi mano draugai nebuvo girdėję daugumos detalių, kuriomis dalinausi, todėl pamaniau, kad jums gali būti naudinga išgirsti kai ką iš to, ką jiems papasakojau.

Žinant, koks ginčytinas šis klausimas, dalis manęs mieliau tiesiog rašytų apie ką nors kita, bet jaučiu, kad diskusija ir (arba) naujienos tokios vienpusiškos, kad turėčiau pasisakyti.

Kaip visada stengiuosi, pažadu, kalbėti tiesiai šviesiai ir ne isteriškai.

Nenoriu prieš ką nors kovoti, tiesiog noriu supažindinti jus su tuo, ką perskaičiau, su užsitęsusiomis klausimais ir paaiškinti, kodėl negaliu suprasti šių kovodinių vakcinų prasmės. Ne viską žinau, bet kol

kas niekas man nesugebėjo atsakyti į toliau pateiktus prieštaravimus.

Taigi, štai priežastys, dėl kurių atsisakau vakcinų nuo covidų.

1: Vakcinų gamintojai yra atleisti nuo atsakomybės

Vienintelė pramonės šaka pasaulyje, kuriai netaikoma jokia atsakomybė už sužeidimus ar mirtis dėl jų produktų, yra vakcinų gamintojai.

Pirmą kartą 1986 m. priimtu Nacionaliniu vaikų sužalojimo vakcinomis įstatymu ir sustiprintu PREP įstatymu, vakcinų gamintojai negali būti teisiami, net jei įrodoma, kad jie elgėsi aplaidžiai.

Skiepių gamintojams leidžiama kurti universalų produktą, neatliekant jokių bandymų su atskiromis gyventojų grupėmis (t. y. žmonėmis, turinčiais tam tikrų sveikatos sutrikimų), tačiau jie nenori

prisiimti jokios atsakomybės už bet kokius nepageidaujamus reiškinius ar mirtis, kurias sukelia jų produktai.

Jei įmonė nenori garantuoti, kad jos produktas yra saugus, ypač tas, kurį ji skubiai pateikė rinkai ir neatliko bandymų su gyvūnais, aš nenoriu rizikuoti jos produktu.

2: Patikrinta vakcinų gaminančių bendrovių praeitis

Keturios pagrindinės bendrovės, gaminančios šias kovidines vakcinas, yra (buvo):

- Niekada nepateikė rinkai vakcinų iki Covid (Moderna ir Johnson & Johnson).

- yra serijiniai nusikaltėliai („Pfizer“ ir „Astra Zeneca“).

- Yra abi (Johnson & Johnson). Moderna“ daugelį metų bandė „modernizuoti mūsų RNR“ (Informacinė RNR ar matricinė RNR (iRNR ar mRNR) – tai RNR, kurioje užkoduota informacija apie pirminę baltymo struktūrą. Ji perneša genetinę informaciją iš ląstelės branduolyje esančios DNR į baltymų sintezės vietą – ribosomas), bet niekada sėkmingai nepateikė į rinką jokio produkto – kaip gerai, kad gavo didelę pinigų injekciją iš vyriausybės, kad galėtų toliau bandyti.

Tiesą sakant, visi pagrindiniai vakcinų gamintojai (išskyrus „Moderna“) išmokėjo dešimtis mili-

jardų dolerių žalos atlyginimo už kitus produktus, kuriuos jie pateikė rinkai, nors žinojo, kad tie produktai gali sukelti sužalojimus ir mirtį („Vioxx“, „Bextra“, „Celebrex“, talidomidas ir opioidai).

Jei farmacijos bendrovės sąmoningai pasirenka tiekti rinkai kenksmingus produktus, kai jas galima paduoti į teismą, kodėl turėtume pasitikėti bet koku produktu, už kurį jos nėra atsakingos?

Jei dar nesupratote, pakartosiu... 3 iš 4 Covid vakcinų gamintojų buvo teisiami už produktus, kuriuos jie pateikė rinkai, nors žinojo, kad dėl to bus sužeisti ir mirs žmonės.

Bendrovė „Johnson & Johnson“ pralaimėjo didelius ieškinius 1995, 1996, 2001, 2010, 2011, 2016, 2019 m. (Dėl visa ko, bendrovės „J&J“ vakcinų sudėtyje taip pat yra audinių iš abortuoto vaisiaus ląstelių, galbūt tai būtų kitos diskusijos tema).

Bendrovė „Pfizer“ pasižymi didžiausiu istorijoje išmokėtu baudžiamuoju ieškiniu. Jie pralaimėjo tiek daug bylų, kad sunku suskaičiuoti. Galbūt todėl jie reikalauja, kad šalys, kuriose jie neturi atsakomybės apsaugos, pateiktų užstatą ieškiniams dėl skiepių sukeltų sužalojimų padengti.

Astra Zeneca taip pat pralaimėjo tiek daug bylų, kad sunku suskaičiuoti. Ir jei praleidote, šios bendrovės Covid vakcinų gamyba

buvo sustabdyta mažiausiai 18-oje šalių dėl susirūpinimo kraujo krešuliais, o susitikimas su FDA buvo visiškai nesėkmingas, nes jų tyrimo duomenys nesutapo.

Akivaizdu, kad „J&J“ (kurios vakcina JAV yra patvirtinta naudoti skubos tvarka) ir „Astrazenca“ (kurios vakcina JAV nėra patvirtinta naudoti skubos tvarka) šiek tiek supainiojo sudedamąsias dalis... 15 milijonų dozių. Oi.

Leiskite pakartoti šį klausimą: kodėl, atsižvelgiant į tai, kad šios bendrovės yra laisvai atleidžiamos nuo atsakomybės ir jų praeitis yra keista, turėtume manyti, kad visos jų vakcinų yra saugios ir pagamintos visiškai sąžiningai?

Ar gyvenime galėtume pasitikėti žmogumi, turinčiu tokią reputaciją?

3: Bandymų sukurti vakciną nuo koronaviruso istorija

Praeityje buvo daug bandymų sukurti vakciną prieš virusus, kurie baigėsi visiškai nesėkme, todėl iki 2020 m. neturėjome koronaviruso vakcinų.

XX a. septintajame dešimtmetyje mokslininkai bandė sukurti RSV (respiracinio sincitinio viruso) vakciną kūdikiams. Tame tyrime jie praleido bandymus su

Prof. Stefan Hockertz: „Tai ne skiepai, o profilaktinė genų terapija“

„Basel Express“ kalbasi su imunologu, farmakologu ir toksikologu, profesoriumi Stefanu Hockertzu apie šios mRNA vakcinės veikimo mechanizmus, tyrimo situaciją ir patvirtinimo formalumus.

Vakcinacija mRNA, kaip ir tariamasis baltasis triušis, išlindo iš cilindro, tačiau kur yra pagrįsti tyrimai? Ar „Corona“ problema apskritai yra susijusi su mūsų sveikata? Vis daugiau nepriklausomų ir kritiškai mąstančių žmonių užduoda sau šį klausimą, nes šalutinė žala sveikatai ir ekonomikai jau seniai viršija visas ribas, o jos pabaigos nematyti.

Atsižvelgiant į visiškai vienišią žiniasklaidos ir valstybės atstovų, griežtai slopinančių bet kokias kritines diskusijas, informavimą, negalima nepagalvoti, kad per pastaruosius 12 mėnesių labiausiai nuplautos kūno dalys buvo ne rankos, o smegenys.

RNR vakcina yra dar niekada nepatvirtintas metodas, genų terapijos intervencija žmonėms. Tačiau nuo ko tiksliai vakcina turėtų mus apsaugoti? Nuo pačios ligos, nuo sunkios ligos eigos ar nuo kitų užkrėtimo? Ar dėl šios nesubrendusios ir netinkamai išbandytos vakcinės, kuri visiškai neatitinka dabartinių mokslinių standartų, kyla milijonai tyčinio kūno sužalojimo atvejų?

„Basel Express“ kalbasi su imunologu, farmakologu ir toksikologu, profesoriumi Stefanu Hockertzu apie šios mRNA vakcinės veikimo mechanizmus, tyrimo situaciją ir patvirtinimo formalumus.

– Prof. Hockertzai, pažvelgus į jūsų profesinę biografiją, galima pamanyti, kad visą gyvenimą tik ruošėtės šiai istoriškai unikaliai krizei, kad galėtumėte pasiūlyti sprendimus kaip geriausias ekspertas. Kodėl vyriausybė ar žiniasklaida nesidomi jūsų patirtimi?

– Nežinau, turėtumėte paklausti jų pačių. Akivaizdu, kad atviras ir kritiškas mokslo ekspertų diskursas neatitinka vyriausybės interesų. Galima tik spėlioti apie priežastis. Tačiau tiesa, kad daugelis dalykų, kuriuos iki šiol nagrinėjau mokliškai, šiuo metu yra labai aktualūs. Po daktaro disertacijos, kurią apsigyniau kaip imunologas, perėjau į farmakologiją ir toksikologiją, kur atlikau podoktorantūros darbą ir daugiau dėmesio skyriau reguliavimo klausimams, pavyzdžiui, kaip kuriami vaistai, kaip jie turi veikti ir kokius saugumo standartus turi atitikti. Taip pat

dirbau prie įvairių vakcinų kūrimo kaip vyresnysis toksikologas. Tačiau daugelis žmonių nežino, kad ilgą laiką dirbau su liposomomis ir nanosomomis – labai protinga, bet ir pavojinga galenikos forma, t. y. būdu, kuriuo vaistai modifikuojami taip, kad galėtų prasiskverbti į ląsteles arba pasiekti specialius organus. Lipidų rutuliukai, pavyzdžiui, naudojami naujose mRNA vakcinose, labai tinka šiam tikslui, tačiau jie turi būti lengvai apdorojami.

– Tai mus veda prie naujos mRNA vakcinės nuo SARS-CoV-2 temos, kuri, matyt, pagrįsta genetinės intervencijos į žmogaus organizmą metodu, kuris dar niekada nebuvo patvirtintas. Kaip turėtume jį vertinti ir kas mūsų laukia?

– Atsakyti į šį klausimą nėra taip paprasta, nes apie šią vakciną žinome palyginti nedaug. Iš tikrųjų mes beveik nieko nežinome, ir man patinka, kad tai daro mums žinomas Roberto Kocho instituto prezidentas ponas Wieleris, kuris 2020 m. spalio 15 d. interviu „Phoenix“ asmeniškai pasakė, cituoju: „Taigi visi darome prielaidą, kad vakcinės bus patvirtintos kitais metais. Tiksliai nežinome, kaip jie veikia, kaip gerai veikia ir ką veikia. Tačiau esu labai optimistiškai nusiteikęs, kad vakcinų bus, taip!“ citatos pabaiga. Taigi, kai ponas Wieleris tai sako, kaip aš galiu žinoti daugiau? Apie šias vakcinas beveik nieko nežinome, išskyrus tai, kad jose yra mRNA. Žinome, kad „BioNTech“ ir „Moderna“ šios mRNA į ląsteles turėtų būti pernešamos lipidų lašeliais arba nanosomomis. Bendrovėje „AstraZeneca“ genetinė medžiaga įvedama naudojant virusinį vektorių, kuris taip pat nėra visiškai patikrinta technologija.

– Kitaip tariant, visiškai neatkleista, kaip turėtų veikti naujoji vakcina?

– Tiesa, dar neatskleista, o tuo labiau neįrodyta, kaip visa tai turėtų veikti. Kaip pranešė atitinkama žiniasklaida, pirmą kartą „BioNTech“ veiksmingumas buvo devyniasdešimt procentų. Po dviejų dienų „AstraZeneca“ pranešė apie devyniasdešimt penkių procentų sėkmės tikimybę, o „BioNTech“ taip pat skubiai patiks-

lino savo prognozę iki devyniasdešimt penkių procentų. Man iš pradžių atrodė, kad prasidėjo varžybos, kas pateiks daugiau skaičių.

– Bendrovė „BioNTech“ atliko tarptautinį tyrimą, kuriame dalyvavo 43 500 tiriamųjų, ir, remdamasi juo, pakoregavo pradinį devyniasdešimties procentų veiksmingumo įvertinimą iki 95 % per kelias dienas. Kaip tai paaiškinti? Ar buvo atlikti klaidingi skaičiavimai?

– Man tai visiškai paslaptina. Tačiau pirmiausia nenoriu gilintis į pokytį, noriu gilintis į patį skaičių, kuris man yra paslaptis. Man remiant buvo sukurta ir patvirtinta visa eilė vakcinų. Juk esu kilęs iš šios srities. Pavyzdžiui, kai gripo vakcinės veiksmingumas buvo 30-40 proc., mes džiūgavome. Veiksmingumas reiškia, kad, palyginti su panašia populiacija, kuri nebuvo skiepyta, žmonės serga 30-40 % rečiau. Iki šiol visada buvome už kelių mylių nuo 95 %. Man tai yra medicinos stebuklas. Tačiau visada susiduriu su problema, kad stebuklais reikia tikėti. Tačiau moksle reikia ne tik tikėti, o įrodyti!

Ne tik mane tai suglumino. „ZDF Heute-Journal“ kalbintas virusologas taip pat buvo paklaustas, kaip galima pasiekti tokių sėkmingų rezultatų. Jis atsakė tiesiai šviesiai: „Nežinau“. Nenuostabu, kad niekas nežino! Tačiau tai gali būti tik pakaitinis parametras, kuriuo remiantis buvo nustatyti šie skaičiai. Nes per trumpą laiką nebuvo galima pagrįstai įrodyti, ar paskiepyti asmenys serga, ar ne, – kalbu ne apie PGR testą, kuris neaptinka infekciją, o apie tikras ligas. Ypač jei atsižvelgsite į tai, kad jūsų minėtas tyrimas, kuriame dalyvavo daugiau nei 43 000 tiri-

mųjų, buvo numatytas dvejiems metams, t. y. iki 2022 m. rugpjūčio mėn., taigi tuo metu, kai buvo patvirtintas skiepijimas, jis buvo vykdomas vos 3 mėnesius, jei apskritai buvo vykdomas.

– Ar teisingai suprantu, kad šis tyrimas dar net nebaigtas?

– Taip, tai teisinga. Tiek „AstraZeneca“, tiek „BioNTech“ bandymas turi trukti dvejus metus. Taigi paskutinis tyrimo dalyvis bus įtrauktas tik 2022 m. rugpjūtį, ir tik tada galėsite tiksliai įvertinti tyrimą. Taigi šiuo metu tai yra tik labai menkas tarpinis vertinimas, todėl geriausiu atveju jį reikėtų vertinti kaip pradinę tendenciją.

Tai galima palyginti su rinkimais, kai balsavimo apylinkės dar neuždarytos, bet tendencijos jau aptariamoms remiantis prognozėmis. Žinoma, tai gerai atrodo viešumoje. Tačiau per praėjusius rinkimus dažnai matėme, kad tendencijos buvo visiškai neteisingos. Dažnai net ir prognozė nėra teisinga, o šiuo atveju tai ne prognozė, o tik tendencija, nes buvo įtraukti ne visi tiriamieji. Įtraukus vos dešimt procentų, į sąrašą buvo įtraukta vos dešimt procentų. Apie „AstraZeneca“ tiksliai žinau, nes tyrimas buvo nutrauktas rugsėjo mėn., o tuo metu iš 30 000 tiriamųjų buvo įtraukta tik 530. „BioNTech“ neskelbia apie tai ir neteikia jokios informacijos.

– Paulo Ehrlichio instituto prezidentas profesorius Klausas Cichutekas neseniai pareiškė, kad įspėjimai apie genetinę žalą yra klaidingi ir skatina nepagrįstą baimę. Jis taip pat įsitikinęs, kad genetinės modifikacijos negali būti, nes RNR yra tik viena DNR grandinė, o RNR turėtų praktiškai daugintis DNR arba persikūnyti į DNR, tik tada atsirastų kažkas pa-

vojingo. Ką į tai atsakysite?

– Su visa derama pagarba profesorius Cichutekui turiu pabrėžti, kad jis yra šimtaprocentinis mūsų federalinės vyriausybės darbuotojas, nes Paulo Ehrlichio institutas yra tiesiogiai pavaldus federalinei vyriausybei. Jis nėra toksikologas, todėl, žinoma, rizikuoja ir pateikia teiginius, kuriuos, mano požiūriu, pirmiausia reikėtų pagrįsti. Teiginio, kad mRNA pakeistų genetinę medžiagą, niekada neteigiau. Aš tik paklausiau, ar buvo iširta, kiek mRNA, kuri dirbtinai tiekama mums ir pernešama į ląsteles, gali pati save replikuoti? Nes tai labai gerai įmanoma naudojant nuo RNR priklausomą RNR polimerazę.

Arba kokiu mastu antrinė infekcija virusu, galinčiu iš RNR pagaminti DNR, kai ši RNR pagamina DNR ir tada iš tikrųjų atsiranda genetinė žala? Mane labai stebina nepakankamas Paul Ehrlich instituto atsargumas. Visus šiuos klausimus turime nuodugnai patikrinti įprastame naujos skiepijimo strategijos patvirtinimo procese, juo labiau jei ji susijusi su genetiniu modifikavimu. O formaliai taip ir yra, nes jei į organizmą pridėtu mRNA, tai yra genų inžinerijos eksperimentas.

Pirmiausia turime atlikti eksperimentą su gyvūnu arba izoliuota ląstele, kad nustatytume, kaip ši mRNA yra skaidoma, pavyzdžiui, kiek laiko ji skaitoma ir ar kartu su antru virusu (su nuo RNR priklausoma DNR polimeraze) nevyksta virsmas į genomą. Tik atlikę šiuos eksperimentus ir gavę svarbius rezultatus pagal „Geros laboratorinės praktikos taisykles“, galėsime daryti tokius pareiškimus, kokius ką tik padarė ponas Cichutekas. Pirmiausia atlikite reikiamus eksperimentus ir neskelbkite nepatiktų įsitikinimų!

– Kitas intriguojantis klausimas – ar COVID-19 ligą galėjo sukelti pati SARS-CoV-2 vakcina? Juk šis reiškinys jau žinomas iš ankstesnių vakcinų kūrimų.

– Labai teisingas klausimas – tai taip pat nebuvo išbandyta. Kolega ZDF laidoje taip pat atkreipė dėmesį į tai, kad eksperimentai su gyvūnais buvo visiškai praleisti. Beje, aš paprasčiau didelės Amerikos bendrovės, dalyvaujančios kuriant preparatą, pateikti toksikologinius duomenis, nes jų negavau iš „BioNTech“. Ir ši bendrovė man parašė vyresniojo medicinos direktoriaus laišką: „Mes neturime jokių duomenų“. Kitaip tariant, eksperimentai su žmonėmis atliekami su 40 000 tiriamųjų – be jokių tin-

atveju, jei pats savaime nekelti jokios rizikos. Ir net tada tik rizikos grupei priklausantiems asmenims, kurie taip pat nori būti skiepijami. Tai būtų pateisinama. Tačiau tai, ką šiuo metu patiriame skiepavimo srityje, t. y. netinkamai sukurtos vakcinos, turinčios didelį šalutinį poveikį ir labai didelį neaiškumą ne tik saugumo, bet ir veiksmingumo požiūriu, yra tiesiog skandalinga! Tiesą sakant, jie yra tokie nesaugūs, kad Indija atsisakė juos patvirtinti, nes nėra duomenų apie jų veiksmingumą, kokybę ir saugumą, ir jūs esate visiškai teisus!

- Dabar šioje šalyje suteikiami tik vadinamieji „skubūs leidimai“. Kuo jie skiriasi nuo įprastų patvirtinimų?

- Sąvoka „skubus patvirtinimas“ skiepimui neegzistuoja. Reguliavimo požiūriu tai yra patvirtinimai, kurie buvo suteikti tik laikinai, t. y. ribotam 12 mėnesių laikotarpiui. Ir šie duomenys pagrįsti duomenimis, dėl kurių iki 2020 m. kovo mėn. būtume atsidūrę kalėjime, o ne suteikę galimybę leisti prekiauti šia vakcina. Beje, šie laikinieji leidimai yra susiję su daugybe sąlygų, kurių, kaip jau žinome ir kai kurie gamintojai net patys pripažįsta, per šį laikotarpį neįmanoma įvykdyti. Ir tai taip pat suprantama, nes paprastai plėtra trunka apie 8-12 metų, o dabar staiga manoma, kad tai įmanoma padaryti per 7-11 mėnesių, negalima dirbti rimtai ir kruopščiai. Ir jau matome pirmuosius to padarinius.

- Tiesą sakant, vis daugiau informacijos nutekinama apie rimtus šalutinius poveikius ir didelius mirties atvejus. Stebina tai, kad valdžios institucijos griežtai neigia šį ryšį ir visada pabrėžia, kad tai atsiktinimai be priežastinio ryšio, nors to neįmanoma patikrinti be autopsijų. Taigi tas pats savavališkas sprendimas kaip ir anksčiau dėl „Corona mirčių“, tik šį kartą atvirkesčiai.

- Tiesa, pastebimas didelis mirčių, ypač tarp vyresnio amžiaus žmonių, kurių, beje, vakcina niekada nebuvo tinkamai iširta, skaičius. Šalutinis poveikis buvo užregistruotas 18-55 metų amžiaus žmonėms, tačiau dažniausiai vak-

cina skiepijami vyresni nei 75 metų amžiaus žmonės. Kaip paaiškinau, mRNA vakcina skiepijama viruso genetinės medžiagos dalimi, kuri supakuota į mažus membraninius rutuliukus. Taigi, griežtai kalbant, tai nėra skiepai – tai labiau panašu į genų terapiją. Tai labai svarbus aspektas, kurio negalima pakartoti pakankamai dažnai. Skiepijant

cijos patvirtinimas. Taigi kalbame apie medžiagas, už kurių šalutinį poveikį niekas nenori būti atsakingas. Beje, sveikatos draudimo bendrovės atsisako mokėti už mRNA vakcinos žalą.

- Kas bus atsakingas už bet kokią žalą?

- Geras klausimas – kitas klausimas! Rimtai, aš irgi norėčiau tai

niausiai nutinka žmonėms, kurie anksčiau sirgo sunkiomis ligomis, kaip parodė skrodimai Hamburge ir vėliau Italijoje. Dabar žinome, kad tai yra kvėpavimo takų liga, kaip ir gripas, kuria visuomet sunkiai sirgdavo anksčiau sirgę pacientai. O tie, kurie tuo metu mane kaltino, kad aš viską sumenkinau, paprasčiausiai sumenkino gripą!

Bet kas nutiko? Visiškai priešingai! J. Spahno akimis, nuo 2020 m. kovo iki rugsėjo mėn. buvo uždaryta apie 20 federalinės respublikos ligoninių, sunaikinta daugiau kaip 3000 lovų. Buvo prašoma išeiti iš balkonų ir pliaukšti mūsų slaugos darbuotojams, užuot pagaliau padidinus jų varganą darbo užmokestį, kad ši profesija vėl taptų patraukli. Koks tai pasityčiojimas? Taigi kiekvienam protingam žmogui turi būti aišku, kad atsakingi asmenys, kurie, viena vertus, kalba apie mirtiną epidemiją ir imasi priemonių apsaugoti nuo perpildytų ligoninių, kita vertus, taip drastiškai mažina pajėgumus, neabejotinai melavo. Ir gana aiškiai apie šio patogeno pavojingumą.

- Kai visa tai išgirsti – visus loginius prieštaravimus, mokslinio pagrindo stoką, vienpusiškus žiniasklaidos pranešimus, politikų melą – neišvengiamai klausis savęs: kodėl jie tai daro? Ar tai daroma dėl pelno, ar yra kažkas daugiau?

- Žinote, esu mokslininkas ir niekada aktyviai nedalyvavau diskusijose ir spėliojimuose apie tai, kokie motyvai gali slypėti už tam tikrų veiksmų, ir šiuo metu to nedarysiu. Yra daugybė kitų žmonių, kurie daug geriau išmano šią temą. Galiu tik pasakyti: tai yra ir lieka žmogiškas eksperimentas, kuris vyksta už etikos ir moralės ribų. Mano požiūriu, šis skiepijimas baudžiamosios teisės požiūriu yra tyčinis kūno sužalojimas su galimomis mirtinomis pasekmėmis, norėčiau tai pabrėžti visu aiškumu!

- Aiškūs žodžiai! Profesoriau Hockertzai, ačiū, kad dalijatės su mumis savo gausiomis žiniomis. Ši informacija turėtų paskatinti susimąstyti, kad ateityje būtų galima daug kritiškiau nagrinėti mRNA vakcinacijos temą!

Šaltiniai:

- (1) Akiko Iwasaki and Yexin Yang: The potential danger of suboptimal antibody responses in COVID-19. Juni 2020, Vol 20, p339
- (2) https://www.nber.org/system/files/working_papers/w27719/w27719.pdf
- (3) Walach H, Hockertz S.: Wuhan Covid19 data – more questions than answers. Toxicology. 2020 Jul;440
- (4) <https://www.aier.org/article/even-a-military-enforced-quarantine-cant-stop-the-virus-study-reveals/?fbclid=IwAR2lz45tv7Kv9oKhO1XzCZj3k23KuxVTeXVMoz9T7FCRdfgALVxeBkZlw>

Šis interviu pasirodė balandžio mėnesio „Basel-Express“ numeryje pavadinimu „Das ist keine Impfung sondern eine prophylaktische Gen-Therapie“ svetainėje <https://www.basel-express.ch/>

/// Gamintojai atvirai pripažįsta, kad skiepai turėtų apsaugoti ne nuo infekcijos, o tik nuo sunkios eigos. Tačiau net ir tai nebuvo įrodyta jokiais tyrimais. Taigi pagal apibrėžimą tai nėra skiepijimas, o geriausiu atveju – profilaktinė genų terapija. Tai apgaulingas etikečių kljavimas!

svetimkūnis turi padėti mūsų imuninei sistemai gaminti antikūnus, kad būtų išvengta infekcijos. Toks yra skiepavimo apibrėžimas. Dabar vyksta tai, kad pati RNR nėra antigenas. Taigi pirmiausia mūsų ląstelėse turi būti perskaityta svetimkūnis, kad būtų galima pagaminti šį antigeną, o tada reaguoti į mūsų pačių pagamintą antigeną. Tai jau turi kažką autoimuninio fone.

Tačiau daug blogiau, kad ne tik gamintojai, bet ir Paulo Ehrlich'o institutas dabar pripažįsta, jog ši vakcina visiškai neapsaugo nuo infekcijos. Taigi vis tiek galite užsikrėsti ir užkrėsti kitus. Dabar tik teigiama, kad jis apsaugo nuo sunkesnių ligos eigų, tačiau tai dar neįrodyta jokiais tyrimais! Bet net jei tikiu šiuo poveikiu, tai vis tiek yra ne skiepijimas, o profilaktinis gydymas, kaip žinome iš maliarijos profilaktikos. Taigi tai akivaizdžiai yra ženklinimo apgaulė!

- Tad kodėl tai vadinama skiepijimu?

- Nes daugumai žmonių skiepijimo tema turi teigiamą atspalvį. Kalbant apie genų terapiją, daugelis žmonių atsibudę pagalvotų apie genetiškai modifikuotus kukurūzus ir genetiškai modifikuotus pasėlius. Taigi pasipriešinimas jai būtų didesnis, ir ne tik tarp pasauliečių, bet ir tarp mokslininkų bei gydytojų. Genų terapijos patvirtinimas yra dar sudėtingesnis ir užtrunka daug ilgiau nei vakcina-

sužinoti. Tos palyginti nedidelės farmacijos bendrovės, tokios kaip „BioNTech“, kurios pateikia tokias vakcinas rinkai, tikrai nebus atsakingos. Kita vertus, kodėl į sąrašą nepateko didieji pramonės žaidėjai, turintys didžiausius mokslinių tyrimų biudžetus, pavyzdžiui, „Novartis“, GKS ir „Pfizer“? Ar tai susiję su atsakomybės rizika? Nežinau. Galų gale tai tikriausiai padarys valstybė, t. y. mes patys, savo mokesčių pinigais.

- Nuo pat pandemijos pradžios žiniasklaida visada skleidė paniką labai vienpusiškai. Buvo prognozuojami šimtai tūkstančių mirusiųjų, eksponentinis užsikrėtusiųjų skaičiaus didėjimas ir mūsų sveikatos sistemos žlugimas. Kritiškai nusiteikę mokslininkai, tokie kaip jūs ar profesorius Bhakdi, kurie anksti prieštaravo tokiam vertinimui, buvo apšmeižti kaip keistuoliai. Kaip vertinate situaciją dabar, žvelgdami atgal?

- Taip, 2020 m. kovo mėn. dėl to buvau žiauriai įžeidinėjamas ir gavau neapykantos laišku. Po kelių mėnesių patikrinu faktus arba tikrovę, t. y. patikrinu savo tuometines prognozes ir dabar žinomus faktus bei tikrovę. Aš pasakiau: Covid-19 yra liga, panaši į gripą, pasižyminti maždaug tokio pat plitimo greičiu, panašia eiga, taip pat panašiu dažnumu sunkių eigų ir mirčių. Neginčijama, kad nuo Covid-19 galima mirti, tačiau taip pat neginčijama, kad tai daž-

Tačiau tai nėra visuotinai pavojinga liga, kaip Ebola ar maras, nuo kurių miršta 80-90 proc. žmonių. Todėl politinės priemonės yra visiškai perdėtos ir neproporcingos.

- Kaip tuo metu būtumėte reagavę, jei būtumėte buvę atsakingas sveikatos apsaugos ministras?

- Visada sakiau, kad klaidas galima daryti, tik nereikėtų jų kartoti. Galbūt net būčiau taip pat ar panašiai reagavęs krizės pradžioje ir mieliau paskyręs per daug higienos priemonių nei per mažai. Tačiau tikroji klaida buvo tiesiog ignoruoti naujai įgytas žinias, puoselėti ir tęsti pradines klaidas. Labai paprastas pavyzdys: jei vadovausimės įprastu pasakojimu ir manysime, kad Covid-19 yra labai pavojinga ir mirtina liga, nuo kurios tiesiog miršta žmonės – taip nėra, bet mums taip buvo sakoma. Taigi, jei būčiau buvęs sveikatos apsaugos ministras ir būčiau numatęs antrosios bangos grėsmę jau gegužės mėnesį, pirmoji mano reakcija būtų buvusi padaryti viską, kas įmanoma, kad išgelbėčiau mūsų sveikatos priežiūros sistemą nuo neišvengiamo žlugimo ir padidintu intensyviosios terapijos lovų ir slaugos personalo pajėgumus.

Kaip labai išsivysčiusiai ir klestinčiai šaliai, tai nebūtų buvusi problema, o man, kaip politikui, davusiam priesaiką užkirsti kelią žalai žmonėms, tai taip pat būtų buvusi pareiga.

Prenumeruokite „Laisvą laikraštį“ 2021 m. PIGIAU!

24⁹⁶
eur /12 mėn.

prenumeruojant per "Lietuvos paštą"

22⁰⁰
eur /12 mėn.

prenumeruojant tiesiai redakcijoje arba internetu (pervedant į leidėjo UAB "Grėsmės nacionaliam saugumui" sąskaitą LT614010051005210720, pavedime nurodant adresą)

„Jokio masinio vaikų skiepijimo nuo COVID-19“

Originalus Christiano Eulerio straipsnis, paskelbtas 2021 m. gegužės 12 d.

„Turime garsiai kalbėti“, – primygtinai reikalauja „Gydytojai už individualius sprendimus dėl skiepų“, turėdami omenyje neseniai priimtą Vokietijos gydytojų dienos rezoliuciją. Vokietijos gydytojų sąjungos generalinė asamblėja, taigi, tarsi „gydytojų profesijos parlamentas“, reikalauja visapusiško vaikų ir paauglių skiepijimo COVID-19 vakcina: „Teisę į mokslą, darželius ir mokyklas 2021/2022 m. žiemą galima užtikrinti tik laiku pasiskiepijus COVID-19.“

„Šiais metais Vokietijos gydytojų kongresas priėmė mūsų akimis bauginantį sprendimą“, – priešinasi „Gydytojai už individualių sprendimų dėl skiepų“, kurių valdybą sudaro keturi pediatrijos ir paauglių medicinos specialistai.

Po hashtag'u *#nichtmeinerztag* asociacija renka trumpus vaizdo įrašus, kuriuose gydytojai komentuoja medikų konferencijos sprendimą. Gegužės 12 d. pelno nesiekiančios organizacijos „YouTube“ kanale jau buvo 19 vaizdo įrašų. Perrašėme keturis pavyzdžius.

Kol kas visoms vakcinoms taikomas tik skubus patvirtinimas

Kai Besserer yra psichiatrijos ir psichoterapijos specialistas, trijų vaikų tėvas. „Esu labai susirūpinęs dėl 2021 05 08 Vokietijos gydytojų kongreso pareiškimo ir šiuo pareiškimu aiškiai atsiribojau nuo jo kaip gydytojas, taip pat aiškiai protestuoju prieš jį. Viena vertus, akivaizdu, kad vaikai beveik neda-

lyvauja vadinamosios COVID-19 pandemijos infekcijos įvykiuose, kita vertus, skiepijant vaikus su sąlyginiu leidimu kyla didesnė rizika. Todėl kyla pagrįstų įtarimų, kad skiepydami pakenksime daug daugiau vaikų, nei iš to bus naudos.“

Vidaus ligų specialistė ir dviejų vaikų motina Michaela Hösl yra priblokšta. „Kokiais įrodymais remdamiesi raginate de facto privalomai skiepyti vaikus? Visoms vakcinoms, naudojamoms nuo SARS-CoV-2 viruso, kol kas galioja tik skubūs leidimai. Išsamūs registracijos tyrimai bus baigti tik po ketverių metų. Dar net neturėjome gripo sezono, kad galėtume kliniškai stebėti, ar paskiepytieji tikrai geriau išgyvena rudenį ir žiemą nei neskiepytieji.“

Jau nekalbant apie tai, ar galime net numanyti, kokią ilgalaikę žalą, pavyzdžiui, nevaisingumą ir autoimunines ligas, sukelia naudojamos vakcinos. Jei norite skristi visiškai nauju, dar neregėto tipo lėktuvu, kuriam suteiktas tik avarinis leidimas, taip ir padarykite. Tai jūsų gyvenimas ir sveikata. Tačiau patarti į tokį lėktuvą sodinti vaikus, kurie negali patys apsispręsti, yra tikrai per daug. Jūs nesate mano gydytojų taryba ir aš griežtai atsiribojau nuo jūsų pareiškimo.“

Jokių eksperimentų su mūsų vaikais

Kaselyje dirbanti šeimos ir bendrosios praktikos gydytoja Gesa Sitaras sako: „Vaikų noras džiaugsmingai išsivirti čia, žemėje, ir vėl bus pamintas. Šį kartą per prievartinį skiepijimą, anksčiau jau per kaukes, per tyrimus, be to, per žodžius, kurie jau taip ilgai perduodami vaikams: Čia nesate laukiami. Iš tikrųjų jūs čia esate nereikalingi, nes vis tiek galite būti tik poten-

cialūs blogų ligų nešiotojai arba tėvų, mokytojų ar senelių žudikai“.

Į kartą drąsiai priimtą vaikų išikūnijimo sprendimą turėtume atsakyti savo pasitikėjimu ir nuolatiniu patvirtinimu, o ne jį trypti.“

„Primum non nocere – pirmiausia nekenkite“ – tai pagrindinis mūsų medicinos principas“, – pabrėžia išteklių medicinos gydytoja Sybille Freund. „Skiepai skirti apsaugoti, o ne pakenkti. Įprastiniai gydymo būdai gydytojo kasdienėje veikloje gali turėti šalutinį poveikį. Jie gali būti net tokie stiprūs, kad gali būti padaryta žala. Su tuo galima sutikti, kai kalbama apie sunkias ligas.“

Kitaip yra skiepų atveju. Skiepai turi apsaugoti, todėl ypač vaikų atveju turime būti labai atidūs. Skiepai turi būti išbandyti ilgalaikėje perspektyvoje, per kelerius metus, kad būtų galima atmesti ilgalaikes pasekmes, pavyzdžiui, autoimunines ligas. Iki 2021/22 m. rudens to nespėsime padaryti. Todėl jokių eksperimentų su mūsų vaikais.“

Šis tekstas pasirodė 2021 m. gegužės 12 d. pavadinimu „Keine Massenimpfungen an Kindern gegen COVID-19“ svetainėje <https://reitschuster.de/>. Daugiau nei 18 mln. peržiūrų per mėnesį – tai vienas sėkmingiausių alternatyvių naujienų portalų Vokietijoje.

Dipl.-Volkswirt Christian Euler nuo 1998 m. intensyviai dirba finansų ir ekonomikos žurnalistikos srityje. Dirbęs „Börse Online“ Miunchene ir „Focus“ korespondentu Frankfurte, nuo 2006 m. jis rašo straipsnius apie investicijas ir yra laisvai samdomas autorius „Welt“ grupei, „Cash“, „Wiener Börsen-Kurier“ ir kitiems leidiniams.

sapereau.de.lt

Tyrimai rodo, kad Pfizer vakcina perprogramuoja žmogaus imuninę sistemą

Apibendrinio ir pristatė Gintaras Furmanavičius. Su sapereau.de.lt papildymu

Tai rimtas mokslu paremtas rašinys, teigiantis, kad naujo tipo mRNA vakcina perprogramuoja įgimtą žmogaus imunitetą:

„Nyderlandų ir Vokietijos mokslininkai išpėjo, kad „Pfizer-BioNTech“ sukurta vakcina nuo 2019 m. koronavirusinės ligos (COVID-19) sukelia sudėtingą įgimto imuninio atsako perprogramavimą, į kurį reikėtų atsižvelgti kuriant ir naudojant mRNA pagrindu sukurtas vakcinas.“

Jorge Domínguez-Andrés ir kolegų teigia, kad, nors vakcina pasirodė esanti iki 95 proc. veiksminga užkertant kelią užsikrėsti sunkiu ūminiu kvėpavimo takų sindromo koronavirusu Nr. 2 (SARS-CoV-2) ir vėliau COVID-19, mažai žinoma apie platų poveikį, kurį vakcina gali turėti įgimtam ir adaptyviam imuniniam atsakui.

Šiame tyrime (nerecenzuojamame*) mokslininkų grupė iš Radboudo universiteto medicinos centro (Radboud University Medical Center), Erasmus MC Nyderlanduose ir Helmholtz infekcijų tyrimų centro (Helmholtz-Centre for Infection Research (HZI), Hanoverio medicinos mokyklos (MHH) ir Bonos universiteto Vokietijoje patvirtino BNT162b2 vakcinacijos veiksmingumą, sukeldami veiksmingą humoralinį ir ląstelinį imunitetą prieš kelis SARS-CoV-2 variantus.“

Čia pateikiu jums tyrimo nuorodą ir jo santrauką:

<https://www.news-medical.net/news/20210510/Research-suggests-Pfizer-BioNTech-COVID-19-vaccine-reprograms-innate-immune-responses.aspx>

„Santrauka:

„Pfizer/BioNTech“ mRNA pagrindu sukurta BNT162b2 vakcina buvo pirmoji registruota COVID-19 vakcina, kurios veiksmingumas SARS-CoV-2 infekcijų prevencijai siekė iki 95 %. Apie naujos klasės mRNA vakcinų platų poveikį, ypač apie tai, ar jos kartu veikia įgimtą ir adaptyvų imunitetą, žinoma nedaug. Čia patvirtinome, kad BNT162b2 vakcinacija sveikiems asmenims sukėlė veiksmingą humoralinį ir ląstelinį imunitetą prieš kelis SARS-CoV-2 variantus. Tačiau įdomu tai, kad BNT162b2 vakcina taip pat moduliavo įgimtosios imuninės sistemos ląstelių uždegiminių citokinų gamybą stimuliuojant tiek specifiniais (SARS-CoV-2), tiek nespecifiniais (virusiniais, grybeliniais ir bakteriniais) dirgikliais. Įgimtojo imuniteto ląstelių atsakas į TLR4 ir TLR7/8 ligandus po BNT162b2 vakcinacijos buvo mažesnis, o grybelių sukeltas citokinų atsakas buvo stipresnis. Apibendrinant galima teigti, kad mRNA BNT162b2 vakcina sukelia sudėtingą funkcinį įgimto imuninio atsako perprogramavimą, į kurį reikėtų atsižvelgti kuriant ir naudojant šios naujos klasės vakcinas.“

Remdamasis tuo pačiu tyrimu, vokiečių mokslo žurnalistas Peteris F. Mayeris rašo:

„BNT162b2 vakcinacijos poveikis įgimtam imuniniam atsakui taip pat gali turėti įtakos atsakui į kitas vakcinas, kaip žinoma kitų vakcinų atveju, kaip „vakcinų interferencija“.“ Tyrimu rekomenduojama tokią įtaką išaiškinti būsimuose tyrimuose, ypač galimą sąveiką su gripo vakcina. Tada bent jau šimtams milijonų žmonių, kurie jau buvo paskiepyti, būtų galima retrospektyviai pasakyti, kokį neigiamą poveikį skiepai turėjo ir kokio poveikio dar galima tikėtis.

Tokie įvykiai kaip Seišelių salose, Izraelyje, Didžiojoje Britanijoje ir kitose šalyse rodo, kad toks neigiamas poveikis yra netgi plačiai paplitęs.

Vokietijoje taip pat jau mirė 2 707 žmonės, kurie buvo paskiepyti nuo kovidų ligos, rašoma Vokietijos federalinės ministerijos spaudos departamento elektroniniame laiške Borisui Reitschusteriui. Iš viso buvo užregistruoti 57 146 (0,016 proc.) skiepijimo COVID-19 atvejai, 6 221 atvejis buvo gydomas ligoninėje.

Didžiojoje Britanijoje vyriausybė komisija taip pat tikisi, kad artimiausiu metu 60-70 proc. mirusiųjų jau bus paskiepyti dviem vakcinomis.“ (Išversta su www.DeepL.com/Translator)

sapereau.de.lt

Aurimas Drizius

Šiurpius nusikaltimus nuolat vykdančios teisėjai nepamiršta mums priminti, kad jų nusikaltimus kontroliuoja ir prižiūri „teisėjų savivalda“ – Teisėjų etikos ir drausmės komisija. Pastaroji kelia drausmės bylas teisėjams, kurie pažemina teisėjo vardą. Niekas kitas neturi teisės kištis į „teismų darbą“, nors pastarieji jau labai seniai komercializavo visą teisingumą – pergalę teisme lemia tik pinigai.

Norėjau dar kartą įsitikinti, kaip veikia ši teisėjų „savivalda“.

Ir neapsirikau – iš tiesų ji veikia nepriekaištingai tobulai.

Buvo tokia istorija – dar sausio pradžioje tokia Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėja Valentukonytė nurodė uždaryti „Laisvą laikraštį“, išimti iš portalo www.laisvaslaikraštis.lt tam tikrus straipsnius, ir tam, kad leidinys neprisikeltų, dar uždėjo 10 tūkst. eurų areštą ant leidėjo UAB „Patikimas verslas“ sąskaitų.

Iš esmės teisėja Valentukonytė patenkino tokio piliečio Vygando Sliesoraičio, kuris garsiojo ministro Roko Masiulio pastangomis buvo įkištas į visokių valstybės įmonių, kaip „Lietuvos geležinkeliai“, Giraitės ginkluotės gamykla, „Kelių priežiūra“ valdybas. V.Sliesoraitis kreipėsi į teismą, kai „Laisvas laikraštis“ paviešino jo žmonos Viktorijos Sliesoraitienės pasakojimą apie savo vyro darbelius ir pateikė tai patvirtinančius dokumentus.

Pvz., Viktorija Sliesoraitienė pasakojo, kad dar jaunystėje vežė vyro duotą portfelį su pinigais į Ukmergės miesto teismą, kur jos vyras, tuometinis „Utenos pieno“ direktorius Vygandas Sliesoraitis, buvo teisiamas dėl vagystės stambiu mastu.

„Sliesoraitis krenta man ant automobilio kapoto, verkia, mūsų mergaitės ima klykti, – pasakojo V.Sliesoraitienė, – tada aš išlipu

iš mašinos ir mano vyras sako: „Ar tu gal gali tą portfelį nuvežti į Ukmergę?“. Ar suprantate? Aš turėjau nuvežti į teismą Sliesoraičio portfelį su pinigais. Nors nebuvau jo atidariusi, tačiau man ir taip buvo aišku, kad ten pinigai. Nes Sliesoraičio byla jau buvo perduota į teismą. Tačiau aš nebijojau, ir nuvežiau jo portfelį į teismą. Nebijojau...Nuvežiau portfelį į teismą, kabinete sėdėjo tas teisėjas. Tai padėjau portfelį šalia jo ant kėdės ir sakau, kad „Sliesoraitis prašė portfelį perduoti“. Teisėjas nieko nepasakė, matyt, kad viskas jau buvo sutarta. Po kiek laiko V.Sliesoraitis teisme buvo išteisintas. Žodžiu, mano vienintelė klaida buvo ta, kad aš vežiau savo vyro pinigus teisėjui“.

Žodžiu, teisėja Valentukonytė (nuotr. viršuje) nusprendė, kad visų šių dalykų „Laisvas laikraštis“ negali skelbti, ir įveda cenzūrą – nurodo juos pašalinti iš portalo www.laisvaslaikraštis.lt

Kreipiausi į Vilniaus apygardos teismą skundu, nurodžiau, kad minėta cenzūra yra nusikalstama ir neteisėta. Savo skunde labai aiškiai nurodžiau, kad teisėja Valentukonytė šioje byloje įvedė cenzūrą ir avansu uždarė „Laisvą laikraštį“, t.y. nurodė, kokius laikraščio straipsnius galima spausdinti, o kurių – ne.

Žinoma, kad tai nusikalstama teisėjos Valentukonytės veikla, dėl jos jau kreipiausi į prokuratūrą dėl piktnaudžiavimo. Savo skunde nurodžiau, kad teisėja Valentukonytė, nurodžiusi areštuoti „Laisvo laikraščio“ leidėjo – UAB „Patikimas verslas“ sąskaitas banke, sužlugdė jo leidybą, ir jo sąmoningai siekė.

Šioje byloje teisėja Valentukonytė griebėsi politinių represijų prieš laisvą spaudą – nurodė pašalinti straipsnius, kurie nepatiko ieškovui, nors ir atitiko tikrovę. Taip pat areštuoti jo sąskaitas banke. UAB „Patikimas verslas“ dėl šių represijų – areštuotų sąs-

Teisėjų etikos ir drausmės komisija: už „Laisvo laikraščio“ uždarymą teisėjai Valentukonytei reikia skirti ordiną

kaitų – prarado savo turtą – pinigines lėšas, laikomas sąskaitose banuose.

Teisėja pritaikė neteisėtą cenzūrą, kurią draudžia LK konstitucija ir Visuomenės informavimo įstatymas.

T.y. teisėja Valentukonytė nutarė:

patenkinti ieškovo Vygando Sliesoraičio prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo.

Uždrausti atsakovei uždaryti akcinei bendrovei „Patikimas Verslas“, buveinė J. Savickio g. 4, LT-01108 Vilnius, juridinio asmens kodas 303121202, iki teismo sprendimo šioje byloje įsiteisėjimo momento, internetinėje svetainėje laisvaslaikraštis.lt publikuoti, įpareigojant padaryti laikinai neprieinamus vartotojams ir visuomenei, 2020 m. sausio 13 d. straipsnį „Už vilnietę kažkas deklaravo pajamas – VMI tiria dokumentų klastojimą“ (<https://laisvaslaikraštis.lt/uz-vilnietekazkas-deklaravo-pajamas-vmi-tiria-dokumentu-klastojima/>), 2020 m. spalio 16 d. straipsnį „Kas vadovauja nacionaliniam saugumui strateginę reikšmę turinčiam objektui (GGG) arba kam dirba Lietuvos teisėsauga ir teismai?“ (<https://laisvaslaikraštis.lt/kas-vadovauia-nacionaliniam-saugumui-strategine-reiksme-amobiektui-ggg-arba-kam-dirba-lietuvos-teisesauga-ir-teismai/>), 2020 m. lapkričio 18 d. straipsnį „Dešinioji Roko Masiulio ranka V.Sliesoraitis sutuoktinei ir dukroms grasina, kad savo pažinčių dėka „pasodins“ į kalėjimą“ (<https://laisvaslaikraštis.lt/desinioji-roko-masiulio-ranka-v-sliesoraitis-sutuoktinei-ir-dukroms-grasina-kad-savo-pazinciu-deka-pasodins-i-kalėjimą/>), 2020 m. gruodžio 4 d. straipsnį „AB „Giraitės ginkluotės“ valdybos pirmininkas V.Sliesoraitis įmonę pirkė už 700 tūkst., pardavė už 2 tūkst.“ (<https://laisvaslaikraštis.lt/24249-2/>) ir 2020 m. gruodžio 9 d. straipsnį „Dar nepaskirtas „Lietuvos geležinkelių“ valdybos pirmininkas V.Sliesoraitis jau grasina apriboti „Laisvo laikraščio“ veiklą“ (<https://laisvaslaikraštis.lt/dar-nepaskirtas-lietuvos-gelezinkeliu-valdvbos-pirmininkas-v-sliesoraitis-iau-grasina-apribotilaisvo-laikrascio-veikla/>).

Vilniaus apygardos teismas po dviejų mėnesių panaikino minėtą teisėjos Valentukonytės nutartį,

tačiau įmonės sąskaitos banke dar buvo areštuotos mažiausiai du mėnesius – man antstolis negavo teisėjos Valentukonytės parodymų panaikinti sąskaitų areštą.

Tada kreipiausi į Teisėjų etikos ir drausmės komisiją dėl drausmės bylos iškėlimo Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėjai Valentukonytei.

Nurodžiau, kad teisėja L. Valentukonytė šioje byloje priėmė nutartį įvesti cenzūrą ir kontroliuoti žiniasklaidos turinį, net neišnaginėjusi pareiškėjo ieškinio, tačiau avansu patenkinusi „pretenziją“ ir sustabdžiusi „Laisvo laikraščio“ leidybą. Nutarimas apriboti spaudos laisvę ir įvesti cenzūrą buvo įvestas net neišnaginėjus ieškinio dėl neva tikrovės neatitinkančių žinių paskelbimų.

Teisėja Valentukonytė galėjo įsitikinti, kad visus reikalaujamos paneigti žinios atitinka tikrovę ir yra faktiniai duomenys, nes minėtų straipsnių nuorodose buvo įdėti ir dokumentai, kurie įrodo, kad tos reikalaujamos paneigti žinios yra tikros ir atitinka tikrovę.

Tačiau teisėja Valentukonytė nusprendė grįžti į sovietmetį ir pati spręsti, kas galima publikuoti spaudai, o ko negalima. Žinoma, kad tai neteisėta ir nusikalstama teisėjos Valentukonytės nutartis, tik bėda, kad teisėjai, spręsdami

kitų žmonių likimus, už savo nusikaltimus niekaip neatsako.

Teisėjos Valentukonytės nutartis nusikalstama dėl tokių priežasčių:

Teisėja Valentukonytė nusprendė įvesti cenzūrą laisvai spaudai ir pati spręsti, ką laikraščiams galima rašyti, o ko ne.

Žinoma, tai laisvos spaudos pa- baiga. Liepusi ištrinti straipsnius, kurie atitinka tikrovę, tačiau labai nepatinka ieškovui, teisėja Valentukonytė įvedė neteisėtą cenzūrą, kurią draudžia Lietuvos Konstitucijos 44 str. 1 d., kurioje numatyta, kad masinės informacijos cenzūra draudžiama.

Konstitucinis Teismas yra išaiškinęs, kas yra cenzūra: „Cenzūra – tai spaudos, kino filmų, radijo ir televizijos laidų, teatro spektaklių ir kitų viešų renginių turinio kontrolė, kad nebūtų platinamos tam tikros žinios ir idėjos. Demokratijos požiūriu svarbu, kad viešojo nuomonė formuotųsi laisvai. Tai pirmiausia reiškia, kad masinės informacijos priemonės steigimas, jos veiklos galimybė neturi priklausyti nuo būsimų publikacijų ar laidų turinio.“

Be to, Visuomenės informavimo įstatymo 10 straipsnis „Draudimas taikyti neteisėtus informacijos laisvės apribojimus“ sako: „Viešosios informacijos cen-

Teisėja L. Valentukonytė

TEISĖJŲ ETIKOS IR DRAUSMĖS KOMISIJA
L. Sapiegos g. 15, LT-10312 Vilnius, tel. (8 5) 268 5186, faks. (8 5) 268 51

Aurimui Drižiui
Konstitucijos pr. 23B, Vilnius

2021-05-13 Nr. 17P-56 -(7.4.8.)
[2021-04-13 prašymą

DĖL JŪSŲ PRAŠYMO

Teisėjų etikos ir drausmės komisijoje (toliau – ir Komisija) 2021 m. balandžio 14 d. gautas Jūsų 2021 m. balandžio 13 d. prašymas dėl drausmės bylos iškelimo Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėjai Lidijai Valentukonytei. Prašymą grindžiate Jūsų netenkinančia teisėjų priimta 2021 m. sausio 15 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. e2-4821-608/2021. Manote, kad priimdama šią nutartį teisėja Lidija Valentukonytė pažemino teisėjo vardą ir pakenkė teismo autoritetui.

Paaishkiname, kad pagal Teismų įstatymo 85 straipsnio 1–2 dalis Komisija nagrinėja asmenų motyvuotus teikimus dėl drausmės bylos iškelimo konkrečiam teisėjui ir tik už konkrečius veiksmus ar neveikimą, kurie gali būti pagrindas drausminei atsakomybei atsirasti. Teisėjas gali atsakyti drausmine tvarka už teisėjo vardą žeminantį poelgį, už kitų Teisėjų etikos kodekso reikalavimų pažeidimą, už įstatymuose numatytą teisėjų darbinės ar politinės veiklos apribojimų nesilaikymą.

Pažymime, kad konkrečios bylos nagrinėjimas bei atitinkamų procesinių sprendimų priėmimas yra teismo procesinė veikla vykdoma teisingumą. Pagal Lietuvos Respublikos Konstitucijos 109 straipsnį, teisingumą Lietuvos Respublikoje vykdo tik teismai; teisėjai ir teismai, vykdydami teisingumą, yra nepriklausomi. Bet koks kitų institucijų ar asmenų kišimasis į teisėjų ar teismo veiklą yra draudžiamas ir užtraukia įstatymo nustatytą atsakomybę. Konstitucinis Teismas 2014 m. kovo 10 d. sprendime yra išaiškinęs, jog teismų savivaldos institucija, turinti įgaliojimus taikyti drausminės atsakomybės priemones, negali nuspręsti taikyti tokias priemones už teisėjui priimtą sprendimą padarytas teisės aiškinimo ir (arba) taikymo klaidas, proceso įstatymų pažeidimus (Konstitucinio Teismo 2014 m. kovo 10 d. sprendimas Nr. KT9-S6/2014 bylos Nr. 16/98 „Dėl Konstitucinio Teismo 1999 m. gruodžio 21 d. nutarimo nuostatų, susijusių su konstituciniu teisėjų ir teismų nepriklausomumo principu, išaiškinimo“).

Taigi, Komisija neturi teisės vertinti teisėjų Lidijos Valentukonytės priimto procesinio sprendimo teisėtumo ir pagrįstumo bei negali spręsti dėl drausminės atsakomybės taikymo už teisėjų priimtus procesinius sprendimus. Teisėjų priimtų procesinių sprendimų ir atliktų procesinių veiksmų teisėtumas ir pagrįstumas gali būti patikrintas tik apskundus juos aukštesnės instancijos teismui proceso įstatymų nustatyta tvarka ir terminais ar įtraukiant argumentus dėl galimai padarytų pažeidimų į apeliacinį skundą dėl galutinio teismo procesinio sprendimo byloje.

Atsižvelgdami į tai, kas išdėstyta, ir vadovaudamiesi Teisėjų etikos ir drausmės komisijos nuostatų, patvirtintų Teisėjų tarybos 2019 m. sausio 25 d. nutarimu Nr. 13P-10-(7.1.2) „Dėl Teisėjų etikos ir drausmės komisijos nuostatų patvirtinimo“, 23.2 papunkčiu informuojame, kad Jūsų prašymas Komisijoje nebus nagrinėjamas.

Sigitas Jokimaitis

Pirmininkė

Inga Jankauskienė, tel. (8 5) 251 4186, el. p. inga.jankauskiene@teismai.lt

zūra Lietuvos Respublikoje draudžiama. Draudžiami bet kokie veiksmai, kuriais siekiama kontroliuoti visuomenės informavimo priemonėse skelbiamos informacijos turinį iki šios informacijos paskelbimo, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus.“

Įstatyme numatyta, kad draudžiama avansu skelbti informaciją, kurstančią karą ir rasinę nepykantą, tačiau jame nėra nieko apie tai, kad valstybės tarnautojai gali reguliuoti, ką spaudai rašyti, o ko ne.

Ar teisėja Valentukonytė yra bent pavarčiusi LR Konstituciją, kad nežino pagrindinio šalies įstatymo? Jau nekalbant apie įsta-

tymus, kuriais turėtų remtus. Kiek pamenu, Teismų įstatymas numato, kad „teisėjas, priimdamas nutartis, klauso tik įstatymo“.

Visuomenės informavimo įstatymo 11 straipsnis. Teisė ginti informavimo laisvę

Kiekvienas asmuo turi teisę apskųsti teismui valstybės ir savivaldybių institucijų bei įstaigų, pareigūnų sprendimus ir veiksmus, jeigu šie pažeidžia ar neteisėtai apriboja asmens teisę gauti, rinkti ar skleisti informaciją.

Draudžiama persekioti viešosios informacijos rengėją, skleidėją, jų dalyvį ar žurnalistą už paskelbtą informaciją, jeigu ją rengiant ir platinant nebuvo pažeisti

įstatymai.

Šiuo atveju teisėja Valentukonytė persekioja „Laisvą laikraštį“, nurodydama pašalinti jo paskelbtus straipsnius ir sužlugdydama jį ekonomiškai – uždarydama jos sąskaitas bankuose, kad jis negalėtų būti leidžiamas.

Teisėja Valentukonytė iš esmės jau išnagrinėjo šią pretenziją, padarė tai už akių, nurodydama sustabdyti laikraščio leidybą ir išimti tam tikrus straipsnius, kurie nepatinka ieškovui.

Nors visi įrodymai, kad „Laisvame laikraštyje“ pateikti straipsniai atitinka tikrovę ir yra faktiniai duomenys (dokumentų kopijos yra pridėtos prie minėtų straipsnių), teisėja Valentukonytė nusprendė uždrausti skelbti tiesą, nes tai nepatinka ieškovui.

Skunde nurodžiau, kad tai yra akivaizdus piktnaudžiavimas tarnyba, ir tarnybos pareigų neatlikimas.

Laikraščio uždarymas, net neišklausius jo, yra akivaizdus banditizmas ir piktnaudžiavimas tarnyba. Taip pat nurodymas išimti tam tikrus straipsnius, net neišnagrinėjus, ar jie atitinka tikrovę ar yra faktiniai duomenys, yra piktnaudžiavimas tarnyba ir cenzūros įvedimas.

Šioje byloje teisėja Valentukonytė, žinodama, kad ji veikia neteisėtai, įvedė cenzūrą, liepė sunaikinti jau išspausdintus straipsnius, kurie atitinka tikrovę, taip pat uždarė „Laisvą laikraštį“, kuris leidžiamas jau daugiau nei 15 metų.

Neteisėtai nurodė ištrinti to portalo straipsnius, o patį laikraštį uždaryti, uždėjęs jos sąskaitomis 10 tūkst. eurų dydžio areštą. Akivaizdu, kad toks neadekvatus veiksmas, net nepradėjęs nagrinėti ieškinio, sukėlė „Laisvam laikraščiui“ sunkias pasekmes ir padarė jam didelę žalą – jis nebėgali būti toliau spausdinamas. Areštavus jo sąskaitas, bendrovė „Patikimas verslas“ nebėgali atsiskaityti su spaustuve, todėl yra

sustabdyta jo leidyba.

Daugiau nei pusantro tūkstančio prenumeratorių negavo leidinio, o daugiau nei 6 tūkst. skaitytojų negavo savo leidinio prekybos tinkluose, nes jis nebuvo išleistas dėl minėtos teisėjos Valentukonytės nutarties.

Leidinyms nebėgali būti spausdinamas, nes areštavus sąskaitas neturi lėšų spaustuvei sumokėti, laikraščio prenumeratoriai negavo leidinio. Iš esmės šis verslas buvo sunaikintas vieninteliu neteisėtu ir nusikalstamu teisėjos Valentukonytės brūkštelėjimu.

Teisėja Valentukonytė suprato, kad toks žingsnis sukels leidinio uždarymą, ir sąmoningai to siekė.

Teisėja Lidija Valentukonytė prisiekė ginti Konstituciją ir įstatymus, tačiau minėta savo nutartimi labai grubiai šią priesaiką sulaužė, įvesdama Konstitucijoje uždraustą cenzūrą. Man kilo abejonės, ar apskritai teisėja Valentukonytė yra skaičiusi LR Konstituciją, jeigu priima tokias nutartis.

Nors minėtą Valentukonytės nutartį praėjus mėnesiui panaikino Vilniaus apygardos teismas, tačiau šios nutarties teisėja Valentukonytė sąmoningai nevykdė dar du mėnesius.

Kaip žinia, spaudos laisvė yra vienas iš kertinių demokratinės valstybės požymių.

Sunaikinusi spaudos laisvę, teisėja Valentukonytė pasikėsino į vieną svarbiausių teisinės valstybės ramsčių, ir tai negali būti traktuojama kitaip, kaip piktnaudžiavimas.

Kartu ji padarė ir didelę žalą „Laisvam laikraščiui“ – buvo sustabdyta jau 15 metų besitęsianti jo leidyba, tūkstančiai skaitytojų negavo leidinio, o portalas buvo iškastruotas ir jame pakliktos tik tos naujienos, kurios patinka teisėjai Valentukonytei.

Uždraudusi spaudos laisvę ir įvedusi cenzūrą, teisėja Valentukonytė pasikėsino į demokratijos pagrindus, padarė ir tebedaro

laisvai spaudai didžiulę žalą, todėl kitaip, kaip piktnaudžiavimu, jos nutarčių negalima įvardinti.

Tai ji darė tyčia, žinodama kad pažeidžia LR Konstituciją ir to siekdama, nes kitaip išeitų, kad ji nežinojo nei Konstitucijos, nei įstatymų, ir iškiltų klausimas, ką teisėja Valentukonytė apskirtai veikia teisme.

Prokuratūra apskritai vertina teisėjus kaip „šventą karvę“, matyt, tik todėl, kad teismas dažnai bendrininkauja su neteisėtais prokuratūros veiksmais.

Teisėjas gali atsakyti drausmine tvarka:

- 1) už teisėjo vardą žeminantį poelgį, t. y. su teisėjo garbe nesuderinamą ir Teisėjų etikos kodekso reikalavimų neatitinkantį poelgis, kuriuo pažeminamas teisėjo vardas bei kenkiama teismo autoritetui. Teisėjo vardą žeminančiu poelgiu taip pat pripažįstamas bet koks pareiginis nusizengimas – aiškiai aplaidus konkrečios teisėjo pareigos atlikimas arba jos neatlikimas be pateisinamos priežasties;
- 2) už kitų Teisėjų etikos kodekso reikalavimų pažeidimą;

Priimdama nutartį uždaryti „Laisvą laikraštį“ ir pašalinti straipsnius, teisėja Valentukonytė padarė teisėjo vardą žeminantį poelgį, pažemino teisėjo vardą ir pakenkė teismo autoritetui

O dabar – linksmausia dalis – teisėjų etikos ir drausmės komisijos pirmininkė nusprendė, kad teisėja Valentukonytė priėmė „procesinį sprendimą“, ir jo kvestionuoti minėta komisija neva neturi teisės.

O kas bus, jeigu teisėja Valentukonytė rytoj priims nutartį, pvz. tokią: „pilietį Aurimą Drižių sušerti šunims“, arba „pakarti ant sausos šakos. Nutartis neskundžiama“. Tada kabėčiau ant sausos šakos, o visa ši banditų gauja su juodomis mantijoms žvengtų ir sakytų – taigi teisėja priėmė tokį „procesinį dokumentą“.

LAT teisėjas A.Valantinas mano, kad valstybinio masto aferos yra politikų reikalas

Seimo nutarimo „Dėl Algimanto Valantino skyrimo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisėju“ projektas Nr. XIVP-462(2) (svarstymas ir priėmimas). Darbotvarkės 1-3 kausimas – Seimo nutarimo „Dėl Algimanto Valantino skyrimo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisėju“ projektas Nr. XIVP-462(2). Kviečiu pranešėją gerbiama S. Šedbarą, kad pristatytų komiteto išvadą.

S. ŠEDBARAS (TS-LKDF). Gerbiama kolegą, komitetas šį nutarimo „Dėl Algimanto Valantino skyrimo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisėju“ projektą

svartė šiuo metų gegužės 12 dieną. Komiteto nariai, įvertinę pretenzento patirtį ir eitas pareigas, visi šeši, dalyvavę komiteto posėdyje, balsavo už komiteto spren-

dimą pritarti iniciatorių pateiktam Seimo nutarimo projektui ir komiteto išvadoms.

PIRMININKĖ. Dėkoju. Diskusijoje yra užsirašę kalbėti du Seimo nariai. Pirmasis kalba J. Sabatauskas. Kviečiu V. Baką, nes J. Sabatausko salėje nematau. Prašau.

V. BAKAS (MSNG). Ačiū, gerbiama Pirmininke. Gerbiama kolegą, pagal Lietuvos Respublikos Konstitucijos 67 straipsnio 10 punktą būtent Seimas skiria

Aukščiausiojo Teismo teisėjus ir šių teismų pirmininkus. Taigi, ne Prezidentas, ne kas kitas lemia teisėjų korpuso sudėtį ir teisingumo ateitį kartu. Kai mes skiriame Aukščiausiojo Teismo teisėjus čia, Seime, ir teismų vadovus, mes priimame atsakomybę už tai, koks bus teisingumo veidas per artimiausius dešimt, o gal daugiau metų. Tai ilgalaikiai sprendimai, darysiantys ilgalaikį poveikį mūsų teisingumo sistemai. Skirdami aukštus teisėjus mes kartu api-

brėžiamė teismų sistemos raidą, mes nusprendžiame, kokios vertybės ir kaip bus atstovaujamos teismuose. Jei Prezidentas ar Teismų taryba padaro klaidų teikdami kandidatus, Seimas gali tas klaidas ištaisyti.

Gerbiama kolegą, nieko, mano nuomone, nėra baisiau už konformizmą, politinį angažuotumą teismų sistemoje ir abejingumą teisingumui. Mano manymu, mums svarbu į teisėjų ir prokurorų pareigas skirti ne tuos, kurie nori pabūti teisėjais ar prokurais, bet tuos žmones, kuriems

iš tiesų rūpi teisingumas, žmogaus teisės ir kiekvieno Lietuvos žmogaus saugumas. Deja, sutikite, šiandienos Lietuvoje yra skirtingas teisingumas oligarchų, korumpuotų politikų, siaurų, šešėlyje veikiančių grupių nariams, narių bylose ir paprastų žmonių bylose. Kalėjimais iš tiesų perpildyti žmonių, kurie padarę įvairius nusikaltimus nuosavybei, galbūt kitus, sakysime, kasdienybėje pasitaikančius nusikaltimus, bet per pastaruosius bent dešimt metų aš neprisimenu atvejo, kad į kalėjimą pakliūtų arba laisvės netektų korumpuotas politikas, korumpuotas pareigūnas, verslininkas, kuris kišasi į politinę sistemą ir organizuoja interesų grupes tam, kad pelnytųsi mūsų visų sąskaita. Aš taip pat nepamenu atvejo, kad nelaisvėje atsidurtų teisingumu prekiaujęs teisėjas. Kai kalbame apie šešėlyje veikiančias įtakos grupes, mes, deja, negalime šiandien tikėtis, kad teismų sistema gali mus apsaugoti nuo jų ardomosios veiklos. Mus rezultatai iš esmės galbūt pasiekia tik dėl to, pozityvūs rezultatai, kad kai kyla korupcijos skandalai, visuomenė yra neabejinga ir visuomenė išsina į gatves.

Paklauskite, kuo čia dėtas dabar yra kandidatas? Aš tik noriu priminti keletą epizodų iš charakteristikos, kuri mums nėra pateikta, bet kuri liko Lietuvos istorijoje. Taip, aš sutinku, tai itin didelę patirtį teisingumo veikloje turintis kandidatas. Bet klausimas, kaip ta patirtis ir kaip įvairios pareigos yra išnaudojamos. Šis kandidatas 2005–2010 metais buvo generalinis prokuroras, tada vyko „Leo LT“ aferą. Deja, šiandien galima konstatuoti, kad generalinis prokuroras, kuris turi būti visuomenės interesų, viešojo intereso sargas, buvo abejingas tuo metu vykusiai politinės korupcijos schemai. Ir šiandien, atsakinėdamas į klausimus, jis sako, kad tai yra politikų reikalas. Taip, politikų tuo metu reikalas, tiek pozicijos, tiek opozicijos, buvo sukurti sąlygas šitam sandoriui, bet prokuroro reikalas buvo ginti žmones nuo neskaidraus, nesąžiningo, korupcinio politikų sprendimo, kas paaiškėjo, kas buvo pripažinta vėliau. Todėl Lietuva prarado per krizę dėl to abejingumo, tuo metu šimtus milijonų litų ir dėl to mūsų žmonės buvo priversti... Be abejo, tai paskatino ir mūsų žmonių nusivylimą valstybe ir teisine sistema.

Antra, baismės. Iš tiesų teismų sistema, nepaisant Baudžiamajame kodekse numatytų sankcijų, laisvės atėmimo bausmių už korupcinius nusikaltimus, skyrė itin švelnias bausmes korupcinėse

bylose, nagrinėja bylas dešimtmeciais. Mes neturime sėkmės istorijų, ir aš manau, už tai atsakomybę turi prisiimti žmogus, kuris vadovavo teismų savivaldai ir Apeliaciniam teismui.

PIRMININKĖ. Gerbiamas kolega, laikas eina į pabaigą.

V. BAKAS (MSNG). (Gerai, aš užbaigiu savo mintį.) Gerbiami kolegos, šiandien yra ta diena, kada kiekvienas iš mūsų būsimas atsakingas, ypač frakcijų lyderiai, už tai, kaip atrodys teisingumas Lietuvoje artimiausiu metu, per artimiausius dešimt metų. Todėl tikrai kviesčiau paieškoti ir paprašyti Prezidento mums teikti kandidatūrą, kuri būtų žmogaus teisių ir teisingumo pusėje, o ne siaurų interesų grupių pusėje.

PIRMININKĖ. J. Sabatauskas.

J. SABATAUSKAS (LSDPF). Ačiū, gerbiama Pirmininke. Gerbiami kolegos, ką tik girdėjome labai aistringą kalbą, kur visos teisingumo bėdos suverčiamos vienam žmogui. Toks klasikinis pavyzdys: kuo žmogus turi didesnę patirtį, tuo daugiau kaltas, o kaltas jis vien todėl, kad yra teisėjas, nes kiti teisėjai buvo korumpuoti. Vadinasi, ir tu esi kaltas. Tai čia, žinote, man primena Krylovo pasakėčią apie vilką ir ėriuką: kaltas vien tuo tu esi, kad man gerti norisi, o tu man vandenį drumsti savo purvinu snukiu. Čia aš cituoju laisvą vertimą iš rusų kalbos, gerbiami kolegos.

Noriu pasakyti apie gerbiama A. Valantiną. Iš tiesų paminėta, kad jis buvo generaliniu prokuroru. Jis buvo ir Apeliacinio teismo pirmininku. Kaip tik tuo metu, kai buvo generaliniu prokuroru, buvo labai daug iššūkių, labai daug problemų mūsų visuomenėje, su kuriomis jam teko tvarkytis itin sudėtingomis sąlygomis. Tas pats buvo ir kai jis buvo Apeliacinio teismo pirmininku, ir Teisėjų tarybos pirmininku. Taip pat tas vadinamasis prokurorų, advokatų korupcijos skandalas, galimas korupcijos

skandalas. Aš dabar priverstas imti į kabutes, nes procesas nesibaigė. Kaip visada pas mus prasideda garsiai, su videoreportažais, ir kol kas mes nematome jo pabaigos. Tai iš tiesų kaip Teisėjų tarybos pirmininkui teko priiminti sunkius sprendimus.

Šiuo atveju noriu pasakyti, kad tai yra ne tik aukštos kvalifikacijos teisininkas ir teisėjas, bet tai yra sąžiningas žmogus, kuris visose pareigose dirbo negailėdamas jėgų ir vadovaudamasis tik įstatymu ir, aišku, taikydamas tas moralės normas, kuriomis jisai... aukštos prabos moralės normomis pasižymi. Todėl aš tikrai raginu kolegas balsuoti už šį kandidatą ir Aukščiausiojo Teismo teisėjus, nes jis, mano įsitikinimu, jau seniai turėjo ten būti. Tokia mano nuomonė, tokia Teisės ir teisėtvarkos komiteto nuomonė. Gaila, kad kiti kolegos neužsirašė kalbėti, bet, kolegos, balsuokime ir pritarkime jo kandidatūrai.

PIRMININKĖ. Dėkoju. Visi užsirašę diskusijai pasisakė. Priėmimas. Motyvai. Motyvai už – R. Lopata.

R. LOPATA (LSF). Labai ačiū, gerbiama Seimo Pirmininke. Tikrai prisijungčiau prie tų žodžių, kuriuos ką tik išsakė kalbėjęs Seimo narys. Taip jau atsitiko, kad man teko stebėti pono A. Valantino teisininko karjerą ilgesnį laiką. Žinau visas tas nelengvas politines aplinkybes, kurios susiklostė jam dirbant generaliniu prokuroru. Atvirai pasakius, gerbiamas A. Valantinas tikrai nepaliko jokių abejonių dėl savo aukštos kaip teisininko kvalifikacijos, padorumo ir kitų etikos vertybių. Todėl raginu balsuoti už.

PIRMININKĖ. Dėkoju. Motyvai prieš – V. Bakas.

V. BAKAS (MSNG). Gerbiami kolegos, iš tiesų mes lyderius vertiname pagal jų nuveiktus darbus. Ponas J. Sabatauskas čia bandė pasakyti, kad yra visi kalti, bet šiandien yra ta diena, kai Seimas

priims sprendimą, mes skirsime lyderį ir apsispręsimė dėl vertybinių nuostatų. Noriu jūsų paklausti. Šiandien spauda rašo apie tai, kad ponas A. Valantinas kviečiamas į apklausą teisėjų korupcijos bylose. Kaip gali atsitikti taip, kad mes skiriame į Aukščiausiąjį Teismą žmogų, po kurio Apeliacinis teismas įstumtas į krizę, sulaukymas ne vienas teisėjas, įtariamąs prekiaujęs teisingumu, ir patys buvo atstatydinti? Ir šiandien mes neturime jam klausimų kaip Apeliacinio teismo vadovui ir Teisėjų tarybos pirmininkui.

Kolegos, jeigu mes norime toliau tęsti tokias... nutraukti tokią teisingumo tradiciją, mes šiandien turime ieškoti kitų kandidatų, naujos kartos kandidatų. Jeigu mes norime ir toliau laikyti teismų sistemą krizėje ir visuomenę įtampoje, mes, be abejo, tokiu atveju pritarsime tokiai lyderystei teismuose.

PIRMININKĖ. Motyvai už – A. Lydeka.

A. LYDEKA (LSF). Ačiū, gerbiama Seimo Pirmininke. Kadangi Seime, matyt, vienintelis Seimo narys V. Bakas pasisako prieš šią kandidatūrą, neišsiplėsiu agitodamas balsuoti už. Tik pasakysiu vieną sakinį, kad ir kokias pareigas ėjo gerbiamas A. Valantinas (tiek Apeliacinio teismo pirmininko, tiek Teisėjų tarybos pirmininko, tiek generalinio prokuroro), visada pasižymėjo išskirtiniu objektyvumu, sąžiningumu, padorumu, profesionalumu, stengėsi maksimaliai garbingai atlikti savo pareigas. Manau, geresnio kandidato į Aukščiausiojo Teismo pirmininkus pasiūlyti ir nebuvo įmanoma. Kviečiu vieningai balsuoti už.

PIRMININKĖ. Motyvai už – S. Šedbaras.

S. ŠEDBARAS (TS-LKDF). Gerbiami kolegos, kaip paminėjo Arminas, aš būčiau nieko prieš, kad ir į pirmininkus gerbiama Algimantą siūlytų, bet dabar mes rinksime Aukščiausiojo Teismo teisėją. Kolegos, reikalavimai teisėjams iš tiesų yra aukščiausi iš visų teisinių profesijų. Tai yra teisininko karjeros viršūnė. Deja, ne visada taip būna, bet labai norėtusi, ir kartais ir nuo tokių mūsų sprendimų priklauso žmonių pasiryžimas, dirbti tą sunkų darbą ar nedirbti, tačiau Aukščiausiojo Teisme reikalinga ir gyvenimiška patirtis. Aukščiausiojo Teisme reikalingas, nesakau, kad kitur ne, bet ypač Aukščiausiojo Teisme reikalingas ir tam tikras tolerancijos, supratimo, moralės lygis.

Per savo gyvenimą A. Valantinas tikrai įvairiose pozicijose yra įrodęs ir savo padorumą, ir savo atsakingumą, ir atsakomybės prisiėmimą. Nepamirškime, kai buvo generalinis prokuroras, jis už visą

sistemą, už galbūt tam tikrų pareigūnų neapsižiūrėjimą prisiėmė atsakomybę. Jis vėl pradėjo teisėjo karjerą faktiškai nuo apačios ir vėl šiandien įrodė, kad kaip teisėjas yra galintis ir gebantis.

Aukščiausiojo Teisme mes turėtume turėti teisėjų elitą, aš manau, kad A. Valantinas kaip tik priklauso šiam teisėjų ir kvalifikacijos, ir moralinių savybių, ir padorumo korpusui.

Kolegos, jeigu mes turime pretenzijų A. Valantinui, tada nebeįsivaizduoju, ką mes į Aukščiausiąjį Teismą turėtume paskirti, kas galėtų tinkamai nagrinėti bylas, kad tikrai augtų pasitikėjimas mūsų teisine sistema, teisinėmis institucijomis ir mūsų valstybe.

PIRMININKĖ. Dėl vedimo tvarkos – V. Bakas.

V. BAKAS (MSNG). Kadangi buvo paminėta mano pavardė, ponui A. Lydekai noriu pasakyti, kad yra nekeista, kai už pasisako teisišios partijos atstovas. Tikiuosi, kad ponas A. Valantinas tai supranta.

Dabar dėl generalinio prokuroro. Žinote, čia nėra auka, kai pasitraukia žmogus, kuris pats prisidėjo sukeliant krizę. Prisiminkite, toje prokuratūros krizėje žuvo žmonės, tai buvo vadinamoji Kauno pedofilijos byla. Dėl Prezidentės principingumo jis buvo priverstas atsistatydinti. Tai reikia ir pasakyti. Tai nėra joks heroizmas. Dabar antra krizė Apeliaciniame teisme. Kokia trečia krizė?

PIRMININKĖ. Motyvai už – A. Vinkus.

A. VINKUS (LVŽSF). Gerbiama Seimo Pirmininke, gerbiami Seimo nariai, visi kalbėjo apie poną A. Valantiną kaip apie aukščiausio lygio profesionalą, turintį didžiulę patirtį, profesinę erudiciją ir čia niekas neabejoja. Tačiau aš, daug metų stebėdamas jo veiklą ir matydamas jo profesinę, žmogišką elgseną, noriu pasakyti, kad pats svarbiausias jo broožas yra didelis žmogiškumas. Didelis žmogiškumas yra aukščiausia vertybė, kurią aš matau šalia jo didžiulio profesionalumo. Siūlau balsuoti už.

PIRMININKĖ. Dėkoju. Kolegos, motyvai išsakyti. Turime pasitvirtinti slapto balsavimo biuletenį. Jis yra standartinis: „Dėl Seimo nutarimo „Dėl Algimanto Valantino skyrimo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisėju“. Už, prieš, susilaikoma. Ar galime pritarti bendru sutarimu? Dėkui, pritarta bendru sutarimu. Kolegos, balsavimas prasidės jau netrukus. Jam numatytas laikas nuo 11 valandos iki 11 val. 20 min. Tai yra slapto balsavimas dėl pirmųjų dviejų kandidatų. Posėdį pratęsimė po slapto balsavimo. Renkamės į salę 11 val. 20 min.

A.Paleckio byloje vienintelis įrodymas – pagauto pedofilo prisipažinimas, kad jis šnipinėjo rusams

1-2 IŠSLAPTINTA (dališkai) 172
SLAPTAI, ISS 2019-03-01 įslaptinti informacijos Hrapol-111100 abdu Nr. (a)-14-656
Egz. Nr. 2

LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBĖS SAUGUMO DEPARTAMENTAS

teismui

TEIKIMASDĖL VEIKSMŲ SANKCIONAVIMO

2016-08-11 Nr. (10)-22-1009S
Vilnius

Lietuvos Respublikos valstybės saugumo departamento direktorius Darius Jauniskis, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos žvalgybos įstatymo 9 straipsnio 1 dalies 2 punktu, 13 straipsnio 1 dalimi [redacted] kreipiasi į [redacted] teismą dėl veiksmų sankcionavimo.

1. Duomenys apie fizinius asmenis (vardas, pavardė, asmens kodas) arba juridinius asmenis (buveinė, kodas), arba objektus (jų apibūdinimas), kuriems bus taikomi veiksmai.	1. Algirdas Paleckis, a. [redacted]
2. Motyvai ir duomenys, pagrindžiantys būtinumą taikyti sankcionuojamus veiksmus.	Prorusišką ideologiją Lietuvoje skleidžiantys judėjimai ir asmenys dažnai veikia koordinuotai. Tokia informacine sklaida yra siekiama menkinti LR valstybingumą, euroatlantines struktūras, diskredituoti LR valdžios institucijas, šalies vidaus ir užsienio politiką, istoriją bei karines pajėgas. Toks informacinis turinys prieštarauja LR interesams ir yra palankus Rusijos Federacijos vykdomai informacinei, istorijos ir ideologijos politikai. Kremliaus propagandą atitinkanti informacine fona šiuo metu aktyviai kuria buvęs Socialistinio liaudies fronto pirmininkas (toliau – SLF) Algirdas Paleckis [redacted]. Pastebima tendencija, kad prorusišką ideologiją propaguojantys asmenys siekia dalyvauti LR politinių sprendimų priėmimo ir vykdymo procese. A. Paleckis kelia savo kandidatūrą 2016 metų rudenį vyksiančiuose Seimo rinkimuose vienmandateje. Naujosios Vilnios rinkimų apygardoje.

Budžetinė įstaiga, Vytenio g. 1, LT-03113 Vilnius, tel. (8 5) 212 4720, faks. (8 5) 212 4716, el. p. vsd@vsd.lt
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas [redacted]

IŠSLAPTINTA (dališkai)
SLAPTAI 2019-03-01 įslaptinti informacijos Hrapol-111100 abdu Nr. (a)-14-656

2 IŠSLAPTINTA
SLAPTAI, ISS
Egz. Nr.2

A. Paleckis [redacted] palaiko ryšius su RF politinėmis partijomis, visuomeniniais judėjimais bei pavieniais asmenimis, kurie suinteresuoti daryti įtaką Lietuvoje vykstantiems politiniams procesams.	
Duomenys apie sankcionuojamus objektus (adresai, transporto priemonių numeriai, elektroninių ryšių įvykiai, galiniai įrenginiai ir pan.).	1. Tel. nr.: +370 [redacted] mobiliojo interneto nr. +370 [redacted] bei el. pašto adresai: [redacted] ir [redacted]
Veiksmai, kuriuos prašoma leisti atlikti.	Elektroninių ryšių tinklais perduodamą informacijos turinio, susirašinėjimo ir kitokio asmens susižinojimo (slapto vaizdo ir garso viešose vietose) stebėjimas ir fiksavimas.
Prašomų taikyti veiksmų trukmė.	[redacted] – šešiams mėnesiams nuo nutarties priėmimo dienos.
Siekiamas rezultatas.	Nustatyti rizikos veiksnius, pavojus ir grėsmes, kylančias iš užsienio. Nustatyti rizikos veiksnius, pavojus ir grėsmes, kylančias Lietuvos Respublikos vidaus.

Direktorius

Atspausdinti: 2 egz.
Egz. Nr. 1 [redacted] teismui
Egz. Nr. 2 LR VSD
Spausdino [redacted]
Data 2016 m. rugpjūčio 09 d.
Suderinta su [redacted]

Sveiki, pradedu viešinti „šnipinėjimo“ bylos medžiagą.
Ypač, sakyčiau, įdomu antras priedas – VSD „motyvai“ mane sekio, bylos preliudija. Manau, daug kam tai gali būti pritaikyta. O pirmas priedas – apie žmogų, kurį prokuratūra, matyt, pasiūlys atleisti nuo atsakomybės. Matysite, kodėl.

Algirdas Paleckis

IT Nr. 01-1-37451-18 86

LIETUVOS KRIMINALINĖS POLICIJOS BIURO
SUNKAUS IR ORGANIZUOTO NUSIKALSTAMUMO TYRIMO 5-OSIOS VALDYBOS
1-OJO SKYRIAUS VYRIAUSIASIS TYRĖJAS ANDREJUS RIMANAS

Lietuvos kriminalinės policijos biuro
Sunkaus ir organizuoto nusikalstamumo tyrimo 5-osios valdybos
viršininkui Donatui Mažeikai

V. Tuinylė
Lietuvos kriminalinės policijos biuro
Sunkaus ir organizuoto nusikalstamumo tyrimo 5-osios valdybos viršininkas
Donatas Mažeika
2018-08-06

Pradedu ir pagal LP BK 309 str. 2 d. ir pavedimą TARNYBINIS PRANEŠIMAS
Dėl ikiteisminio tyrimo pradėjimo
2018-08-06 Nr. 38-PR2-1003
2018-08-07

Lietuvos kriminalinės policijos biuro Sunkaus ir organizuoto nusikalstamumo tyrimo 5-oji valdyba (toliau – LKPB SO5) Jungtinių Amerikos Valstijų Dingusių ir išnaudojamų vaikų nacionalinio centro (toliau – NCMEC) duomenų bazėje aptiko pranešimus Nr. 35354118 ir 35517264. Pranešimose nurodyta, kad www.google.com elektroninio pašto paskyros deimantas.berauskas@gmail.com vartotojas ne vėliau nei 2018 m. birželio 25 d. 00 val. 43 min. į elektroninio pašto paskyrą įkėlė 6 elektronines bylas su pornografinio turinio dalykais, kuriuose vaizduojamas vaikas.

Peržiūrėjus pateiktus NCMEC pranešimus nustatyta, kad paskyroje yra nurodytas judriojo ryšio telefono numeris +370 [redacted] (UAB „Tele2“ duomenimis minėtas telefono numeris yra priskirtas UAB „Food experts“, Vytenio g. 6, Vilnius, nurodytas el.p. deimantas@foodexpert.lt). Nustatyta, kad UAB „Food experts“ direktoriumi yra Deimantas Bertauskas, a.k. [redacted], reg. [redacted] Vilnius.

Is surinktu duomenų yra pagrindo manyti, kad Vilniaus apskrityje buvo vykdoma LR BK 309 str. 2 d. numatyta nusikalstama veika (disponavimas pornografinio turinio dalykais, kuriuose vaizduojamas vaikas) ir ją vykdė Deimantas Bertauskas, a.k. [redacted].

Atsižvelgiant į ankščiau išdestytas aplinkybes manau tikslinga pradėti ikiteisminį tyrimą dėl disponavimo pornografinio turinio dalykais pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 309 str. 2 d.

PRIDEDAMA:
1. UAB „Tele2“ atsakymas, 1 lapas;
2. NCMEC pranešimai įrašyti į CD laikmeną, 1 vnt.

Vyriausiasis tyrėjas *[Signature]* Andrejus Rimanas

VILNIAUS APYGARDOS TEISMAS

Budžetinė įstaiga, Gedimino pr. 40, 01501 Vilnius, tel. 870 668 369, el. p. vilniaus.apygardos@teismas.lt
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 193312970

Remigijui Guobiui | 2021-05-04 Nr. PK-509
El. p. remis@fortengineering.co.uk

Į ELEKTRONINĮ LAIŠKĄ

2021-05-10 Nr. TR-310
Vilnius

Vilniaus apygardos teisme bendruoju elektroniniu paštu gautas elektroninis laiškas, kuriame Vilniaus apygardos teismo pirmininko klausiate, ar antstolio nustatytos faktinės aplinkybės, jog teisėjas Vaclovas Paulikas surašė pareiškėjo pasakytus žodžius teismo posėdžio metu atvirksčiai, įrodys teismo pirminkui, kad teisėjas Vaclovas Paulikas surašė netiesą nutartį.

Į keliamus klausimus dėl Civilinių bylų skyriaus teisėjo Vaclovo Pauliko priimtų procesinių sprendimų vertinimo Jums atsakytą 2021 m. kovo 5 d. Civilinių bylų skyriaus pirmininko rašte Nr. TR-160 „Dėl skundo“ ir 2021 m. balandžio 26 d. teismo pirmininko rašte Nr. TR-281.

Kaip jau ne kartą pažymėta, administravimo veiksmais negali būti kišamasi į teisėjų veiklą vykdančių teisingumą, todėl Civilinių bylų skyriaus teisėjo Vaclovo Pauliko priimtą procesinį sprendimą nebus vertinami ar komentuojami, nepriklausomai nuo pareiškėjo užduodamų klausimų pobūdžio.

Teismo pirmininkė *[Signature]* Loreta Brazdienė

Svarbi informacija. Teisingumo (teisminių įgaliojimų) vykdymo tikslais Vilniaus apygardos teisme gali būti tvarkomi Jūsų asmens duomenys: vardas (varda), pavardė (pavardės), asmens kodas, gimimo data, gyvenamoji vieta ir adresas korespondencijai, fizinio asmens tapatybę patvirtinančio dokumento duomenys, telefono numeris, elektroninio pašto adresas, išsilavinimas, užimamas profesija, lytis, pilietybė, etninė kilmė ir kiti asmens duomenys, gautami proceso įstatymuose ir kitose teismo procesų reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatyta tvarka ir pagrindais, kai pagal teises aktus tokie asmens duomenys yra reikalingi vykdyti procesinę veiklą. Tvarkydami Jūsų asmens duomenis, Vilniaus apygardos teismas gali naudoti duomenis iš teismų informacines sistemas, taip pat iš kitų valstybės informacinių sistemų ir registruose, kiek tai reikalinga bylos procesui vykdyti.

Asmens duomenų tvarkymo teisinis pagrindas – tvarkyti duomenis būtina, kad būtų įvykdyta duomenų valdytojų taikoma teisinė prievolė (Bendrojo duomenų apsaugos reglamento 6 straipsnio 1 dalies e punktą). Detalesnė informacija apie teismo atliekamą asmens duomenų tvarkymą galima rasti teismo interneto svetainėje vat.teismas.lt skyriuje „Administracinė informacija“, srityje „Asmens duomenų apsauga“.

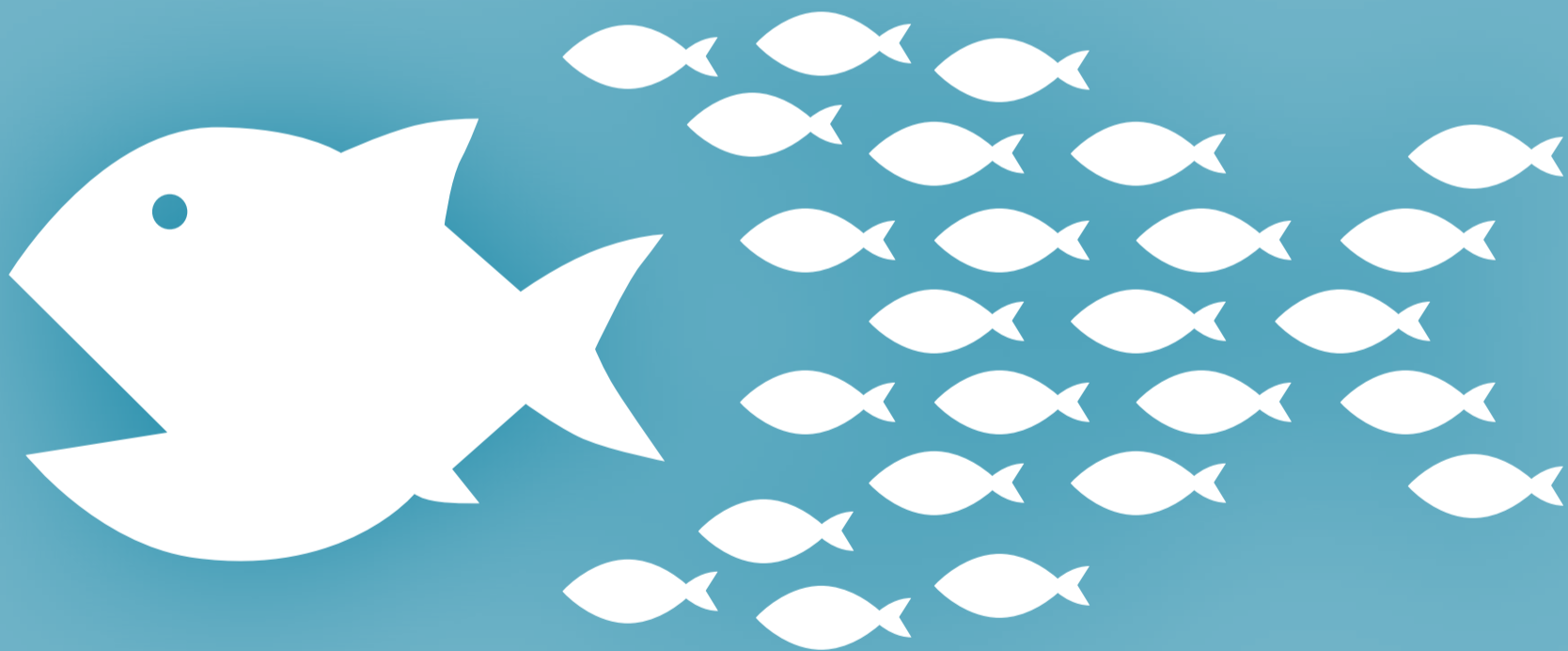
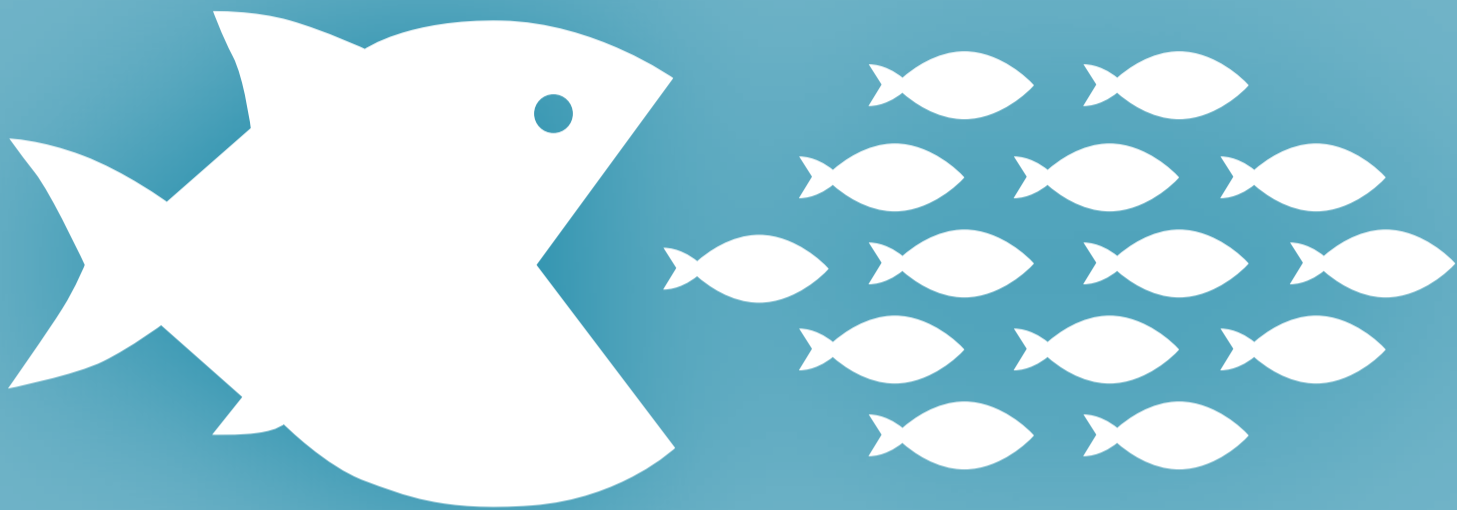
Originalas nebus siunčiamas

Stanislava Miškinienė, tel. 870 668 490, el. p. stanislava.miskiniene@teismas.lt

Teismo pirmininkė žino ir tai toleruoja, kad teisėjas Vaclovas Paulikas teismo posėdžio metu pareiškėjų pasakytus žodžius rašo atvirksčiai savo nutartyse

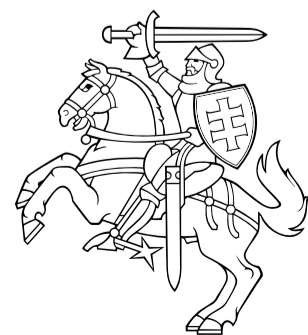

JĒGA – VIENYBĒJE!

www.tauta.info

LAIKRAŠTIS
laisvas

Kroatijoje yra laisvė – kelionių dienoraštis tarsi iš kitos planetos

Šis Jörge Schneiderio straipsnis pasirodė 2021 m. gegužės 15 d. pavadinimu „In Kroatien ist Freiheit – Ein Reisebericht wie von einem anderen Planeten“ svetainėje <https://reitschuster.de/>. Daugiau nei 18 mln. peržiūrų per mėnesį – tai vienas sėkmingiausių alternatyvių naujienų portalų Vokietijoje.

Pasitraukite iš Vokietijos. Iš šios nepakeliamos ir psichiškai nesveikos „Corona“ manijos. Kol kas mes nusikratėme gnaužtų ir pabėgome. Mūsų kelias veda į pietus – ir mes keliausime į pietus. Kelionės tikslas – Kroatija. Tikėdamiesi šilumos ir jūros, laisvės ir gyvenimo.

Iki pykinimo įsisąmoninę nuolatinę žiniasklaidos skleidžiamą gandą apie griežtą pasienio kontrolę, brutalų naujųjų baudžiamųjų ir segregacijos įstatymų vykdymą ir kvazi-laisvės atėmimą, jei nesilaikoma naujųjų „Corona“ religinių taisyklių, apie vidurdienį pasiekiame Austrijos sieną. Tačiau vietoj kelio užkardų, snaperių ir nukenksminimo komandų mus pasitinka: „Laisvas pravažiavimas!“ Jokios pasų kontrolės, jokių klausimų, jokio priekabiavimo. Atsargiai ateina palengvėjimas – ta emocinė būseną, kurią manėme visiškai praradę ir kuri jau dvi dienas maloniai lydi mus kaip ypatingas jausmas. Bet apie tai daugiau papasakosime po akimirkos.

„Per Austriją tik kaip tranzitinis keliautojas! NEGALIMA išklysti iš maršruto!“ Gerai. Įsiklausėme. Išvykstame iš Graco. Kiekvienas, kuris važiuoja pro Graco jį nematęs ar nepastebėjęs, pelnytai nusipelno antsnukio, akių kaukės, viso kūno dezinfek-

cijos ir dviejų savaičių laisvės atėmimo bausmės. Taip informuotas savo Graco žinovo ir kelionės draugo, galiausiai mielai ir noriai įsitikinau mūsų neteisėta veikla.

Pirmasis apsilankymas restorane po 7 mėnesių

Mėlynas dangus virš Burgbergo kalno Graco mieste. Kiekviena pievos lopinėlis buvo pilnas geros nuotaikos, vyną geriančių žmonių, besimėgaujantių saule ir šiluma, rodančių „Corona“ ideologijai vidurinę pirštą. Apie 5 proc. dėvi kaukes, 95 proc. – laisvais veidais. Daug šypsenų, daug gyvenimo džiaugsmo. Taip, kavinės ir restoranai čia taip pat nedirba, taip, alėjose ir gatvėse trūksta staliukų ir kėdžių. Tačiau visi, kurie gali, yra čia, su mumis ir kartu. Gatvės muzikantai groja ant kiekvieno kampo, žmonės ne tik bando gyventi – jie gyvena. Gražioji Mūro upė teka per šį miesto perlą su renesanso ir secesijos stiliaus rūmais, gyvenimo džiaugsmu ir pietietišku temperamentu – visa tai, apie ką tiek daug girdėjau, bet niekada nepatiria. Dabar esu čia, nors šiandien tik dvi valandas per trumpą sustojimą.

Slovėnijos siena. Jokių kontrolės priemonių. Kažkodėl mes tuo netikime. Vis dar girdime iš Vokietijos žiniasklaidos sklin-

dančias siaubingas naujienas apie pasienio formalumų eismą, be žodžių važiuojame pro apleistus muitininkų namelius ir, nespėjus net tinkamai pagalvoti, pasiekiam Kroatijos sieną. „Ar turite kelionės dokumentus?“ – iš savo kontrolinio kubo nerišlia anglų kalba manęs klausia uniformuota moteris be kaukės. Taip, turime oficialų kvietimą į verslo susitikimą Zagrebe. Mano seniausias draugas ten gyvena jau 10 metų ir užsiima nekilnojamojo turto verslu. Ir taip – žinoma, mūsų laukia daug verslo susitikimų, kitaip neturėtume kvietimų į verslo susitikimus. Viskas bus labai dalykiška.

Moteris buvo patenkinta. Ji nepageidavo matyti „Corona“ testo, net kai paprašiau. Sveiki atvykę į Kroatiją. Vakar saulė ir žydras dangus. Susitikimo džiaugsmas Zagrebe. Vakariene slaptame restorane madingame miesto centre. Jokių kaukių, jokių ženklų. Tai nuostabu! Turite žinoti vietas. Svenas ir Maša žino jas.

Galbūt mes visi mirsime

Vynas ir nuostabus maistas. Mes su Klaudija beveik verkiame. Tai pirmas mūsų apsilankymas restorane per septynis mėnesius. Lauke – vakarėlių metas. Šeštadienio vakaras. Visos šaligatvio kavinės pilnos. Žmonės linksmi-

nasi, geria, šoka ir apsikabina taip, tarsi rytojaus nebūtų. Jaučiamės tarsi kitoje planetoje. Patys normaliausi dalykai pasaulyje čia yra tikri, o ne filmas iš praėjusių laikų.

Sekmadienį – vėl gyvenimas mieste, panašiai ir pirmadienį. Sėdėti kavinėse saulėje kartu su tūkstančiais geros nuotaikos žmonių. Taip, ant parduotuvių ir restoranų yra išpėjami ženkliukai „Corona“. Taip, kai pasižiūriu, matau pavienius kaukes nešiojančius asmenis – spėju, kad jų yra mažiau nei 1 procentas. Faktas: jei pasivaikščiotumėte Zagrebo gatvėmis, nieko nežinotumėte, nematytumėte ir nejaustumėte apie „Corona“ religiją.

Bet gal mes tiesiog esame apakę, neišmanėliai ir naciai. Galbūt lavonų krūvos naktį slapta buldozeriu išvežamos iš miesto. Galbūt išprotėję vokiečiai vis dėlto yra teisūs su savo šūdina baime. Galbūt metų panikos nepakanka. Galbūt mes visi mirsime.

O gal mums tiesiog dabar sekasi neįtikėtina gerai ir pirmą kartą per visą amžių jaučiamės gyvi ir laisvi.

Po septynerių metų pertraukos senovinis Splitas tebėra toks pat gražus, kaip ir atmintyje. Garbingos ir baltos kaip sniegas rūmų, kuriuos kadaise imperatorius Diokletianas pastatė kaip savo poilsio namus, sienos kyla į žydrą Viduržemio jūros dangų. Tūkstantis septyni šimtai metų istorijos, kuri mums pasiekiamą ranka, – istorijos eonos ir istorijos, kurias sunku suvokti mintimis, kurios čia mus apgaubia ir užburia.

Tėvynė serga agresyvia autoimunine liga

Jau ketvirtą kartą per dvyliką metų esu šioje nuostabioje vietoje, bet ši kartą tai ne tiek kelionė, kiek pabėgimas į laisvę. Jau

penkias dienas stengiuosi išvengti grėsmingų pranešimų ir naujienų iš tos kasdien vis labiau save naikinančios Vokietijos, mano gimtosios šalies, kurią kamuoja agresyvi autoimuninė liga. Visiškai nesėkmingai, sėdėdamas po šilta saule, atidžiai skaitau kai kuriuos pranešimus ir prisimenu, kaip visa ši beprotybė toliau metastaziškai plinta. Kartu su laisvos dvasios vaizdais ir scenomis, kurias mano sugniuždyta ir laisvės ištroškusi siela vos galėjo įsivaizduoti po kelių pastarųjų mėnesių, visa tai atrodo beveik surrealistiška. Pastebiu, kaip giliai įsiklausau į kiekvieną detalę, kiekvieną gražią akimirką, kad jos nepamirščiau ir išsaugočiau kaip lobį.

Splito centras daug tuštesnis nei kada nors anksčiau. Užsienio svečių nėra, tačiau kroatai, slovenai ir tikriausiai keli kitų tautų „drašiuoliai“ skleidžia malonų normalumą ir lengvumą. Veido kaukes matau pusiau dėvimas, iš tikrųjų tik padavėjų ir parduotuvių darbuotojų. Didysis daržovių turgus atidarytas ir lankomas, kaip ir žinojau. Keltai plaukia į salas. Rivoje, po palmėmis, jaunos poros aistringai bučiuojasi. Niekur nepatručiuoja policija, niekur nėra kontrolės. Vietoj to girdisi tik ančių klyksmas ir bangų ošimas. Visos lauko kavinės ir restoranai yra visiškai atviri, visi sėdi arti vienas kito ir mėgaujasi gyvenimu. Gėrimai, ledai, nuostabus maistas. Per penkias dienas aplankome daugiau restoranų ir barų nei per pastaruosius pusketvirtų metų. Įprastas gyvenimas (jau nekalbant apie neįprastus kelionių malonumus) gali atrodyti kaip kita planeta. Visiškai nauja patirtis.

Šiuo metu visiškai atmetu galiomybę grįžti į Vokietiją. Galėtume pasilikti kelis mėnesius. „Gyvenimas yra tam, kad gyventume“ – skamba iš mūsų baro garsiakalbio. Kas gali su tuo nesutikti.

Neįkliukime į spąstus! Išsivadukime iš šios liguistos iliuzijos! Siunčiu jums šiek tiek saulės, jūros kvapo ir daug pasitikėjimo savimi.

Išlikime stiprūs ir maištingi!

sapereau.de

Mafijozo dukra, įveikusi savo aštrias traumas, padeda jas įveikti ir kitiems

Santykių problemos visada aktuali problema. Daug lemia, ką patiriame savo vaikystėje, santykiuose su tėvais, paauglystėje. Gabrielė Lionikaitė turi skaudžių patirčių: vaikystėje augusi mafijozo šeimoje, patyrusi trauminių patirtirčių, padeda ir kitiems išgyventi savo patirtis ir tiesti naujus ateities kelius. Išgyvenusi ir skaudžius vyro ir moters santykius, ragina kurti juos abipusiu vertės pajautimu ir pripažinimu.

Juozas Dapšauskas

Seksualinis gyvenimas, patyrus traumas ir jų neišsprendus, taip pat nėra visavertis ir kokybiškas. Tantras praktikos gilinasi į buvusias žmonių patirtis, traumas, padeda atrasti naujos kokybės santykį, paremtą pagarba, saviverte, jausmų pripažinimu ir puoselėjimu. Gabrielė Lionikaitė sutiko atvirai pasidalinti savo gyvenimo patirtimis su visais skaitytojais.

– Kaip pradėjote domėtis vaivugda, trauminėmis patirtimis, meditacijomis ir kitais tobulėjimo, sąmoningumo, santykių, seksualumo, tantras, psichologijos, psichoterapijos dalykais?

– Tantra mano gyvenime atsirado daugiau nei prieš 3 metus. Išgyvenau labai sunkų ir skaudų išsiskyrimo etapą. Buvau palikta vyro ir iš to didelio skausmo ieškojau, kas galėtų man padėti iš to išeiti. Bet niekas tarsi ir nepadėjo. Dalyvavau vienoje stovykloje ir ten po jos, kai jau atgavau telefoną, nes juo negalėjome naudotis, žiūriu reklama – „Iš širdies į širdį“ ir aš net nepaskaičius nusprendžiau – važiuoju. Tai buvo tantras seminaras ir ten prasidėjo dideli pokyčiai.

Skaudžiausia buvo priešpaskutinis mano santykis. Pirmieji mėnesiai su partneriu, buvo tiesiog tobuli. Mes keliavome po pasaulį, jis man rodė dėmesį, supratimą, rūpestį. Aš turėjau viską, apie ką gali pasvajoti moteris. Bet viskas pasikeitė, kai mes grįžome iš kelionės Austrijoje, kur jis turėjo gauti pinigų dalyvaudamas lenktynėse, bet jų negavo. Prieš išvažiuojant su juo aš buvau pasitaupiusi savo pinigų. Atidaviau jam santaupas, kad pagyventume, bet tada jis pradėjo nebesirūpinti savo šeima, nebebuvo suinteresuotas aprūpinti moters, stengtis

dėl jos. O aš jam pradėjau priekaištauti, kaltinti, smerkti. Tada jo pastangos dėl šeimos sumenko. Dar taip gyvenome apie metus ir bandėme iš to kažkaip kapstyti.

Aš dirbu nuo ryto iki vakaro ofise, o mano vyras ale kuria planus, ką jis ateityje darys, dirbs, uždirbs, bet realaus nieko nebuvo. Aš grįžtu iš ofiso, turiu padaryti valgyti, tvarkyti namus ir panašiai. Čia buvo viena iš mano pačios sukurtų problemų, kad aš pradžioje leidau, kad taip būtų. Tada kaupėsi daug neišsakytų emocijų, priekaištų, skaudinimo. Pradėjau pati sau daiktus pirkti, mašiną ir panašiai, žodžiu, perėjau į visiškai vyrišką energetiką. Ir santykiai tik vis labiau šlijo. Daug skyrėmės, daug taikėmės. Ir galiausiai po pusantrų metų tokio prasitampymo jis pasiryžta išvažiuoti į Angliją dirbti keliems mėnesiams. Grįžo, bet mano viduje nepasitenkinimas juo toks išaugęs, bet nors pinigų ir yra, bet nebėra to jausmo, norisi jį smerkti, nebėra supratimo ir nuolankumo.

Vieną rytą aš jam ir sakau, kad mano meilė tau mažėja. Jis tiesiog susikrauna daiktus ir mane palieka vieną. Turėjome mokesčių išpareigojimų, poreikiai buvo gana dideli, anksčiau galėjome sau leisti prabangiai gyventi.

Ir tokioje situacijoje jis išeina ir mane palieka vieną tvarkytis. Po tų skyrybų mes dar prasitampėme apie septynis mėnesius.

Tame santykiuje aš pamačiau savo menką savivertę, negalėjimą atsipalaiduoti su vyru, atsiduoti jam. Ir pats išėjimas man parodė, kad manyje yra labai daug nesaugumo ir jis man yra reikalingas kaip tėvas, kaip mama, kurie suteiks saugumą, o ne kaip partneris. Ir jo išėjimas man buvo be proto skausmingas. Aš galvojau, kad aš niekaip neišgyvensiu. Man geriau būti su bet koku vyru, nei būti vienai. Tai parodė kaip aš save vertinu kaip moterį, nors, kita vertus, aš įsivaizdavau, kiek aš daug žinau ir suprantu. Tame santykiuje pamačiau didelę baimę ir skausmą, nesaugumo jausmą ir kaip aš bandau per pinigus glaištyti ir pavaizduoti, kas aš tokia, kur aš buvusi, ką pamačiusi. O tas palikimas man buvo tolygu priimti tai, kokia aš esu. Aš bandžiau visom išgalėmis jį sulaukyti. Mano moteriška pozicija buvo visiškai numenkusi, be to, kad aš ir dirbau už jį ir dar prižiūrėjau namus, o jis galėjo nieko neveikti. Prašiau, kad jis grįžtu, klaupiausi prieš jį. Jis ir kitą buvo susiradęs ir aš leidau, kad taip būtų, jam buvo atviri visi keliai, galėjo da-

ryti ką nori. Ir darė, ką norėjo: pabūdavo, permiegodavo ir vėl išeidavo. Tokie buvo tie 7 mėnesiai po skyrybų, kai galiausiai ėmiau savo santykių problemą spręsti iš esmės.

– Bet tai gana dažna problema – buvimas santykiuje su bet kuo, kad tik būti. Kiek net smurtą patiriančių moterų grįžta pas smurtaujančius vyrus, nes mano, kad kitų ir geresnių santykių visai nebus?

– Visi kiti santykiai buvę iki to, nebuvo tokie rimti, negalvojome apie ateitį, negyvenome kartu ir panašiai. Vyrų buvo nemažai, o jiems dėl to nereikėjo įdėti jokių pastangų, kad mane turėti. Pakako susilaukti menkiausio šilto dėmesio ir viskas – aš jau jo. Man taip trūksta dėmesio, man taip trūksta meilės, kad aš greitai sutinku būti su bet koku vyru, vien todėl, kad jis yra. Tie santykiai buvo pagrįsti tuo, kad mano poreikiai yra užmiršti ir jie net neegzistuoja. Šiandien po įvairių tantras seminarų žinau, kad mes turime kalbėti apie poreikius, kas man patinka, nepatinka, ko noriu, o ko ne, kaip jaučiuosi. Aš bijojau, kad jei tai pasakysiu – atstumsiu vyrą ir liksiu viena, o juk likti viena nenoriu.

Kaip anksčiau atrodžiau – ir

blakstienos priaugintos, ir aukštakulniai, nors esu tikrai aukšta, ryškus makiažas, sportavau, kūnas nulaižytas, bet vyrams tik to ir tereikėjo. Seksas su vyrais buvo ne todėl, kad aš noriu, bet kad to nori jie. Visa tai labiausiai apibūdina žodis menkavertiškumas. Viskas buvo tariamai dėl kito, bet tikrumoje nieko ten nebuvo nuširdaus, jokia ten besąlyginė meilė ir atsidavimas, tai tik bandymas įtikti, kad gauti meilės, kad bent truputį kažkam rūpėčiau.

– Ar suaugusių santykių nesąlygoja santykiai su tėvais, vaikystės ir paauglystės patirtys?

– Užaugau šeimoje, kur mačiau tėvo pavyzdį kaip mafijozo, nes mano tėtis buvęs mafijozas ir mūsų šeimą išlaikė iš tokių nešvarių dalykų. Augdama patyriau labai daug nesaugumo, agresijos. Jis buvo neprognozuojamas, pilnas neapykantos, pykčio. Kažką ne taip pasakysi, jis užrėks, nubaus, net nesuprasi dėl ko. Ir taip pat iš jo pusės jaučiau nedėmesingumą. Aš prisimenu tuos momentus, kai aš esu su tėčiu, bet tarytum jo nėra. Jis nerūkė, negėrė, namuose mūsų kažkaip ypatingai nekontroliavo. Aš prisimenu tą šaltumo, nereikalingumo manęs kaip dukters jausmą, kad aš esu, bet jam visiškai neįdomi, o taip reikėjo to dėmesio, paramos iš tėčio.

Mama mano agresyvi, impulsyvi. Jei jau supyks, tai visi namai sproginės, man trūko švelnumo, apsikabinimo, dėmesingumo. Mano mama visada mane mylėjo per maistą. Jei mes namuose turime maisto, turime namus, tai mums viskas yra gerai. O visą laiką trūko paprasto pabūvimo kaip su vaiku. Ir bendrai trūko paprasčiausio kontakto su tėvais. Jei aš kažką darydavau, tai darydavau viena: ar tai ruošiu namų darbus, ar kažkur einu, ar kažką skaitau, nieks neprieis ir nepaklaus, kaip aš jaučiuosi, ar man ko netrūksta, neapkabins, nepaguos. Viską turėdavau daryti viena.

Kai man buvo 10 metų tėvai oficialiai išsiskyrė. Aš likau gyventi su mama. Ką man teko matyti gyvenant su ja: ji vyrams atsiduodavo, jiems nieko nereikėdavo daryti dėl jos. Tą patį modelį kartodavau ir aš užaugusi. Yra ir tokių šlykščių momentų įsirežusių: matau kaip vyras išmeta ją iš savų namų lovos. Kitas vyras tiesiog ją muša, o ji nesipriešina.

Kai man buvo 15 metų, buvęs patėvis priekaištavo ir reikalavo,

kad aš pati apmokėčiau sąskaitas. Aš gyvenu namuose ir nieko už tai nemoku, todėl man turi būti ribojama elektra, maistas. Susiradau modelio darbą ir išvažiavau į savo pirmą kelionę į Kiniją, ten dirbau apie metus. Pajutau, kas yra pinigai, alkoholis, vyrai.

Aš visiškai savimi pasirūpinau. Bet po to pradėjau jausti didžiulę nuoskaudą, kad vaikystėje negalėjau būti kaip vaikas. Atsirado didžiulis pyktis ant tėčio ir mamos. Su mama esame ir susimušę, buvo ir policija atvažiavusi ir galvojau, kad mane išveš, bet niekas neišvežė. Mano pyktis buvo destruktivus už ką aš dabar pajaučiu ir kaltę, nes jie vis vien mylėjo, kad ir tik taip mokėdami. Esu patyrusi smurto ir iš mamos, ir iš tėčio. Vieną kartą buvau sumušta su metaliniu strypu iki baisių mėlynų. Senelis buvo šalia ir nieko nedarė.

Esu mačiusi, kaip atvažiuoja pas tėtį mafija iš jo prašyti pinigų. Mes su mama išeiname į kiemą ir ten kokia penkiolika vyrų laukia ir klausia, kur jis. Mes nežinojome kur jis, jis grįžo po kurio laiko sumuštas, tada nebegali išeiti iš namų, nes jam didžiulė baimė,

tada jaučiau poreikį net pasirūpinti juo. Jam reikėjo viską atiduoti tiems sėbrams, pradėjo ir narkotikus vartoti, o aš jam duodavau pinigų. Galiausiai po kokių pusantrų metų jis išsikapstė iš tos emocinės duobės, išvažiavo į užsienį.

O dar yra tokių traumų anksatyvoje vaikystėje, kai tėtis į mane šaudė, tai paliko labai gilią traumą, kuri iki šiol turi pasekmes, nes vis dar jaučiu baimę gyventi, nes tuo metu, kai įvyko tas dalykas, aš nežinojau ar aš gyvensiu, ar mirsiu. Ir dabar yra baimė žengti kažkokį tai žingsnį, nes nežinai, kas galiausiai atsitiks.

Buvo man net pripažintas žalingas alkoholio vartojimas ir pasakyta, kad jei toliau vartosiu, tapsiu visam gyvenimui priklausoma alkoholiškai. Gydžiausi ir reabilitacinėse klinikose, esu gulėjusi ir psichiatrinėje ligoninėje. Kadangi gyvenime turėjau labai daug įvykių juos kaupiau savyje, laikiau emocijas užspaustas. Pradėjo panikos priepuoliai, psichosomatiniai sutrikimai, turėjau gerti antidepresantus. Tada buvo gilinimosi į save pradžia, o kodėl man taip yra ir ką aš galiu pati sau

padėti. Pirmas žingsnis buvo psichiatras, psichologas, per keturis metus labai daug kalbėta ir išsakyta. Paskui pradėjau psichoterapiją, savitaiga.

Prieš kokius 4-5 metus aš pradėjau labai dažnai tikrintis sveikatą, kad gal man kažkas yra ir aš galiu mirti. Po vieno tokio patikrinimo pas ginekologą buvo pasakyta, kad yra pakitimų ir reikia juos operuoti, nes bus tik blogiau ir reikės švitinimo ir pan. Aš tai sužinojau būdama santykiuose su tuo priešpaskutiniu vyru apie kurį kalbėjau. Pareinu pas jį į mašiną dideliame šoke. Ir nusprendžiau, kad turiu pati išgyti. To, ko labai bijojau, tai ir nutiko. Ir aš pradėjau analizuoti, kad aš sau nieko neleidžiu. Grįžusi namo, žiūrėdama į veidrodį galvojau, kad gal aš liksiu greitai be plaukų. Nuo to momento aš pradėjau sau leisti. Aš uždirbau nemažai pinigų, bet kaupiau ir bijojau, kad jei kas nutiks aš jų neturėsiu. Nutiko tai, kad aš pradėjau leisti keliauti, nusipirkti rūbų ir panašiai. Nes mano galvoje sukosi įvairių minčių, kad sukūsiu, plaukai nukris, manęs nebėra.

Suvokiau, kad yra priežastis,

kodėl taip atsitiko. Ir aš pradėjau atsigulusi per atsipalaidavimo meditaciją gilintis į tą gimdos kaklelį, kad jį pamatyti, pajauti, gal jis kažką nori pasakyti, kažko nori, kažko jam neleidžiu. Ir galiausiai pamačiau, kad jame tarsi tokia juoda, klampi gleivė. Ten buvo tiek daug skausmo, nepilnavertiškumo, neapykantos vyrams, tame išbuva ir pašalinau, tai man padėjo. Po pusmečio nuėjau pas gydytojus ir man jau buvo žymiai geriau, dar po pusmečio, bendrai paėmus po metų, pasidarius tyrimą, man jau nieko nebebuvo. Kaip šiandien prisimenu, kai nuėjau į „Antėjos“ kliniką, tai gydytoja nustebusi ir sako, kad pas mane ant gimdos kaklelio matosi tiek daug naujų gerų audinių. Tai visiškai išgijau. Taip supratau, kad moterų neigiamos emocijos, užspaudimai, neišsakymai kaupiasi gimdos kaklelyje ir tada turi daug moteriškų problemų. Įmanoma atsipalaidavus jį išvalyti.

– **Talkinante tantros seminaruose, tantros ir muzikos festivaliuose. Juk su panašiomis problemomis ir patirtimis susiduria daug žmonių. Kaip galima jiems padėti? Kaip jie patys gali sau**

padėti?

– Pirmiausia leidimas sau būti, jausti tai, kas yra. Tyrinėdama savo trauminės patirtis patyriau, kad, pavyzdžiui, jei kažkada kritikavo mama ir tuomet aš blogai jaučiausi tas emocijas užspaudžiau ir palikau savyje. O dabar kai mane kritikuoja, pradėdau jausti tuos pačius kažkada užspautus jausmus. Į juos reikia eiti, išjausti ir patirti perkeitimą. Ne kiekvienas gali tai padaryti pats, nes reikia kitų palaikymo, supratimo, tad tam ir yra reikalingos įvairios savitarpio pagalbos grupės, seminarai. Pirmieji žingsniai yra sudėtingi. Jei kas bijo santykių, juos gali sukurti, bet tam reikia kitų pagalbos, kad jis išsprendtų savo traumas, peržengtų ribojančius įsitikinimus. Kai kam būtent būtina nutraukti toksiškus santykius. Tiems, kurie yra santykiuose, taip pat reikia atpažinti įvykusias traumas, perimtus santykių modelius iš šeimos, klausti savęs ar jie nedaro įtakos dabartiniams santykiams. Norisi duoti tą palaikymą žmonėms ir gera matyti, kai tie pasikeitimai įvyksta.

– **Ačiū už atvirą pokalbį ir pasidalinimą.**

Prie ekranų be akinių: kaip išsaugoti sveikas akis

Per pastaruosius metus laikas, kurį praleidžiame prie ekranų ir monitorių, stipriai išaugo. Karantino sąlygomis priversti gyventi žmonės ne tik daug dirbo iš namų, bet ir pramogavo žiūrėdami filmus, žaisdami kompiuterinius žaidimus, naršydami internete. Apklausos rodo, kad akių nuovargiu ir sausėjimu skundžiasi net 56 proc. žmonių. Štai keli patarimai, kaip neatsidurti tarp tų, kuriems po pandemijos reikės akinių.

Akių mankšta

Dirbdami prie monitorių laikykite kelių taisyklių. Viena jų vadinasi „20x20x6“: maždaug kas 20 minučių atitraukite akis nuo monitoriaus ir mažiausiai 20 sekundžių pažiūrėkite į objektus esančius už 6 metrų ar toliau. Žiūrėjimas į tolį atpalaiduoja įsitempusią akies raumenį. Kas valandą darykite dešimties minučių pertrauką – pasivaikščiokite po patalpą, pamankštinkite kaklą, pečių liniją. Nauda bus dviguba: akys pailsės, o kūnas – prasimankštins. Taip pat patartina dažniau mirksėti, nes tai drėkina akis ir jos lėčiau pavargsta.

Patalpos apšvietimas

Kai žiūrite į ekraną, jūsų akims kenkia tiek per prastą, tiek per ryškų patalpos apšvietimą. „Geriausia, kad aplinkos apšvietimas

ir monitoriaus ryškumas būtų panašaus lygio. Šią problemą sprendžia inovacijos. Pavyzdžiui, „Smart Monitor M7“ monitoriuje įdiegta „Adaptive Screen“ technologija automatiškai pritaiko ekrano ryškumą pagal aplinkos sąlygas. Ši funkcija padeda vartotojams, nes rankiniu būdu sureguliuoti monitorių pagal aplinkos apšvietimą yra beveik neįgyvendinama užduotis“, – sako „Samsung“ produktų žinovas Lietuvoje Vytautas Jurgaitis.

Aplinkos šviesa, ypač natūrali, dažnai kinta, todėl žmonės net nepastebi, kad ilgą laiką praleidus prie ekrano sutemo, o monitoriaus šviesa liko ryški. Nuolat rankiniu būdu reguliuoti ryškumą sudėtinga, todėl žmonės valandų valandas praleidžia įtempę akis, kurios po ilgos darbo dienos išsausėja ir būna pavargusios.

Profilaktinis tikrinimas

Statistiškai, vos kas dešimtas lietuvis regėjimą tikrinasi profilaktiškai ir pas gydytoją apsilanko bent kartą per metus. Dauguma pas šį specialistą susiruošia tik tuomet, kai jau pastebi, kad pradėjo ženkliai prasčiau matyti. Gydytojai sako, kad tai labai prastas įprotis, nes regėjimo prastėjimą, kaip ir visas kitas ligas, geriausia aptikti ir veiksmų imtis kuo anksčiau stadijoje. Geriausia tuomet, kai dar nepastebite, kad kažkas ne taip.

Laikas be ekrano

Net jei esate prisiekęs kompiuterinių žaidimų gerbėjas ir turite naujausią išmanųjį monitorių, akims vis tiek būtina pailsėti. Jei kasdien po valandą skirsite pasivaikščiavimui atvirame ore, akys atsipalaiduos nuo įtampos. Nebūtina vaikščioti po parkus ar miškus. Miesto panorama taip pat yra puikus poilsis jūsų akims. Svarbu, kad žvilgsnis klaidžiotų laisvai: bandykite išžiūrėti taip toli, kaip tik įstengiate ir priešingai: pasilenkite prie gėlės, kad pamatytumėte smulkiausias jos detales. Toks pratimas yra būtinas siekiant išjudinti sustingusius akių raumenis.

Italijos stebuklas – pesto padažas: atsiradimo istorija, neįprastos versijos ir paprasti receptai

Pesto – vienas labiausiai pasaulyje pamėgtų tradicinių itališkų padažų iš baziliko ir sūrio, taip pat praturtintas kedro riešutais, česnakais ir aukščiausios kokybės alyvuogių aliejumi. Vilma Juodkazienė, prekybos tinklo „Iki“ maisto ekspertė, sako, kad šis padažas – ne tik skanus, suteikiantis gaivumo įvairiausiems patiekalams, tačiau ir yra labai universalus, o ieškantys neįprastų skonių gali išbandyti ir kitokias šio padažo versijas.

Atsirado dar viduramžiais

„Pesto padažas yra paprastai pagaminamas, sveikas ir gaivus pagardas, padėsiantis nesunkiai leisti į kulinarines improvizacijas. Šis padažas puikiai dera valgant pačius įvairiausius patiekalus. Italijoje jis mėgstamas su makaronais, juo gardinami sumuštiniai, salotos, o kartais netgi sriubos. Pesto itin pamėgtas ir Lietuvoje. Pastebime, kad pirkėjai ne tik dažnai jo ieško parduotuvių lentynose, noriai ragauja klasikines ir neįprastas šio padažo variacijas, ieško naujų skonių, bet ir patys eksperimentuoja savo virtuvėse“, – pasakoja V. Juodkazienė.

Pesto padažas pradėtas gaminti Genujoje, Šiaurės Vakarų Italijoje. Jo receptas pirmą kartą pasirodė 1860 metais, Giovan Battista Ratto kulinarinėje knygoje „Genujos virtuvė“. Originaliame recepte šio padažo sudėtį sudarė trinti česnakai, kedrinės pinijos, baziliko lapai, parmezano ir pekorino kietieji sūriai, jūros druska bei alyvuogių aliejus. Tačiau įvairūs istoriniai šaltiniai rašo, kad pesto padažas

iš tiesų atsirado dar viduramžiais.

Legenda pasakoja, kad viename šalia Genujos įsikūrusiame vienuolyne gyveno vienuolis, kuris mėgdavo rinkti vaistažoles. Vieną dieną eksperimentuodamas jis baziliką sumalė kartu su kitais keliais ingredientais. Taip gautas pirmasis istorijos pesto, kuris palaipsniui buvo tobulinamas.

Pesto padažas visuomet buvo siejamas su Genujos miestu ir jo kultūra. Šiame mieste kas dvejus metus netgi vyksta pasaulio pesto čempionatas. Be to, pesto padažo entuziastų grupė planuoja padažą pateikti kaip kandidatą į UNESCO nematerialaus kultūros paveldo sąrašą.

Gaminamas ne tik iš bazilikų

Pesto – ne tik skanus, bet ir sveikas padažas, jame galima rasti daug vitaminų A, C ir geležies. Alyvuogių aliejuje yra nesočiųjų riebalų, kurie gali padėti sumažinti blogojo cholesterolio kiekį kraujyje. Pesto padaže taip pat galima rasti ir baltymų, kurie yra svarbūs formuojant stiprius kaulus ir rau-

menis bei yra būtini sveikai imuninės sistemos veiklai palaikyti. Pesto taip pat yra puikus kalcio šaltinis, vienoje porcijoje pesto gaunama 150 miligramų, arba apie 13–15 procentų suaugusio žmogaus dienos kalcio normos.

Ir nors klasikinis pesto padažo variantas yra gaminamas iš bazilikų, šio padažo, kaip ir dažno patiekalo, receptas patyrė įvairiausių transformacijų. Šiuo metu yra daugybė pesto padažo variantų. Jis gaminamas su saulėje džiovintais pomidorais, alyvuogėmis, petražolėmis, mėtomis, kale kopūstais ar netgi žaliaisiais žirneliais. Sicilietiška pesto vietoj bazilikų naudojami pomidorai, o kedro riešutai pakeičiami migdolais. Aitrusis Kalabrijos pesto gaminamas iš keptų paprikų bei juodųjų pipirų.

V. Juodkazienė siūlo ir kelis neįprastus pesto padažo receptus, kurie nustebins netikėtais poskoniais. Šiuos padažus galėsite patiekti kartu su makaronais, užtepti ant itališkų sumuštinukų crostini arba pagardinti mėgstamos mėsos ar jūros gėrybių patiekalus.

Alyvuogių pesto

Reikės:

- 1 česnako skiltelės
- Žiupsnelio jūros druskos
- 25 g kedro riešutų
- 250 g juodųjų alyvuogių be kauliukų
- Saujos šviežių petražolių
- 125 ml alyvuogių aliejaus
- 25 g smulkiai sutarkuoto parmezano

Gaminimas: Į smulkintuvą sudėkite česnaką, jūros druską, tuomet įberkite kedro riešutų, sudėkite alyvuoges, petražoles ir viską sutrinkite. Galiausiai į padažą atsargiai sumaišykite alyvuogių aliejų ir smulkiai tarkuotą parmezaną ir vėl viską gerai išmaišykite.

Saulėje džiovintų pomidorų pesto

Reikės:

- 1 puodelio saulėje džiovintų pomidorų
- 1/3 puodelio migdolų
- Kelių skiltelių česnako
- Šviežių rozmarino lapų
- Žiupsnelio druskos
- Žiupsnelio juodųjų pipirų
- Šlakelio aukščiausios kokybės alyvuogių aliejaus

Gaminimas: Į smulkintuvą sudėkite česnaką, druską, pipirus, rozmarino lapelius, migdolos bei saulėje džiovintus pomidorus ir viską sutrinkite. Galiausiai į padažą atsargiai sumaišykite alyvuogių aliejų. Skanaus!

Informuojame, kad šių metų birželio mėn. 1 d. 10 val. bus atliekami žemės sklypo kad. nr. 4157/0100:0341 kadastriniai matavimai. Prašome žemės sklypo (kad.nr. 4157/0100:0357) savininkes JELENOS KOZLOVSKAJOS turto paveldėtojus atvykti į Vilniaus r. sav. Mostiškių k., Linksmoji g. 22 prie minėto žemės sklypo. Vykdytojas: UAB Korporacija „Matininkai“, J. Kubiliaus g. 6, Vilniaus m., matininkas R. Možeiko, tel. 8 605 12407, el.p. vilnius@matininkai.lt